

813.51

ค ๒๒๕๗

๖.๕

การวิเคราะห์ลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียง
ของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช

ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉันทยา พิชัยแพทย์

23 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177644

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิศรและคณะกรรมการสอบโต้พิจารณาปริญญา
นิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(รศ.ดร.ประพาศน์ พุทธิประภา)

..... กรรมการ
(ผศ. พรทิพา ทองสว่าง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร. ประพาศน์ พุทธิประภา)

..... กรรมการ
(ผศ. พรทิพา ทองสว่าง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ. นิตยา บุญสิงห์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ ...4... เดือน ...ตุลาคม... พ.ศ. ...๕๕.31...

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์
ดร.ประพาศน์ พุทธิประภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรทิพา ทองสว่าง ที่ได้ให้
คำแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์นิศยา บุญสิงห์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า
 และได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในการรวบรวมข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็น
อย่างดียิ่งจากเจ้าหน้าที่ของศูนย์อำนวยการพรรคประชากรไทย คุณจันทร์เพ็ญ ไหวหารสุนทร
คุณอารีย์ มัสกุล และคุณนิรันดร์ ชาริพิศกุล ตลอดจนได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์
จากอาจารย์ภาควิชาภาษาวิทยาศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง รวมทั้งเพื่อนนิสิตภาควิชาภาษา
การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ
ทุกท่านมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อพนัส คุณแม่อุไร พิชัยแพทย์ และขอบคุณคุณภุชว พิชัยแพทย์
ที่ได้ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้

ธัญญา พิชัยแพทย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คํานิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก.	84
ภาคผนวก ข.	88
ภาคผนวก ค.	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย	158

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและร้อยละของหน่วยจังหวดย่อย 10 ประเภทที่ปรากฏในการ รณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529	37
2	จำนวนและร้อยละของหน่วยจังหวหะ 5 ประเภทที่ปรากฏในการ รณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529	42
3	จำนวนและร้อยละของการใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อย ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529	50
4	ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อย ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522	100
5	ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อย ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526	114
6	ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อย ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528	130
7	ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อย ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529	143

ภูมิหลัง

ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รูปแบบของภาษาที่นักการเมืองใช้ มีจุดประสงค์เพื่อโน้มน้าวชักจูงใจผู้มาฟังการรณรงค์หาเสียงให้เชื่อหรือคล้อยตาม รูปแบบการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวชักจูงใจดังกล่าวนี้ ปรากฏในแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา เรื่อง "ภาษาเชิงการเมือง" (The Politics of Language)

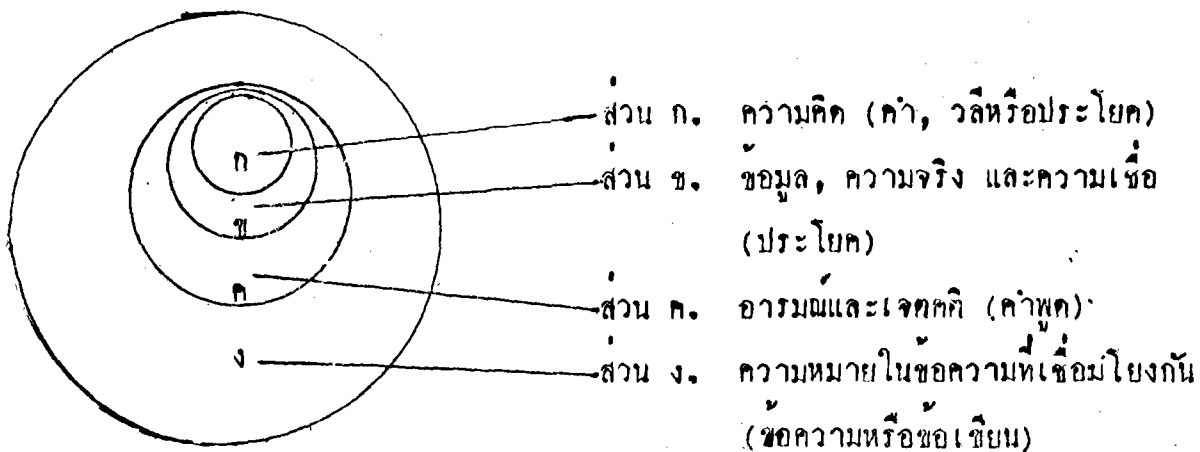
คำว่า "ภาษาเชิงการเมือง" หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงถึงอำนาจในการโน้มน้าวชักจูงใจผู้ฟังให้เชื่อหรือตกอยู่ใต้อิทธิพลของผู้พูด แนวทางในการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบ่งออกเป็นการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบจุลภาค (Micropolitics) และการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบมหภาค (Macropolitics) การศึกษาเรื่องการรณรงค์หาเสียงจัดอยู่ในขอบเขตของการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบมหภาค ซึ่งเป็นการศึกษารูปแบบภาษาที่แสดงถึงอำนาจในการโน้มน้าวชักจูงใจผู้ฟังในกลุ่มใหญ่ (Lacoff, 1985 : 8)

รูปแบบการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวชักจูงใจในการรณรงค์หาเสียงโดยทั่วไป นิยมใช้การพูดเราอาวรณ์เพื่อกระตุ้นผู้ฟังให้เชื่อหรือคล้อยตาม (นวม สงวนทรัพย์, 2517 : 107) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การใช้ภาษาในการรณรงค์หาเสียงเป็นการสื่อความหมายค่านาอาวรณ์และเจกคคิ

จากการวางและภาพก่อไ้ให้ จะแสดงให้เห็นชนิกของหน่วยทางภาษาซึ่งสื่อความหมายในค่านคาง ๆ และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยทางภาษาแต่ละชนิก

ชนิดของความหมายหรือการจัดความหมาย (Type of Meaning or Meaning Organisation)	ชนิดของหน่วยทางภาษา (Type of Formal Unit)
ส่วน ก. ความคิด (Concepts)	คำ (Words), วลี (Phrase) หรือประโยค (Clause)
ส่วน ข. ข้อมูล (Information), ความจริง (Reality) และความเชื่อ (Belief)	ประโยค (Sentence)
ส่วน ค. อารมณ์ (Mood/Emotion) และ เจตคติ (Attitude)	คำพูด (Utterance)
ส่วน ง. ความหมายในข้อความที่เชื่อมโยงกัน (Meanings in Connected Discourse)	ข้อความ (Discourse) หรือ ข้อเขียน (Text)

(Leech and Svartvick. 1985 : 12)

จะเห็นว่าชนิดของความหมายหรือการจัดความหมายในส่วน ค. คือ ความหมายค่าน อารมณ์และเจตคตินั้น สื่อโดยหน่วยทางภาษา คือ คำพูด ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นการ วิเคราะห์รูปแบบการใช้ภาษาในการรณรงค์หาเสียงจึงมุ่งวิเคราะห์ในค่านคำพูด

"คำพูด" หมายถึง คำ วลี หรือประโยค ที่เปล่งออกมาโดยผู้พูดคนหนึ่ง ในโอกาสเฉพาะ เพื่อสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ของการ (Hurford and Heasley. 1984 : 16 ; สำออง หิรัญบุรณะ. ม.ป.ป. : 25) สำหรับการวิเคราะห์คำพูดในการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีลักษณะการโน้มน้าวชักจูงใจโดยการพูดเพื่ออารมณ์และสร้างเจตคติให้ผู้ฟังเชื่อหรือคล้อยตามได้ ใช้เกณฑ์จากการรวบรวมหลักการพูดที่ดีและหลักการพูดจูงใจทางวาทศาสตร์ (Rhetoric) ซึ่งปรากฏว่าได้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียกความสนใจ เช่น "ท่านทั้งหลายครับ ถ้าคุณราคาสินค้า ต้อง คุณราคาทุน ถ้าไม่ คุณ ราคาทุนเอาไว้มันได้ เรื่อง อย่างนั้นถ้ารัฐบาลใช้มากการ คุณ ราคาทุน ต้นทุน เท่าไหร่มันกฎหมายควบคุมไว้ ใครได้เท่าไหร่มันกฎหมายเอาไว้อย่าง นี้ อย่างนั้น เป็นไปได้ ผม เรียนท่านทั้งหลายไว้ว่า เรื่อง นี้ผมจะต้องพูดในที่ ข้อ ๆ ไปหลายแห่ง"
2. การใช้ภาษาชาวบ้าน เช่น "สัญญาข้อ เกี่ยว อ้าว ให้ ถือ เป็น วชิ สมาชิก"
3. การใช้ภาษาสแลง เช่น "แล้ว มัน ออกจาก ม.ช.ก. รับ ทำงาน สะบัด เลย"
4. การใช้คำบุรุษวาท หรือคำคำคำหยาบ เช่น "ไอ หนังสือพิมพ์ เลว ระยำ คำ ซ้ำ

ฉบับนี้"

5. การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ เช่น "เขามองว่า อย่า ก็ ม จ ม คน อื่น หาย ใจ"
6. การใช้หลักฐานอ้างอิง เช่น "โดยการ จัด ให้มี 2 สภา แ่ง ทั้ง 1 สภา เลือก ทั้ง 1 สภา แ่ง ทั้ง 225 คน เลือก ทั้ง 301 คน ท่าน เข้ามา แล้ว ท่าน ถาม มา 225 เสียง ท่าน ต้องการ เพียง 38 เสียง เท่านั้น"
7. การใช้ภาษาเชิงประจักษ์ เช่น "ท่าน สนับสนุน ใคร เป็น สิทธิ ของ ท่าน ไม่มี ทาง ไป พูด ถึง ใคร ใน ทาง เสีย หาย ได้ มี แค่ ต้อง พูด ใน ทาง ที่ ดี ใน ทาง สนับสนุน ต้อง แสดง ความ ยินดี กับ พรรค ประชาธิปไตย"

องค์ประกอบสำคัญของการพูดเพื่อเร้าอารมณ์อีกประการหนึ่งคือ จังหวะและน้ำเสียง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งวิเคราะห์จังหวะ (Rhythm) ความทฤษฎีเกี่ยวกับจังหวะในทางภาษาศาสตร์ซึ่งได้คำนิยามคำว่า "จังหวะ" ว่าเป็นหน่วยทางเสียงซึ่งประกอบด้วย การลงเสียงหนักเบา (Stress) และการหยุด (Phonological Pause) และจังหวะในการพูด

ภาษาไทยเป็นประเภทใช้การลงเสียงหนักเบาเป็นเครื่องกำหนด (Stress - timed Syllable)

การวิเคราะห์จังหวะโดยแบ่งตามหน่วยจังหวะประเภทต่าง ๆ สำหรับหน่วยจังหวะที่ปรากฏในภาษาไทย ได้แก่

1. หน่วยจังหวะประเภท 1 พยางค์
2. หน่วยจังหวะประเภท 2 พยางค์
3. หน่วยจังหวะประเภท 3 พยางค์
4. หน่วยจังหวะประเภท 4 พยางค์
5. หน่วยจังหวะประเภท 5 พยางค์

(ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. 2526 : 288 - 313)

แนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยาที่สำคัญอีกแนวคิดหนึ่งในการวิเคราะห์การรณรงค์หาเสียงของนักการเมืองคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะคือ แนวคิดเรื่อง "ลีลา" (Style) ซึ่งหมายถึงรูปแบบของการเลือกใช้ภาษาของผู้พูดภาษาคนหนึ่ง อาจเป็นคำ วลี หรือประโยคที่พูดอยู่เป็นประจำหรือใช้บ่อยครั้งกว่าผู้พูดคนอื่น ซึ่งมีความเหมาะสมและได้รับการยอมรับในสถานการณ์หนึ่ง (Allen and Gorder. 1978 : 71 citing Crystal and Davy. 1969 : 64 - 83, 97 citing Ferguson and Gumperz. 1960 : 2 - 13 ; Coulthard. 1977 : 26)

แนวทางในการวิเคราะห์ลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียงกล่าวไว้อย่างกว้าง ๆ ในการศึกษาลีลาการพูดในที่ชุมชน คือ การศึกษาระดับของการใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อมูล โดยวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ ซึ่งสัมพันธ์กับระดับของการใช้ภาษาในข้อมูลนั้น (Crystal and Davy. 1977 : 226 - 227)

การวิจัยเกี่ยวกับคำปราศรัยในการรณรงค์หาเสียงของส.ส.สมัคร สุนทรเวช เท่าที่นำมา ปรากฏว่าเป็นการวิเคราะห์ตามแนวคิดทางวาทศาสตร์ทั้งสิ้น (อรรณพ ปิณฑน์โอวาท. 2526 : 209 - 211 ; ศาสตร์และศิลปการพูด. ม.ป.ป. : 89 - 93)

ยังไม่ปรากฏงานวิจัยเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงโดยการวิเคราะห์ลีลาภาษาในคำจingle และคำพูด

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส. สมัคร สุนทรเวช โดยวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์คำจingle และคำพูด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์ลีลาภาษา (Language Style) ในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส. สมัคร สุนทรเวช คำจingle และคำพูด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส. สมัคร สุนทรเวช คำจingle และคำพูด
2. เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาษาเชิงการเมืองในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส. สมัคร สุนทรเวช เฉพาะคำจingle และคำพูด โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเทปบันทึกเสียงที่คัดลอกมาเฉพาะข้อความสำคัญจากสถานการณ์จริงซึ่งเป็นการปราศรัยบนเวทีหาเสียงของ ส.ส. สมัคร สุนทรเวช 1 เวทีหาเสียงต่อการเลือกตั้ง 1 ครั้ง โดยเลือกเฉพาะการปราศรัยครั้งสำคัญ เช่น การปราศรัยครั้งแรกหรือครั้งสุดท้ายของการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ได้แก่ การเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2529 และการเลือกตั้งซ่อมเขต 2 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 รวม 4 ครั้ง จำนวนเทปบันทึกเสียงทั้งหมดรวม 8 ม้วน รวมเวลา 8 ชั่วโมง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

"ลีลาภาษา" หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร
สุนทรเวช กำนันจังหวัดและคำพูด

"การรณรงค์หาเสียง" หมายถึง การปราศรัยบนเวทีหาเสียงของ ส.ส.สมัคร
สุนทรเวช จากการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2529 และการ
เลือกตั้งซ่อมเขต 2 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

"จังหวะ" หมายถึง หน่วยทางเสียงซึ่งประกอบด้วยการลงเสียงหนักเบาและ
การหยุด และในการวิจัยครั้งนี้จะไม่พิจารณาเรื่องความสั้นยาวของพยางค์ (Syllable -
Duration)

"คำพูด" หมายถึง คำ วลี หรือประโยคที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง เพื่อเข้าอารมณ์
และสร้างเจตคติให้ผู้ฟังเชื่อหรือคล้อยตามโดยการใช้คำเรียกความสนใจ การใช้ภาษาชาวบ้าน
การใช้ภาษาสแลง การใช้คำมุขสวาท การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ การใช้หลักฐานอ้างอิง
และการใช้ภาษาเชิงประชก

"คำเรียกความสนใจ" หมายถึง คำพูดที่ใช้พูดเพื่อเรียกความสนใจของผู้ฟัง เช่น
"ท่านทั้งหลายครับ ถ้าคุณรูดาลิ้นคำทองคุณรูดาคาทุบ ถ้าไม่ควบคุมรูดาคาทุบเอาไว้ไม่ได้
เรื่องอย่างนี้ถ้ารัฐบาลใช้มาตรการควบคุมรูดาคาทุบ ก็พูดเอาไว้ว่ามีกฎหมายควบคุมไว้ ใคร
ได้เท่าไรก็มีกฎหมายเอาไว้ อย่างนี้ อย่างนี้ เป็นไปได้อะไร ผมเรียนท่านทั้งหลายไว้ว่า
เรื่องนี้ผมจะต้องพูดในที่ขอ ๆ ไปหลายแห่ง"

"ภาษาชาวบ้าน" หมายถึง คำพูดง่าย ๆ ที่ชาวบ้านชอบใช้ในระหว่างกลุ่มชาวบ้าน
เช่น "สัญญาขอเคียว อีวักงให้ล้อเป็นวุฒิสมาชิก"

"ภาษาสแลง" หมายถึง คำพูดที่มีความหมายไม่ตรงตัว มักใช้ในภาษาพูด และ
ใช้กันเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือในระหว่างบุคคลที่คุ้นเคยกัน เช่น "แล้วทีนี้ออกจาก
ม.ช.ก. รับทำงานสะบัดเลย"

"คำยรรยง" หมายถึง คำคำหรือคำหลาย เช่น "ไฉนหนังสือพิมพ์เลวระยำ
กว่า ฉบับนี้"

"ภาษาเชิงเปรียบเทียบ" หมายถึง คำ วลี หรือประโยคที่ขยายข้อความหลักให้
ชัดเจนขึ้นโดยการเปรียบเทียบหรืออุปมาอุปมัย รวมทั้งการใช้สำนวนโวหารต่าง ๆ เช่น
"เขามองว่า อวยชัยมั่งคั่งคนอื่นหายใจ"

"ภาษาเชิงประจักษ์" หมายถึง คำพูดแตกคั่นและคำพูดที่ใช้ในความหมายตรงกันข้าม
กับความหมายโดยตรงของคำพูดนั้น เช่น "ท่านสนับสนุนใคร เป็นสิทธิของท่าน ไม่มีทางไป
พูดถึงใครในทางเสียหายได้ มีแต่กองทัพในทางที่ดี ในทางสนับสนุน ต้องแสดงความยินดีกับ
พรรคประชาธิปไตย"

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งใช้สื่อประเภทการปราศรัยบนเวทีหาเสียง เป็นสื่อประเภทที่ใช้การพูดเป็นช่องทางในการสื่อสาร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะโน้มน้าวชักจูงใจให้ผู้มาฟังการปราศรัยคล้อยตามและเลือกผู้ปราศรัยรวมทั้งผู้สมัครอื่น ๆ ในสังกัดพรรคการเมืองเดียวกันเข้าไปเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลักษณะการใช้ภาษาในการปราศรัยบนเวทีหาเสียงเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังเชื่อนับถ้อยคำตามที่กล่าวนี้ ได้มีการศึกษากันตามแนวคิดทางวาทศาสตร์ และแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยาไว้ดังนี้

แนวคิดทางวาทศาสตร์ในปัจจุบัน มีรากฐานมาจากการศึกษาการพูดในที่ชุมชนในสมัยกรีกโบราณ การปราศรัยบนเวทีหาเสียงเป็นการพูดในที่ชุมชนประเภทหนึ่ง ซึ่งตามแนวคิดนี้ จัดเป็นการพูดประเภทโน้มน้าวชักจูง (Persuasive Speech) เนื่องจากการพูดประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อนับ ถ้อยคำ มุ่งกระตุ้นเร่งเร้า และมุ่งให้เกิดการกระทำ (วิรัช สภิธิกันกุล. 2526 : 51)

ในการวิเคราะห์การพูดทุกประเภทรวมทั้งการปราศรัยบนเวทีหาเสียงตามแนวคิดทางวาทศาสตร์นั้น จะต้องพิจารณาคำหลักการพูดที่ดี ซึ่งเป็นหลักกว้าง ๆ กล่าวถึงลักษณะการพูดที่ดีในคำกว้าง ๆ สำหรับหลักการพูดที่ดีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คำจูงใจและคำพูดซึ่งได้จากการรวบรวมหลักการพูดที่ดีจากคำร่ำการพูดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้คือ

ด้านการใช้เสียงและน้ำเสียง ลักษณะการใช้เสียงที่ดี ได้แก่ ความดัง ความชัดเจน มีจังหวะในการพูดเหมาะสม มีการเว้นวรรค มีการเปลี่ยนระดับเสียงสูง-ต่ำ หนัก-เบา เน้นในที่ควรเน้นและมีลักษณะคล้ายการพูดสนทนาโดยทั่วไป

ด้านการใช้ถ้อยคำหรือการใช้ภาษา ลักษณะการใช้ถ้อยคำหรือการใช้ภาษาที่ดี ได้แก่ การใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามความหมาย การใช้ถ้อยคำที่ง่ายแก่การเข้าใจ เช่น ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย เห็นภาพ การใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม เช่น ใช้ถ้อยคำที่สุภาพแสดงถึงรสนิยมที่ดี และ

การใช้ถ้อยคำที่กระตือรือร้นไม่ยอมคอม (นาม สงวนทรัพย์. 2517 : 11, 32 - 86;
 ฉัตรวรุณ คັນะรัตน์. 2519 : 13 - 27 ; กมล การกุศล. 2525 : 7 - 9; ทินวัฒน์
 มฤคพิทักษ์. 2525 : 24; วิรัช ลภีรัตนกุล. 2525 : 101; นันทา ชุนภักดิ์. 2528 :
 8 - 10 ; นิพนธ์ ศศิธร. 2528 : 11 - 16)

นอกจากการพิจารณาตามหลักการพูดที่ดีซึ่งที่กล่าวมาแล้ว การวิเคราะห์การพูด
 ประเภทโน้มน้าวชักจูงจึงต้องพิจารณาตามหลักการพูดจูงใจ หลักและกฎการพูดจูงใจซึ่งมีผู้
 รวบรวมไว้ เช่น หลักไอเค้า (AIDA) หลัก 6 ป. ของบร็กต์ สยามวาลา หลักการจัด
 ลำดับสุนทรพจน์ของ บอร์ดเคน (Richard C. Borden) กฎของ เจฮัน (W. George
 Jehan) หลักการพูดจูงใจตามทฤษฎีทางจิตวิทยา เช่น ทฤษฎีการจูงใจของมอนโร (The
 Motivated Sequence) รวมทั้งหลักการพูดจูงใจจากการรวบรวมจากตำราการพูดต่าง ๆ
 ของไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิเคราะห์ด้านจังหวะและคำพูด สรุปได้ดังนี้คือ

1. พูดให้ผู้ฟังเลื่อมใสศรัทธาในตัวผู้พูด เช่น การแสดงถึงจุดมุ่งหมายที่มั่นคง การ
 เป็นกันเองกับผู้ฟัง
2. พูดให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ ซึ่งต้องคำนึงถึงหลักทางจิตวิทยา เรื่องพื้นฐานความ
 ต้องการของมนุษย์ เช่น สร้างความพอใจ ความไว้วางใจ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฟัง
 โดยอธิบายถึงปัญหาต่าง ๆ ในรูปที่ผู้ฟังต้องการ แล้วเสนอแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาแก่ผู้ฟัง
 ซึ่งสร้างภาพให้ผู้ฟังเห็นผลดีเห็นประโยชน์จากวิธีการแก้ปัญหาที่ผู้พูดเสนอให้
3. พูดเร้าให้ผู้ฟังกระทำตามซึ่งต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเรื่องธรรมชาติในการมี
 ปฏิกริยาตอบสนองสิ่งที่มากระตุ้นทางร่างกาย จิตใจ สังคม และนิสัยของมนุษย์ เช่น เร้าอารมณ์
 สะเทือนใจให้แก่ผู้ฟัง ขอร้องให้ทำตามโดยชี้ให้เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังหรือประเทศชาติ
 (ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. 2515 : 160 - 171; นาม สงวนทรัพย์. 2517 : 103 - 113;
 ฉัตรวรุณ คันนะรัตน์. 2519 : 100 - 101; วิรัช ลภีรัตนกุล. 2526 : 56 อ้างมาจาก
 Monroe and Ebninger. n.d. : 260 - 267 ; นันทา ชุนภักดิ์. 2528 : 117 - 121)

* ภาวพจนานุกรม ก.

แนวทางในการศึกษาเรื่องการรณรงค์หาเสียง นอกจากการศึกษาตามหลักวิทยาศาสตร์ทั้งที่กล่าวมาแล้ว ยังปรากฏแนวทางการศึกษาตามหลักภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา จากการศึกษาเรื่องภาษาเชิงการเมืองและเรื่องลีลา

การศึกษาเรื่องภาษาเชิงการเมืองเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งอธิบายความหมายของคำว่า "เชิงการเมือง" ว่า หมายถึง การแบ่งอำนาจและการใช้อำนาจ ส่วนคำว่า "อำนาจ" หมายถึง ความสามารถที่ทำให้ได้รับผลสำเร็จตามที่ต้องการ ดังนั้น "ภาษาเชิงการเมือง" จึงหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อแบ่งอำนาจและใช้อำนาจในการโน้มน้าวชักจูงใจให้ผู้อื่นเชื่อหรือตกอยู่ใต้อำนาจของผู้พูด

แนวทางในการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบ่งออกเป็น การศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบจุลภาค และการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบมหภาค สำหรับการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบจุลภาค เป็นการศึกษาการแบ่งอำนาจและการใช้อำนาจระหว่างสมาชิกแต่ละคน ในการสนทนากลุ่มย่อยที่มีลักษณะเป็นกันเอง เช่น การศึกษาพฤติกรรมการสนทนาของผู้ร่วมสนทนาว่า ผู้ใดจะมีบทบาทในการสนทนามากที่สุด ยาวที่สุด หรือผู้ใดจะมีบทบาทในการพูดแทรกมากที่สุด หรือผู้ใดจะมีบทบาทในการเลือกหัวข้อสนทนาที่สำคัญ เป็นต้น ส่วนการศึกษาภาษาเชิงการเมืองแบบมหภาคเป็นการศึกษาการแบ่งอำนาจและใช้อำนาจในกลุ่มใหญ่หรือระหว่างกลุ่ม ขอบเขตของการศึกษาได้แก่ การศึกษาการเลือกภาษาราชการของรัฐบาล การศึกษาการใช้นโยบายภาษาแบบทวิภาษา (Bilingual Education Policy) การศึกษาวาทวิทยาทางการเมืองและการเลือกลีลาที่ใ้ผลต่อการจัดการเลือกตั้ง การศึกษาการโฆษณาหรือรูปแบบการใช้ภาษาที่ใช้เพื่อการชวนเชื่อ การศึกษารูปแบบภาษาจากลีลาเฉพาะของบุคคลซึ่งมีหน้าที่ในส่วนราชการ เช่น เป็นตัวแทนของรัฐบาลหรือเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นต้น

ส่วนแนวทางในการวิเคราะห์ภาษาเชิงการเมืองได้แก่ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปประโยค (Form) กับหน้าที่ของประโยค (Function) ที่ใช้แสดงอำนาจ โดยยกตัวอย่างการวิเคราะห์ประโยคคำถามแบบห้อยท้าย (Tag - Question) -

ที่ใช้นามากที่สุดที่ใช้แสดงอำนาจในการพิจารณาตัดสินศาล ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า รูปแบบของประโยคคำถามแบบห้อยท้าย สามารถเขียนออกมาเป็นรูปแบบได้ 2 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 ประโยคแจ้งให้ทราบ (Declarative) + ประโยคคำถาม (Question)

รูปแบบที่ 2 ประโยคคำสั่ง (Imperative) + ประโยคคำถาม (Question)

จากลักษณะที่มีประโยคสองประเภทรวมกันอยู่ในประโยคคำถามแบบห้อยท้ายเป็นลักษณะที่ซับซ้อนกว่าธรรมดา จึงมีผลทำให้ผู้ฟังได้รับเงื่อนไข และความรับผิดชอบที่จะรับรองข้อความในประโยคส่วนหน้าของประโยคคำถามแบบห้อยท้าย ในกรณีของจำเลยที่ถูกพิพากษาคดีในศาล ฝ่ายอัยการได้ใช้ประโยคคำถามแบบห้อยท้ายในการถามจำเลย ซึ่งมีผลทำให้จำเลยเกิดความรู้สึกอึดอัดกับข้อเท็จจริง ที่สำคัญคือจำเลยจะรู้สึกว่าคุณทนายรับรองข้อความที่ผ่านอัยการพูดทั้งหมด ดังนั้นการใช้รูปแบบประโยคคำถามแบบห้อยท้าย จึงเป็นการใช้ภาษาที่ทำให้จำเลยตกอยู่ใต้อิทธิพลของฝ่ายอัยการในสถานการณ์การพิพากษาคดีในศาล (Lacoff. 1985 : 8 - 13)

แนวคิดในการศึกษาการรณรงค์หาเสียงตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยาก็มีแนวคิดหนึ่งคือ แนวคิดเรื่องลีลา ซึ่งไคมีผู้เขียนคำว่า "ลีลา" ไว้ต่าง ๆ กัน เช่น หมายถึง "รูปแบบหรือลักษณะที่ผู้พูดภาษาเลือกภาษาที่มีความหมายที่สุด เพื่อใช้ในชุมชนภาษาหนึ่ง ดังนั้นการศึกษาลีลาจึงเป็นการศึกษาและอธิบายกฎในการเลือกใช้ภาษาซึ่งแตกต่างกับคำว่า "ทำเนียบภาษา" (Register) ซึ่งหมายถึง รูปแบบของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายเฉพาะในบริบทนั้น ๆ (Coulthard. 1977 : 26) หรือหมายถึง "วิธีหรือแบบของการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งผู้แสดงอาจเลือกใช้เพื่อแสดงความคิดซึ่งแตกต่างกันไปตามฉาก (Setting) หรือหัวข้อสนทนา (Topic) และยังหมายถึง "ระดับของความเหมาะสมและการยอมรับในการเลือกใช้ภาษาต่าง ๆ กันตามสถานการณ์ที่ได้รับ นอกจากนั้น "ลีลา" อาจหมายถึง "ความแตกต่างส่วนบุคคลในการกระทำตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น ผู้พูดคนหนึ่งอาจจะมีสำนวนที่พูดเป็นประจำ อาจเป็น คำ วลี หรือประโยค ซึ่งผู้พูดนั้นใช้พูดบ่อยกว่าผู้พูดอื่น ๆ (Allen and Corder. 1978 : 71, 79 citing Hymes. 1974 : 433 and citing Ferguson and Gumperz. 1960 : 2 - 13) รวมทั้งหมายถึง "รูปแบบของการใช้ภาษาซึ่งสัมพันธ์กับองค์ประกอบที่ต่างกันไปตามสิ่งแวดล้อม ซึ่งสิ่งแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง

สิ่งแวดล้อมจากบริบททั้งหมด สิ่งแวดล้อมจากในบริบท หรือสิ่งแวดล้อมจากตัวบริบทที่อยู่ในสถานการณ์หนึ่ง (Janicki. 1979 : 60)

สำหรับแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ลึกลงไป ใ้มีผู้ให้แนวทางวิเคราะห์ไว้ เช่น การศึกษาลึกลงในการพูดในที่ชุมชน ซึ่งรวมถึงการปราศรัยทุกประเภท ควรศึกษาระดับของการใช้ภาษาในข้อมูลโดยวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ ซึ่งแสดงระดับการใช้ภาษาในข้อมูลนั้น เช่น พิจารณาในส่วนพิเศษต่าง ๆ อาจเป็นลักษณะทางคำเสียงของพยางค์หรือของหน่วยที่ใหญ่กว่าพยางค์ (Non - segmental Phonology) ได้แก่ เรื่องน้ำเสียงและจังหวะ ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการปราศรัยนั้น รวมทั้งวิเคราะห์ความต่อเนื่องของประโยคในคำต่าง ๆ เช่น การพูดแทรกหลักฐานในการอธิบายข้อมูล หน้าที่ของประโยคที่ทำให้เห็นภาพจากเรื่องที่พูด และขบวนการทางวาทศาสตร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับขบวนการทางภาษาศาสตร์ ซึ่งผู้พูดใช้เพื่อชักชวนให้ผู้ฟังคล้อยตามส่วนใดในเรื่องที่เขาพูด (Crystal and Davy. 1973 : 226 - 227)

นอกจากนี้ยังได้มีการวิเคราะห์ลึกลงโดยการศึกษาในแนวทั้ง (Paradigmatic Choices) และการศึกษาในแนวนอน (Syntagmatic Relations) ซึ่งการศึกษาในแนวตั้ง หมายถึงการอธิบายทั่วเลือกทั่วใดตัวหนึ่งที่ถูกเลือกใช้ เพื่อจำกัดตัวเลือกอื่น ๆ ส่วนการศึกษาในแนวนอน หมายถึง การอธิบายลักษณะเฉพาะขององค์ประกอบที่นอกเหนือจากการพูด โดยหากฎที่ทำให้องค์ประกอบเหล่านั้นเกิดร่วมกัน ส่วนการวิเคราะห์ลึกลงในการศึกษาทั้งในแนวตั้งและแนวนอน ควรใช้การวิเคราะห์ความแนวการวิเคราะห์ข้อความ (Discourse) โดยวิเคราะห์ลึกลงคำเสียง (Stylistic Modes) ซึ่งหมายถึง การวิเคราะห์ลักษณะของเสียง (Voice) เช่น มีลักษณะเป็นการพูดแบบเรียบ (Restrained Speech) คือ ใช้เสียงต่ำ มีเสียงหายใจพูดช้าๆ นุ่มนวล มีแกนของระดับเสียงอยู่ตอนท้าย (Final Pitch Nucleus) หรือมีลักษณะเป็นการพูดแบบไม่เรียบ (Unrestrained Speech) คือ ใช้เสียงสูง ชัดเจน พูดเร็ว เสียงดัง มีแกนของระดับเสียงอยู่ตอนต้น (Initial Pitch Nucleus) หรือการวิเคราะห์ลึกลงคำประโยค (Stylistic Structure) ซึ่งหมายถึงการวิเคราะห์ประเภทของประโยคและคำพูดที่ผู้พูดเลือกใช้ เช่น ในการทักทาย การกล่าวลา รวมทั้งองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์

อื่น ๆ ที่นำมาใช้ในการพูดอย่างเป็นระบบ (Coulthard. 1977 : 26 - 37 citing Hymes. 1974 : 433 - 452) รวมทั้งแนวการวิเคราะห์ลีลา ซึ่งวิเคราะห์โดยจำแนกประเภทของลีลาการพูดที่เด่นที่สุดที่ผู้พูดเลือกใช้ออกมา (Janicki. 1979 : 71)

จากแนวทางการวิเคราะห์เรื่องการรณรงค์หาเสียงตามแนวคิดเรื่องลีลา ดังที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่าเป็นแนวทางกว้าง ๆ อย่างไรก็ตามในงานวิจัยครั้งนี้ มุ่งวิเคราะห์ภาษาเชิงการเมืองจากลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ตามแนวการวิเคราะห์การพูดในที่ชุมชนของคริสตัลและเดวี (Crystal and Davy. 1973 : 223 - 227) คือ ศึกษาจากขบวนการทางวาทศาสตร์ที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียง โดยวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ และอธิบายผลตามหลักทางวาทศาสตร์ ทั้งนี้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงใช้เกณฑ์จากหลักการพูดที่ดีและหลักการพูดจูงใจตามแนวคิดทางวาทศาสตร์ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ด้วยองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ ดังนี้

1. เกณฑ์ด้านการใช้เสียง ได้แก่ การใช้จังหวะในการพูด การเน้นเสียงหนักเบา หรือการใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำ ในการพูด และการเว้นวรรคหรือการหยุด จะวิเคราะห์ด้วยองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ด้านจังหวะ

2. เกณฑ์ด้านการใช้ถ้อยคำ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำที่ง่ายแก่การเข้าใจ การใช้ถ้อยคำที่ทำให้เห็นภาพพจน์ การใช้ถ้อยคำที่กระตือรือร้นไม่อ้อมค้อม มีหลักฐานสนับสนุน การใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ จะวิเคราะห์ด้วยองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ด้านคำพูด

หลักการวิเคราะห์และความหมายของจังหวะในทางภาษาศาสตร์ ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบจังหวะโดยวัดความยาวของพยางค์จากคำพูด ซึ่งเป็นวลีสั้น ๆ ของผู้ออกภาษาชาวบ้านหลาย ๆ คน โดยการบันทึกเสียงคำพูดของผู้ออกภาษาซึ่งเป็นคำพูดเดียวกันไว้ในเครื่องบันทึกเสียง แล้วนำเทปบันทึกเสียงคำพูดเหล่านั้นไปวัดความยาวของพยางค์ออกมาเป็นวินาที คำพูดของผู้ออกภาษาจะเป็นคำพูดที่มีความเร็ว มีระดับเสียง และมี

บริบทต่างกัน แม้จะเป็นคำพูดเดียวกัน การวิเคราะห์เปรียบเทียบนี้ทำให้ได้รูปแบบของ
 จังหวะต่างประเภทกันและสามารถนำมาสร้างรูปแบบของจังหวะ 2 พยางค์ 3 พยางค์
 จนถึง 10 พยางค์ได้ ถึงแม้ว่าพยางค์หลายพยางค์อาจจะเกิดจากคำพูดเดียวกัน อย่างไรก็ตาม
 ก็ตามการวิเคราะห์นี้วิเคราะห์เรื่องความสั้นยาวของพยางค์แต่เพียงอย่างเดียว ไม่ได้กล่าว
 ถึงเรื่องการลงเสียงหนักเบา นอกจากนี้ยังสรุปว่า จังหวะการพูดในภาษาไทยเป็นจังหวะ
 ประเภทใช้พยางค์เป็นเครื่องหมาย (Noss. 1972 : 33 - 42)

หลักการวิเคราะห์และความหมายของจังหวะในการพูดภาษาไทย ยังมีผู้ศึกษาค้นคว้า
 ไว้ โดยอธิบายความหมายของจังหวะว่า หมายถึง หน่วยเสียงซึ่งประกอบด้วยการลงเสียง
 หนักเบาของคำในประโยค และระยะเวลา (Duration) การลงเสียงหนักเบา หมายถึง
 คำแต่ละคำเมื่ออยู่ตามลำพังจะได้รับเสียงเน้นหนักแต่เมื่อเข้าอยู่ในประโยค คำนั้นอาจจะ
 ไม่ได้รับเสียงเน้นหนักเลย ส่วนระยะเวลา หมายถึง ความสั้นยาวของพยางค์ซึ่งทำให้เกิด
 ระยะเวลาในการออกเสียงซึ่งเมื่อประกอบกับการลงเสียงหนักเบาของคำ ทำให้เกิดเป็น
 จังหวะขึ้น สำหรับประเภทของจังหวะในการพูดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ จังหวะที่ใช้
 พยางค์เป็นเครื่องหมาย เช่น ภาษาไทยคือมีระยะเวลาของการออกเสียงแต่ละพยางค์เท่ากันหมด
 ไม่ว่าจะเป็นเน้นเสียงหนักหรือไม่ก็ตาม ส่วนจังหวะอีกประเภทหนึ่งคือจังหวะที่ใช้การลงเสียง
 หนักเบาเป็นเครื่องหมาย เช่น ภาษาอังกฤษ ไม่ได้ออกเสียงแต่ละพยางค์เท่ากัน คือ บางพยางค์
 ได้รับเสียงหนัก บางพยางค์ได้รับเสียงเบา และบางพยางค์ไม่ได้รับเสียงเน้นหนักเลย
 สำหรับหลักการวิเคราะห์จังหวะในการพูดภาษาไทย ซึ่งสรุปว่าเป็นประเภทที่ใช้พยางค์เป็น
 เครื่องหมายนี้มีตัวอย่างการวิเคราะห์ดังนี้

จะใส่น้ำตาลก็ก่อนคะ

/ca' sai nam/ *'ta:n ki /'kɔ :n/ 'kha //

ท่านอธิบดีไม่อยู่

/'tha:n : ^ thipb / *di : mai /'ju : //

คำอธิบายการวิเคราะห์ทั้งสองประโยคนี้นี้คือ เมื่อพูดทั้งสองประโยคแล้วจะรู้สึก ว่าออกเสียงเท่ากันทุกคำหมด ไม่ว่าคำนั้นจะได้รับเสียงเน้นหนักหรือเน้นหนักที่สุดหรือไม่ได้รับเสียงเน้นหนักเลย ส่วนระยะเวลาในการพูดต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนหน่วยจังหวะ (Foot) ในแต่ละประโยค เช่น ทั้งสองประโยคนี้นี้มี 9 พยางค์เท่ากัน แต่ประโยคแรกมีจำนวนหน่วยจังหวะ 4 หน่วยจังหวะ ส่วนประโยคที่สองมีจำนวนหน่วยจังหวะ 3 หน่วยจังหวะ (วรณัฐ พันธุพงศ์. 1973 : 57 - 62)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้หลักการวิเคราะห์และอธิบายความหมายของจังหวะไว้ว่า หมายถึง การลงเสียงหนักเบา ความสั้นยาวของพยางค์ และการหยุด เนื่องจากพยางค์ในภาษาไทย มี 2 ประเภทคือ พยางค์เต็มรูปหรือพยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียง และพยางค์ลดรูปหรือพยางค์ที่ไม่ได้รับการลงเสียง พยางค์เต็มรูปประกอบด้วยพยัญชนะต้นซึ่งอาจเป็นพยัญชนะเดี่ยวหรือพยัญชนะท้ายเสมอ แต่ถ้าเป็นสระยาวหรือสระประสมอาจมีพยัญชนะท้ายหรือไม่ก็ได้ และพยางค์เต็มรูปสามารถเป็นหน่วยจังหวะได้ นอกจากนี้แล้วเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในพยางค์ลดรูปยังเกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงได้อีกด้วย

ในภาษาไทยการลงเสียงหนักเบาในระดับคำไม่มีความสำคัญทางสัทศาสตร์ แต่การลงเสียงหนักเบาในระดับวลีและระดับประโยคมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านไวยากรณ์ ถ้าลงเสียงหนักผิดที่ความหมายของวลีหรือประโยคจะเปลี่ยนไป

ส่วนการหยุดในภาษาไทยนั้นแบ่งเป็นการหยุดซึ่งมีหน้าที่ทางไวยากรณ์และการหยุดที่ช่วยในการเน้นความ การหยุดซึ่งมีหน้าที่ทางไวยากรณ์ ทำให้ความหมายของประโยคแตกต่าง ซึ่งผู้พูดจำเป็นต้องหยุดทุกครั้ง มิฉะนั้นแล้วความหมายของประโยคจะเปลี่ยนไป แต่สำหรับการหยุดที่ช่วยในการเน้นความซึ่งช่วยทำให้คำพูดชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้พูดอาจจะหยุดหรือไม่หยุดก็ได้

จากการวิเคราะห์โครงสร้างของจังหวะในการพูดภาษาไทย ทำให้ได้รูปแบบของหน่วยจังหวะและอธิบายความหมายของหน่วยจังหวะได้ว่า ประกอบด้วยพยางค์เดี่ยวหรือ

หลายพยางค์ก็ได้ อาณาเขต (Boundary) ของหน่วยจังหวะ เริ่มต้นจากพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (Saliency) ซึ่งอาจเป็นพยางค์ปกติที่สามารถได้ยินได้ หรือพยางค์เงียบ (Silent Saliency) ไปจนถึงพยางค์เบาที่มาข้างหน้าพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนักถัดไป อาณาเขตของหน่วยจังหวะใช้เส้นตรง (|) และเมื่อดูรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะพยางค์และจำนวนของพยางค์ที่เกิดขึ้นในหน่วยจังหวะ สรุปได้ว่า ภาษาไทยมีหน่วยจังหวะ 5 ประเภทดังนี้

1. หน่วยจังหวะประเภท 1 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} |$
2. หน่วยจังหวะประเภท 2 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} W |$
3. หน่วยจังหวะประเภท 3 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} W W |$
4. หน่วยจังหวะประเภท 4 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} W W W |$
5. หน่วยจังหวะประเภท 5 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} W W W W |$

ถ้าเขียนเป็นสูตรย่อ ๆ โครงสร้างของหน่วยจังหวะคือ $\left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} W_{0-4} |$ ตัวเลขหมายถึงจำนวนพยางค์ที่ไม่ได้เน้นเสียง ส่วนความหมายของตัวอักษรใช้เป็นสัญลักษณ์แทนหน่วยจังหวะทั้ง 5 ประเภท มีดังต่อไปนี้

$|S|$ หมายถึง พยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียงหรือพยางค์เต็มรูป 1 พยางค์ นับเป็น 1 หน่วยจังหวะ เช่น $\left| \begin{matrix} S \\ \text{เรียบ} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} S \\ \text{รอย} \end{matrix} \right|$
 คำว่า "เรียบรอย" ในที่นี้ผู้พูดเน้นเสียงหรือออกเสียงเป็นพยางค์เต็มรูปทั้ง

2 พยางค์ จึงนับเป็นหน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท S 2 หน่วยจังหวะ

$|P|$ หมายถึง พยางค์เงียบ หรือการหยุด ซึ่งนับเป็น 1 หน่วยจังหวะและใช้สัญลักษณ์ $\wedge$ ในการวิเคราะห์ เช่น $\left| \begin{matrix} S \\ \text{การผ-} \end{matrix} \right| \left| \begin{matrix} S \\ \text{ลิต} \end{matrix} \right| \wedge \left| \begin{matrix} S \\ \text{เพื่อให} \end{matrix} \right|$

สัญลักษณ์ " $\wedge$ " หมายถึง ผู้พูดหยุดพูดหลังจากคำว่า "การผลิต" แล้วจึงพูดต่อคำว่า "เพื่อให้" โดยทั่วไปถ้ามีการหยุด 1 หน่วยจังหวะเช่นนี้จะเป็นการหยุดในระยะสั้น

ซึ่งใช้เมื่อจบวลีหรืออนุประโยคถ้าเป็นการหยุดระยะยาวซึ่งใช้เมื่อจบประโยค จบความ หรือใช้เมื่อเปลี่ยนเรื่องใหม่ หรือจบเรื่องโดยสมบูรณ์จะมีการหยุด 2 หน่วยจังหวะ

เช่น $\begin{array}{|c|c|c|c|c|c|} \hline \text{ร} & \text{ร} & & & \text{ร} & \text{ร} \\ \hline \text{าย} & \text{าย} & \wedge & \wedge & \text{อ} & \text{เกา} \\ \hline \end{array}$

การหยุดในตัวอย่างนี้มี 2 หน่วยจังหวะ เนื่องจากผู้พูดเปลี่ยนเรื่องใหม่ คำว่า "รายจ่าย" เป็นคำสุดท้ายของการพูดถึงนโยบายข้อแรก เมื่อผู้พูดต้องการพูดถึงนโยบาย ข้อเกาซึ่งเป็นการเปลี่ยนเรื่องใหม่จึงต้องมีการหยุดระยะยาวคือการหยุด 2 หน่วยจังหวะ ก่อนจะพูดคำว่า "ข้อเกา"

$\begin{array}{|c|} \hline \text{S W} \\ \hline \end{array}$ หมายถึง พยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียงหรือพยางค์เต็มรูป 1 พยางค์ กับ พยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหรือพยางค์ลดรูป 1 พยางค์ ประกอบเป็น 1 หน่วยจังหวะ

เช่น $\begin{array}{|c|c|} \hline \text{S W} & \text{S} \\ \hline \text{ยามส-} & \text{งบ} \\ \hline \end{array}$

คำว่า "ยามส-" ผู้พูดเน้นเสียงหรือออกเสียงเป็นพยางค์เต็มรูปที่ "ยาม" และ ไม่ได้เน้นเสียงหรือออกเสียง "ส-" ในคำว่า "งบ" เป็นพยางค์ลดรูป "ยามส-" จึง นับเป็น 1 หน่วยจังหวะโดยเป็นหน่วยจังหวะ 2 พยางค์ประเภท S W ส่วนพยางค์ "งบ" ได้รับการเน้นเสียงจึงแยกเป็นอีก 1 หน่วยจังหวะ

$\begin{array}{|c|} \hline \text{P W} \\ \hline \end{array}$ หมายถึง พยางค์เงียบหรือการหยุด 1 พยางค์ (S) กับพยางค์ที่ไม่เน้นเสียง หรือพยางค์ลดรูป 1 พยางค์ประกอบเป็น 1 หน่วยจังหวะ

เช่น $\begin{array}{|c|c|c|} \hline \text{แล้ว} & \wedge & \text{กระ-} \\ \hline \end{array} \quad \begin{array}{|c|} \hline \text{ผมจะ} \\ \hline \end{array}$

จากตัวอย่างนี้ผู้พูดหยุดพูดในระยะสั้นเมื่อจบคำว่า "แล้ว" แล้วจึงพูดว่า "กระผมจะ" แต่ผู้พูดไม่ได้เน้นเสียงหรือออกเสียง "กระ" เป็นพยางค์ลดรูป ดังนั้นการหยุดกับพยางค์ "กระ" จึงนับเป็น 1 หน่วยจังหวะโดยเป็นหน่วยจังหวะ 2 พยางค์ประเภท P W ถ้าเป็นการหยุด ระยะยาว จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

$\begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \wedge & \wedge^{\text{W}} & \text{ส} & \text{ส} \\ \hline & \text{และ} & \text{สำ} & \text{มารด} \\ \hline \end{array}$

การหยุดในระยะยาวซึ่งนับเป็น 2 หน่วยจังหวะดังที่กล่าวมาแล้ว แต่จากตัวอย่างนี้หน่วยจังหวะแรกเป็นหน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท P ส่วนหน่วยจังหวะที่เป็นการหยุดถัดมาเป็นหน่วยจังหวะ 2 พยางค์ ประเภท PW เพราะพยางค์ต่อจากหยุดคือ "และ" เป็นพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงซึ่งนับเป็นหน่วยจังหวะไม่ได้จึงเป็นสมาชิกของการหยุดนับเป็น 1 หน่วยจังหวะ

$|SWW|$ หมายถึง พยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียง หรือพยางค์เต็มรูป 1 พยางค์ (S) กับพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหรือพยางค์ลดรูป 2 พยางค์ (W W) ประกอบเป็น 1 หน่วยจังหวะ
เช่น $\begin{array}{c} S \quad W \quad W \quad S \\ \text{จุก} \text{ที่} \text{จะ} \text{ไป} \end{array}$

คำว่า "จุกที่จะ" ผู้พูดเน้นเสียงหรือออกเสียง "จุก" เป็นพยางค์เต็มรูป ส่วนพยางค์ "ที่" และ "จะ" ผู้พูดไม่เน้นเสียงหรือออกเสียงทั้ง 2 พยางค์นี้เป็นพยางค์ลดรูป ดังนั้น คำว่า "จุกที่จะ" จากตัวอย่างนี้จึงนับเป็น 1 หน่วยจังหวะโดยเป็นหน่วยจังหวะ 3 พยางค์ ประเภท S W W

$|PWW|$ หมายถึง พยางค์เงียบหรือการหยุด 1 พยางค์ (P) กับพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหรือพยางค์ลดรูป 2 พยางค์ (W W) ประกอบเป็น 1 หน่วยจังหวะ
เช่น $\begin{array}{c} S \quad S \quad W \quad W \quad S \\ \text{ณ} \text{เอง} \text{ถึง} \text{จะ} \text{เป็น} \end{array}$

จากตัวอย่างนี้ผู้พูดหยุดในระยะสั้นเมื่อจบคำว่า "เอง" แล้วจึงพูดว่า "ถึงจะ" แต่ผู้พูดไม่ได้เน้นเสียงหรือออกเสียงพยางค์ "ถึง" และ "จะ" เป็นพยางค์ลดรูป ดังนั้นการหยุดกับพยางค์ "ถึง" และ "จะ" จึงนับเป็น 1 หน่วยจังหวะ โดยเป็นหน่วยจังหวะพยางค์ประเภท P W W ถ้าเป็นการหยุดระยะยาวจะมีลักษณะดังนี้

$\begin{array}{c} S \quad W \quad W \quad S \\ \text{คน} \text{เพราะ} \text{จะ} \text{พูด} \end{array}$

จากตัวอย่างนี้ผู้พูดหยุดในระยะยาวเมื่อพูดจบคำว่า "คน" ดังนั้นจึงปรากฏหน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท P ต่อจากหน่วยจังหวะ "คน" แต่เนื่องจากผู้พูดไม่เน้นเสียงในพยางค์ "เพราะ" และ "จะ" ทั้ง 2 พยางค์นี้จึงเป็นสมาชิกของการหยุดนับเป็น 1 หน่วยจังหวะ

$[S \ W \ W \ W]$ หมายถึง พยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียงหรือพยางค์เต็มรูป 1 พยางค์ (S) กับพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหรือพยางค์ลดรูป 3 พยางค์ (W W W) ประกอบเป็น

1 หน่วยจังหวะ

เช่น $\begin{array}{|c|c|c|c|c|c|} \hline S & S & W & W & W & \\ \hline \text{นอก} & \text{ข้อความหนังสือ-} & \text{พิมพ์-} & \text{นับ} & \text{โน้} & \text{โน้} \\ \hline \end{array}$

ในคำว่า "ข้อความหนังสือ" ผู้พูดเน้นเสียงหรือออกเสียง "ข้อ" เป็นพยางค์เต็มรูป ส่วนพยางค์ถัดมาคือ "วหนังสือ" ผู้พูดไม่เน้นเสียงหรือออกเสียงทั้ง 3 พยางค์ เป็นพยางค์ลดรูป ทั้ง 3 พยางค์นี้จึงนับรวมกันพยางค์ "ข้อ" เป็น 1 หน่วยจังหวะ โดยเป็นหน่วย จังหวะ 4 พยางค์ประเภท S W W W

$[P \ W \ W \ W]$ หมายถึง พยางค์เงียบหรือการหยุด 1 พยางค์ (P) กับพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหรือพยางค์ลดรูป 3 พยางค์ (W W W) ประกอบเป็น 1 หน่วยจังหวะ

เช่น $\begin{array}{|c|c|c|c|} \hline S & W & W & W \\ \hline \text{แล้วก็} & \wedge & \text{ไอบริ-} & \text{นัท} \\ \hline \end{array}$

จากตัวอย่างนี้ผู้พูดหยุดพูดเมื่อจบคำว่า "แล้วก็" แล้วจึงพูดต่อคำว่า "ไอบริ-นัท" แต่ผู้พูดไม่ได้เน้นเสียงที่พยางค์ "ไอบริ-" ทั้ง 3 พยางค์นี้จึงเป็นสมาชิกของการหยุดซึ่งเป็นการหยุดระยะสั้น นับรวมเป็น 1 หน่วยจังหวะ โดยเป็นหน่วยจังหวะ 4 พยางค์ประเภท P W W W ส่วนพยางค์ "นัท" ผู้พูดเน้นเสียงจึงแยกเป็นหน่วยจังหวะอีก 1 หน่วยจังหวะ ถ้าเป็นการหยุดระยะยาวจะมีลักษณะดังนี้

$\begin{array}{|c|c|c|c|c|c|} \hline S & W & W & W & W & \\ \hline \text{ถามว่า} & \wedge & \wedge & \text{แล้วที่ไอ} & \text{หัว} & \text{หน้า} \\ \hline \end{array}$

สำหรับตัวอย่างนี้ผู้พูดหยุดระยะยาวหลังจากพูดคำว่า "ถามว่า" จึงมีหน่วยจังหวะที่เป็นการหยุด (P) 1 หน่วยจังหวะหลังหน่วยจังหวะ "ถามว่า" ถัดมาก็ยังเป็นการหยุดอีก 1 หน่วยจังหวะ แต่เนื่องจากผู้พูดออกเสียงพยางค์ "แล้วที่ไอ" เป็นพยางค์ลดรูปทั้ง 3 พยางค์ จึงเป็นสมาชิกของการหยุดนับรวมเป็น 1 หน่วยจังหวะ

$[S \ W \ W \ W \ W]$ หมายถึง พยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียงหรือพยางค์เต็มรูป 1 พยางค์ (S) กับพยางค์ที่ไม่ได้เน้นเสียงหรือพยางค์ลดรูป 4 พยางค์ (W W W W) ประกอบเป็น

1 หน่วยจังหวะ

เช่น $\left| \begin{array}{c} S \cdot W \cdot P \cdot W \cdot W \\ \text{ตามท้าวท้าวไป} \end{array} \right|$

จากตัวอย่างนี้ผู้พูดเน้นเสียงที่พยางค์ "ตาม" แต่ไม่ได้เน้นเสียงที่พยางค์ "ท้าวท้าวไป" ทั้ง 4 พยางค์ คือพูดเร็วเร่วมาก ดังนั้นทั้ง 4 พยางค์นี้จึงนับรวมกับพยางค์แรกที่เน้นเสียงคือ "ตาม" เป็น 1 หน่วยจังหวะโดยเป็นหน่วยจังหวะ 5 พยางค์ประเภท

$S \cdot W \cdot W \cdot W \cdot W$

$\left| \begin{array}{c} P \cdot W \cdot W \cdot W \cdot W \\ \text{คำท้าวท้าว} \end{array} \right|$ หมายถึง พยางค์เงียบหรือการหยุด 1 พยางค์ (P) กับพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงหรือพยางค์กรุป 4 พยางค์ (W W W W) ประกอบเป็น 1 หน่วยจังหวะ

เช่น $\left| \begin{array}{c} P \cdot W \cdot W \cdot W \cdot W \\ \text{คำท้าวท้าว} \end{array} \right|$

สำหรับตัวอย่างนี้ผู้พูดหยุดพูดระยะสั้น แล้วจึงพูดคำว่า "คำท้าวท้าว" โดยไม่เน้นเสียงทั้ง 4 พยางค์ ทั้ง 4 พยางค์นี้จึงเป็นสมาชิกของการหยุดนับรวมเป็น 1 หน่วยจังหวะโดยเป็นหน่วยจังหวะ 5 พยางค์ประเภท P W W W W ซึ่งมีเพียงตัวอย่างเดียวจากข้อมูลทั้งหมด

ส่วนการวิเคราะห์จังหวะในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งวิเคราะห์รูปแบบของหน่วยจังหวะที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช โดยแบ่งหน่วยจังหวะออกเป็น 5 ประเภท ตามแนวการวิเคราะห์ของ ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ เพื่อนับความถี่ของหน่วยจังหวะที่เกิดขึ้นและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นร้อยละ

ในการวิเคราะห์คำพูด ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าหลักการวิเคราะห์และความหมายของคำพูดตามหลักทางภาษาศาสตร์ไว้ดังนี้

คำว่า "คำพูด" ตามพจนานุกรมทางภาษาศาสตร์หมายถึง ส่วนหนึ่งของการพูด เช่น การโต้ตอบคำต่อคำ (One-word Response) และคำสอนต่าง ๆ (Sermon) รวมทั้งคำอธิบายที่กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการพูด เช่น การหยุด จังหวะ รูปแบบของ

การหายใจ (Breath Pattern) การเคลื่อนไหวของระดับเสียง (Pitch Movement) และอื่น ๆ (Crystal. 1975 : 337) หรืออาจหมายถึง คำพูดที่เปล่งออกมาโดยบุคคลคนหนึ่งก่อนหรือหลังการหยุดและเป็นการใช้ภาษาเฉพาะของผู้พูดคนหนึ่ง โอกาสเฉพาะซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ของประโยคหรือวลีเดียว หรือแม้กระทั่งคำคำเดียว (Hurford and Heasley. 1984 : 15) นอกจากนี้ยังหมายถึง คำพูดที่เปล่งออกมา และมีความหมายตามที่พูด (Utterance Meaning) อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความหมายตามลำดับลักษณ์อักษรของประโยค (Sentence Meaning) ก็ได้ (ส่วาง หิรัญบุรณะ. ม.ป.ป. : 25)

* คำพูดซึ่งมีลักษณะการโน้มน้าวชักจูงใจ เราอาจหมายถึงผู้ฟังเชื่อหรือคล้อยตามหลักการพูดที่ดีและหลักการพูดจูงใจทางวาทศาสตร์มีดังต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียกความสนใจ หมายถึง คำที่ใช้พูดเพื่อเร้าความสนใจของผู้ฟัง ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 ประเภทตามข้อมูลคือ

1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง หมายถึง คำที่ใช้เรียกผู้มาฟังการปราศรัยหาเสียง เช่น "ท่านพี่น้องทั้งหลาย" "ขอกราบเรียนท่านทั้งหลาย" "พี่น้องที่เคารพ" ซึ่งใช้เพื่อเร้าความสนใจของผู้ฟังเมื่อต้องการเริ่มหัวข้อเรื่องใหม่ หรือเมื่อต้องการเน้นข้อความที่กล่าวมาก่อนเพื่อให้ผู้ฟังทวีความสนใจยิ่งขึ้น

1.2 การใช้คำถามนำ หมายถึง การตั้งคำถามนำขึ้นมาเพื่อเรียกความสนใจให้ผู้ฟังอยากทราบคำตอบ เช่น "ทำไมล่ะครับ" "เชื่อกันมั๊ยครับ" "สุดท้ายเป็นยังไงครับ" ซึ่งเป็นการเร้าความสนใจของผู้ฟังให้อยากฟังข้อความที่จะกล่าวต่อไป

1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟังกับคำถามนำหรือการใช้คำถามนำกับคำเรียกผู้ฟัง หมายถึง การใช้คำเรียกผู้มาฟังการปราศรัยตามด้วยการตั้งคำถามนำ หรือการตั้งคำถามนำแล้วตามด้วยคำเรียกผู้มาฟังการปราศรัย เช่น "พี่น้องทั้งหลายครับ นี่เป็นอย่างไรรึล่ะครับ"

"อะไรกันครับท่านพี่น้องทั้งหลาย" "จำกันเอาไว้ครับ ผมขอเรียนท่านพี่น้องทั้งหลาย" ซึ่งเป็นการเร้าความสนใจของผู้ฟังให้อยากฟังข้อความที่กล่าวต่อไป แต่มักจะใช้กับเรื่องที่สำคัญและไม่บ่อยครั้งเท่ากับการใช้คำเรียกผู้ฟังอย่างเกี่ยวหรือการใช้คำถามนำอย่างเกี่ยว

1.4 การใช้คำเน้นความ หมายถึง คำพูดที่ใช้เน้นข้อความที่กล่าวมาก่อน หรือเน้นข้อความที่จะกล่าวต่อไปเพื่อเรียกความสนใจของผู้ฟัง เช่น "นั่นแหละครับเป็นคำยืนยัน" "ผมถึงบอกท่านไว้ว่า" "แต่เป็นบทเรียนของเราเสียแล้วครับว่า" ซึ่งใช้เพื่อเร้าความสนใจของผู้ฟังเมื่อต้องการเน้นข้อความทั้งข้อความที่กล่าวมาก่อนและข้อความที่จะกล่าวต่อไป

2. การใช้ภาษาชาวบ้าน หมายถึง คำพูดง่าย ๆ ที่ชาวบ้านชอบใช้ในระหว่างกลุ่มชาวบ้าน เช่น "อ้าว" "ลื้อ" "คืหา" "ไล่ตามจี" ซึ่งเป็นการเลี่ยงใช้คำที่เป็นนามธรรมและสร้างความเป็นกันเองกับผู้ฟังซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวบ้าน

3. การใช้ภาษาสแลง หมายถึง คำพูดที่มีความหมายไม่ตรงตัว มักใช้ในภาษาพูด และใช้กันเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือในระหว่างบุคคลที่คุ้นเคยกัน เช่น "สะบัด" "เฮงชวย" "กูกัก" ดังนั้นการใช้ภาษาสแลงจึงเป็นการสร้างความเป็นกันเองกับผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่าผู้พูดอยู่ฝ่ายเดียวกันกับผู้ฟัง

4. การใช้คำมุสวาท หมายถึง คำคำหรือคำหยาบ เช่น "เลวระย่ำคำชะ" "ไอหน้าใจ" "หุบปาก" ซึ่งในการรณรงค์หาเสียงของนักการเมืองบางท่านมีการใช้คำประเภทนี้เพราะเชื่อกันว่าผู้ฟังชอบ

5. การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ หมายถึง คำพูดที่ใช้ขยายข้อความหลักให้ชัดเจนขึ้น โดยการเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย ซึ่งการไม่กล่าวถึงสิ่งใดโดยตรงแต่กล่าวเป็นการเปรียบเทียบเป็นการใช้ภาษาที่เป็นภาพพจน์ (Figurative Meaning) โดยเฉพาะเรื่องที่เข้าใจยาก ทำให้ผู้ฟังเห็นภาพชัดเจนขึ้น จำแนกได้เป็น 2 ประเภทตามข้อมูลคือ

5.1 การเปรียบเทียบโดยใช้ข้อความธรรมดา หมายถึง การขยายข้อความหลักให้ชัดเจนขึ้นโดยใช้ข้อความธรรมดา เช่น "เหมือนชื่อของตลาดนัดสนามหลวง"

"นั่งแล้วเอนเหมือนนั่งเครื่องบิน" "อยู่กันเหมือนรูหนู"

5.2 การเปรียบเทียบโดยใช้ส่วนวนโวหาร หมายถึง การขยายข้อความหลักให้ชัดเจนขึ้นโดยการมีส่วนวนโวหารต่าง ๆ เช่น "นั่งจนรากงอก" "อย่าอึมจนคนอื่นหายใจ" "หยิบขึ้นปลามัน"

6. การให้หลักฐานอ้างอิง หมายถึง การอ้างหลักฐานประกอบเรื่องที่พูดเพื่อสนับสนุนให้คำพูดน่าเชื่อถือและมีน้ำหนักมากขึ้น ซึ่งจำแนกได้ 3 ประเภทตามข้อมูลคือ

6.1 การอ้างอิงตัวเลข หมายถึง การอ้างอิงหลักฐานประกอบคำพูดซึ่งเป็นตัวเลขหรือสถิติต่าง ๆ เช่น "มันแพงกว่า 27 ล้าน 5 แสน" "ไม่ว่าจะพรรค 15 คน พรรค 34 คน หรือ พรรค 56 - 57 คน" "มีแค่เพียงทราชมัยศรีรับ 900 เติบงนะ"

6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน หมายถึง การอ้างอิงหลักฐานประกอบคำพูดซึ่งเป็นชื่อหรือตำแหน่งของบุคคลหรือสถาบันต่าง ๆ เช่น กระทรวง ทบวง กรม องค์การ ฯลฯ เช่น "รองนายกฯ ที่เป็น ส.ส. เขตนี้" "ส.ส. ประชาธิปัตย์ที่โอนายถวิล ไพรสงค์" "สำนักงบประมาณก็เก่งนะอะ"

6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์ หมายถึง การอ้างอิงหลักฐานประกอบคำพูดซึ่งเป็น วัน เดือน ปีที่เกิดเหตุการณ์นั้น ชื่อที่เรียกเหตุการณ์นั้น หรือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น เช่น "เมื่อวานที่แล้วเราเลือกตั้งที่ฝั่งชะโนน เขต 3" "เมื่อวันที่ 9 ที่เขาออกโทรทัศน์กันตอนกลางวัน" "เหตุที่เกิดขึ้นที่ภูเกิด"

7. การใช้ภาษาเชิงประชด หมายถึง การใช้คำพูดซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับความหมายจริงของรูปประโยคเพื่อกล่าวประณามในสิ่งที่ผู้พูดไม่เห็นด้วย ดังนั้นการตีความการประชดจึงต้องอาศัยบริบทและภูมิหลังเป็นหลัก และในการวิจัยเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การเมือง ค่านิยมของสังคม นิยมเขียนและพูดในเชิงประชด เพราะแสดงถึงความสามารถในการกล่าวประณามและวิจารณ์ ทั้งยังแสดงว่าผู้เขียนหรือผู้พูดมีอารมณ์ขันซึ่งดีกว่าการกล่าวประณามอย่างหยาบ ๆ ซึ่งการใช้ภาษาเชิงประชดจำแนกได้ 3 ประเภทตามข้อมูลคือ

7.1 การประชดโดยใช้คำแตกคั้น หมายถึง การใช้คำพูดแตกคั้น ถากถาง เมื่อต้องการประณามในสิ่งที่ผู้พูดไม่เห็นด้วย แต่ไม่เป็นคำคำ คำหยาบ เช่น "เพราะเวลาที่เขาคำเราแล้ว เราไม่รู้จักไปแก่" "เข้ามาหาเสียงหาทิดหาดี" "คนอย่างนายสมศรีนี้สักรับ ถึงได้คิดโครงการไอ้ที่เขานินทาว่าหมิ่นล้าน ๆ"

7.2 การประชดโดยการชมแทนการประณาม หมายถึง การใช้คำพูดชมในสิ่งที่ผู้พูดไม่เห็นด้วยแทนการประณามโดยตรง เช่น "พรรคการเมืองเก่าแก่ใหญ่โต" "สำนักงบประมาณก็เก่งนะละ ต้องชมว่าเขาเก่งจริง ๆ"

7.3 การประชดโดยการแนะนำหรือผู้ลงแทนการคัดค้าน หมายถึง การใช้คำพูดเป็นเชิงเสนอแนะหรือผู้ให้ทำในสิ่งที่ผู้พูดไม่เห็นด้วยแทนการคัดค้านโดยตรง เช่น "จะลดไอนั้นเท่านั้น จะลดไอนี้เท่านั้น ช่วยไปซิ" "รับจดหมายเสร็จถ้าแน่จริงมันต้องเลื่อนไปวาระ 2 สักรับ" "ถ้าคนมาเล็ก ๆ น้อย 20 - 30 คน ก็มาเถอะ มันหนึ่ง่ายหน้อย"

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช เท่าที่มีผู้วิจัยไว้ ได้แก่ การวิเคราะห์คำปราศรัยของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ในการหาเสียงเพื่อรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2522 ที่ตำบลบางแค กรุงเทพมหานคร โดยคัดตอนมาเฉพาะช่วงสำคัญ สรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า การวิเคราะห์ผู้ฟังสรุปได้ว่า ไม่สามารถระบุจำนวน เพศ วัย อาชีพ และสถานะทางสังคมของผู้ฟังได้ แต่กลุ่มผู้ฟังเป็นกลุ่มที่สนใจการเลือกตั้ง และมีเจตคติต่างกัน ผู้ปราศรัยจึงต้องเอาชนะใจผู้ฟังให้ได้มากที่สุด การวิเคราะห์ว่าทะสรุปได้ว่า คำนน้ำเสียง โทนน้ำเสียงที่แสดงการเร่งเร้า ปลุกใจ ประชาชนตลอดเวลา การพูดเร็วเต็มไปด้วยพลัง ผู้ฟังสามารถฟังได้ติดต่อกันถึง 4-5 ชั่วโมง โดยไม่รู้ลึกลับเบื่อ คำนการใช้ถ้อยคำ ผู้ปราศรัยใช้ภาษาชาวบ้าน มีคำสแลง มีคำมรดุสวาท ประปนถ้อยคำที่ให้เป็นรูปธรรม มองเห็นภาพพจน์และเข้าใจได้ง่าย คำนเทคนิคในการ

หาเสียง ผู้ปราศรัยใช้เทคนิคหลาย ๆ อย่าง ได้แก่ การใช้อารมณ์ขัน การสร้างความ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับลูกพรรค การโจมตีตัวบุคคล การใช้ถ้อยคำเท็จอารมณ์ การอ้าง ตัวอย่างที่เคยมีมาก่อน การอ้างสถาบัน การขอความเห็นใจจากประชาชน และการถามนำ เพื่อสรุปคำตอบให้ผู้ฟัง (อรรถพร ปิณฑน์ไธยาท. 2526 : 209 - 211)

งานวิจัยเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ซึ่งเป็นงานวิจัย จากการอภิปรายเรื่อง "นักการเมืองกับการพูด" โดย นายวิระ มุสิกพงษ์ (ศาสตร์และ ศิลปการพูด. ม.ป.ป. : 89 - 93) ในการจัดอบรมศิลปการพูดต่อที่ชุมชน โดยสมาคมฝึก การพูดแห่งประเทศไทย วันที่ 19 เมษายน ถึง 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 สรุปผลการ วิเคราะห์ได้ว่า ผู้ปราศรัยมีลีลาการพูดประเภทที่ใช้อารมณ์และน้ำเสียงเข้าไปสะกิดคนฟัง เช่นเกี่ยวกับอิตเลอร์ และมุสโสลินี หลักสำคัญในการปราศรัยหาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ประการที่ 1 คือ การใช้น้ำเสียงที่ดัง มีอำนาจ ชวนฟัง การพูดเร็วเร็วทำให้ ผู้ฟังเชื่อตามโดยตลอด เพราะไม่มีช่องว่างให้คิดว่าจริงหรือไม่จริง ประการที่ 2 คือ การใช้ถ้อยคำที่ราบรื่น ไม่คิดขัด

นอกจากนั้นยังมีการวิเคราะห์คำปราศรัยของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช จากตัวอย่าง วาตะในการหาเสียงที่สนามหลวง วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2522 ในด้านการวิเคราะห์ ผู้ฟังและด้านการใช้เทคนิคในการสร้างความสนใจ ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ไว้ว่า ด้านการ วิเคราะห์ผู้ฟังสรุปว่า ผู้ปราศรัยสามารถวิเคราะห์ผู้ฟังได้อย่างดี โดยการเลือกพูดในสิ่งที่ ผู้ฟังในแต่ละที่ทำการปราศรัยสนใจ เช่น เน้นถึงปัญหาที่ชุมชนกลุ่มนั้นกำลังเผชิญอยู่ สอดแทรก ด้วยสิ่งที่ผู้พูดทำไว้ในสมัยที่เป็นรัฐมนตรี และตอบโต้ข้อหักล้างข้อโจมตีของคู่แข่งทางการเมือง หรือข้อกล่าวหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ รวมทั้งการตำหนิรัฐบาล โดยใช้แนวการพูดที่เป็น รูปธรรมหรือเรื่องที่สัมผัสได้ ทำให้เข้าถึงจิตใจของผู้ฟังได้ ในส่วนการครึ่งผู้ฟัง ให้สนใจ การปราศรัยโดยตลอด ผู้ปราศรัยใช้วิธีการพูดถึงเบื้องหน้าเบื้องหลังของเหตุการณ์ของบุคคล

ในระดับแนวหน้าและของบ้านเมือง โดยให้การเล่าแบบท้าวความเป็นมาให้เข้าใจง่าย มีการแจกแจงตัวเลขสถิติต่าง ๆ ตลอดจน วัน เดือน ปี เกิด เหตุการณ์หรือเอ่ยนามบุคคล ที่เกี่ยวข้องเป็นการสร้างความเชื่อถือ และความมีน้ำหนักให้กับเรื่องที่พูดมากยิ่งขึ้น การใช้เทคนิคสร้างความสนใจสรุปว่า ผู้บรรยายใช้เทคนิคปลุกความสนใจโดยการทำให้ ผู้ฟังรอฟังที่เกิดและเทคนิคขยายอดีตคือ เอาสิ่งที่ทำไปแล้วหรือทำให้แล้วมาพูดให้ประชาชนฟัง และเทคนิคการหาแนวร่วมคือ ถูกมิตรกับผู้ฟังโดยเฉพาะชาวบ้านระดับกลางลงมา ซึ่งเป็นการ ทิ้งแนวร่วม (ศาสตร์และศิลป์การพูด. ม.ป.ป. : 101 - 114)

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ดังที่กล่าว มาแล้วนั้น ปรากฏว่าเป็นงานวิจัยที่ใจหลักและทฤษฎีทางวาทศาสตร์ในการวิเคราะห์ทั้งสี่ ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงความแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ทั้ง แนวคิดเรื่องภาษาเชิงการเมืองและแนวคิดเรื่องลีลา ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้วิจัยไว้เลย ด้วย เหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช โดยใช้ องค์ประกอบจากหลักการพูดที่ดีและหลักการพูดจูงใจทางวาทศาสตร์บางประการ มาเป็นเกณฑ์ ในการวิเคราะห์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากเทปบันทึกเสียง จึงใช้ เกณฑ์ทางวาทศาสตร์ด้านการใช้เสียงและการใช้ถ้อยคำมาวิเคราะห์ และจากการสำรวจ ข้อมูลทั้งหมดแล้ว จะใช้เกณฑ์ด้านการใช้เสียงและด้านการใช้ถ้อยคำมาวิเคราะห์ ซึ่ง สามารถวิเคราะห์ได้ด้วยองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ด้านจังหวะและคำพูด

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เป็นเทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัครสุนทรเวช ซึ่งเป็นการปราศรัยบนเวทีหาเสียง ระหว่าง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 จำนวน 8 ม้วน รวมเวลา 8 ชั่วโมง ดังนี้

1. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2522 ปราศรัยที่สนามไชย เมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2522 จำนวน 3 ม้วน รวมเวลา 3 ชั่วโมง
2. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2526 ปราศรัยที่สนามไชย ไม่ระบุวันที่ จำนวน 2 ม้วน รวมเวลา 2 ชั่วโมง
3. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งซ่อมเขต 2 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ปราศรัยที่วัดบางนาออก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ไม่ระบุวันที่ จำนวน 1 ม้วน รวมเวลา 1 ชั่วโมง
4. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2529 ปราศรัยที่สนามหลวง เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 จำนวน 2 ม้วน รวมเวลา 2 ชั่วโมง

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์

1. ถอดเทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ทั้งหมดเป็นอักษรเขียน

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์ในค่านต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์เชิงหะ

วิเคราะห์ความถี่ของหน่วยเชิงหะจากข้อมูลแต่ละครั้ง เพื่อหารูปแบบ

ของจังหวะที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียง ตามแนวการวิเคราะห์ของ ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ (ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ. 2526. : 289 - 313) ดังนี้

2.1.1 พังเพยบันทึกการรณรงค์หาเสียงทั้งหมด เพื่อวิเคราะห์ หน่วยจังหวะโดยแบ่งตามประเภทของหน่วยจังหวะดังนี้

หน่วยจังหวะประเภท 1	พยางค์	ใช้สัญลักษณ์	$\left\{ \left\{ \begin{smallmatrix} s \\ p \end{smallmatrix} \right\} \right\}$
หน่วยจังหวะประเภท 2	พยางค์	ใช้สัญลักษณ์	$\left\{ \left\{ \begin{smallmatrix} s \\ p \end{smallmatrix} \right\} \right\} w $
หน่วยจังหวะประเภท 3	พยางค์	ใช้สัญลักษณ์	$\left\{ \left\{ \begin{smallmatrix} s \\ p \end{smallmatrix} \right\} \right\} ww $
หน่วยจังหวะประเภท 4	พยางค์	ใช้สัญลักษณ์	$\left\{ \left\{ \begin{smallmatrix} s \\ p \end{smallmatrix} \right\} \right\} www $
หน่วยจังหวะประเภท 5	พยางค์	ใช้สัญลักษณ์	$\left\{ \left\{ \begin{smallmatrix} s \\ p \end{smallmatrix} \right\} \right\} wwww $

s = พยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (Salience Syllable)

p = พยางค์เงียบ (Phonological Pause) ใช้สัญลักษณ์ $\wedge$

ในการวิเคราะห์

w = พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (Weak Syllable)

$||$ = 1 หน่วยจังหวะ (Foot)

2.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทุกครั้งเป็นร้อยละ อภิปรายผลตามหลักทางวิทยาศาสตร์

2.2 การวิเคราะห์คำพูด

2.2.1 วิเคราะห์ความถี่ของคำพูดจากข้อมูลแต่ละครั้ง โดยวิเคราะห์จากบริบทและภูมิหลังตามแนวบรรณศาสตร์จากเกณฑ์การใช้คำพูดในด้านต่อไปนี้

2.2.1.1 การใช้คำเรียกความสนใจ เช่น "ท่านทั้งหลายครับ ถ้าคุณราคาสินค้า ต้องคุณราคาทุน ถ้าไม่คุณราคาทุนเอาไว้มันได้ เรื่องอย่างนี้ถ้ารัฐบาลใช้มาตรการคุณราคาทุน ต้นทุนเท่าไรมันก็มีกฎหมายควบคุมไว้ ใครได้กำไรเท่าไรมันก็มีกฎหมายเอาไว้ อย่างนี้ อย่างนี้ เป็นไปได้ ผมเรียนท่านทั้งหลายไว้ว่า เรื่องนี้ผมจะต้องพูดในที่ต่อ ๆ ไปอีกหลายแห่ง"

2.2.1.2 การใช้ภาษาชาวบ้าน เช่น "สัญญาข้อเดียว
อ้าวทั้งให้ลือเป็นวุฒิสมาชิก"

2.2.1.3 การใช้ภาษาสแลง เช่น "แล้วทันออกจาก
ม.ร.ท. รับทำงานสะบัดเลย"

2.2.1.4 การใช้คำสุภาพหรือคำคำหยาบ เช่น
"ไอ้หนังสือพิมพ์เลวระยะคำชาดมันนี่"

2.2.1.5 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ เช่น "เขามอง
ว่า อย่ายืมมจกคนอื่นหายใจ"

2.2.1.6 การใช้หลักฐานอ้างอิง เช่น "โดยการจัดตั้ง
ให้มี 2 สภาแต่งตั้ง 1 สภา เลือกตั้ง 1 สภา แต่งตั้ง 225 คน เลือกตั้ง 301 คน ท่าน
เข้ามาแล้ว ท่านกล่าวมา 225 เสียง ท่านต้องการอีกเพียง 38 เสียงเท่านั้น"

2.2.1.7 การใช้ภาษาเชิงประชก เช่น "ท่านสนับสนุน
ใคร เป็นสิทธิของท่าน ไม่มีทางไปพูดถึงใครในทางเสียหายได้ มีแค่กองทัพในทางที่ดี
ในทางสนับสนุน ต้องแสดงความยินดีกับพรรคประชาธิปไตย"

2.2.2 สรุปผลการวิเคราะห์คำพูดจากข้อมูลทุกครั้งเป็นร้อยละ
อภิปรายผล ตามหลักทางวิทยาศาสตร์

3. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช แบ่งเป็นการวิเคราะห์คำจังหวะและการวิเคราะห์คำพูด โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์จังหวะ

1.1 วิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจังหวะจากข้อมูล ซึ่งดัดจากเพย์ตันที่ทำการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ทั้งหมด โดยแยกข้อมูลตามการรณรงค์หาเสียง 4 ครั้ง ตามแนวการวิเคราะห์ของ ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ (ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ. 2526 : 289 - 313) ดังนี้

1.1.1 พังเพย์ตันที่ทำการรณรงค์หาเสียง เพื่อวิเคราะห์หน่วยจังหวะ โดยแบ่งตามประเภทของหน่วยจังหวะดังนี้

หน่วยจังหวะประเภท 1 พยางค์	ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} \right\}$	ในการวิเคราะห์
หน่วยจังหวะประเภท 2 พยางค์	ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} W \right\}$	ในการวิเคราะห์
หน่วยจังหวะประเภท 3 พยางค์	ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} WW \right\}$	ในการวิเคราะห์
หน่วยจังหวะประเภท 4 พยางค์	ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} WWW \right\}$	ในการวิเคราะห์
หน่วยจังหวะประเภท 5 พยางค์	ใช้สัญลักษณ์ $\left\{ \left\{ \begin{matrix} S \\ P \end{matrix} \right\} WWWW \right\}$	ในการวิเคราะห์

S = พยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (Salience Syllable)

P = พยางค์เงียบ (Phonological Pause) ใช้สัญลักษณ์ $\wedge$ ในการวิเคราะห์

W = พยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (Weak Syllable)

| | = 1 หน่วยจังหวะ

1.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทั้ง 4 ครั้ง เป็นร้อยละ

1.1.3 อภิปรายผลตามหลักทางวิทยาศาสตร์

2. การวิเคราะห์คำพูด

2.1 วิเคราะห์ความถี่ของคำพูดจากข้อมูลซึ่งถอดจากเทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช โดยแยกวิเคราะห์ตามการรณรงค์หาเสียง 4 ครั้ง โดยวิเคราะห์จากปริบทและภูมิหลังตามแนวบรรทัดฐานจากการใช้คำพูดในค่านิยมต่อไปนี้

2.1.1 การใช้คำเรียกความสนใจ

2.1.2 การใช้ภาษาชาวบ้าน

2.1.3 การใช้ภาษาสแลง

2.1.4 การใช้คำมรสุวาท

2.1.5 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ

2.1.6 การใช้หลักฐานอ้างอิง

2.1.7 การใช้ภาษาเชิงประชก

2.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทั้ง 4 ครั้ง เป็นร้อยละ

2.3 อภิปรายผลตามหลักทางวิทยาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านจังหวะ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านคำพูด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านจังหวะในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 ของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ซึ่งวิเคราะห์หน่วยจังหวะโดยแบ่งตามประเภทของ

หน่วยจังหวะได้ 5 ประเภท คือ หน่วยจังหวะประเภท 1 พยางค์ หน่วยจังหวะประเภท 2 พยางค์ หน่วยจังหวะประเภท 3 พยางค์ หน่วยจังหวะประเภท 4 พยางค์ และหน่วยจังหวะประเภท 5 พยางค์ จากการวิเคราะห์หน่วยจังหวะทั้ง 5 ประเภท สามารถจำแนกหน่วยจังหวะย่อยได้ 10 ประเภท ดังนี้คือ

1. หน่วยจังหวะประเภท 1 พยางค์

1.1 หน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท P หมายถึง หน่วยจังหวะที่ประกอบด้วยพยางค์เงิบ (P) 1 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\wedge$ เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" $\wedge$ | ขอ | เรียน | นึกนะอะ | $\wedge$ | $\wedge$ ที่ | ผม | ไม่ | เอา | พวงมา— | ลัย |"
 " $\wedge$ | $\wedge$ | ไม่ | มีอะ— | ไ้ | คึก | มีอมา | ค้าย | $\wedge$ | $\wedge$ |"
 " $\wedge$ | นายส— | มักร | สุน— | ทร— | เวช | $\wedge$ | อา— | ยุ | สีสบ | แปก |"

1.2 หน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท S หมายถึง หน่วยจังหวะที่ประกอบด้วยพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (S) 1 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ S เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" $\overset{S}{\text{เร}}$ | $\overset{S}{\text{คร}}$ ว | $\overset{S}{\text{สอ}}$ บ | $\wedge$ | $\overset{S}{\text{เพ}}$ ร | $\overset{S}{\text{อะ}}$ — | $\overset{S}{\text{ไ}}$ ว"
 " $\wedge$ | $\wedge$ | $\overset{S}{\text{มู}}$ ค | $\overset{S}{\text{กั}}$ น | $\overset{S}{\text{แล}}$ ว | $\overset{S}{\text{สอ}}$ ง | $\overset{S}{\text{ครั}}$ ง | $\wedge$ | $\overset{S}{\text{สาม}}$ | $\overset{S}{\text{ครั}}$ ง"
 " $\overset{S}{\text{เช}}$ า | $\overset{S}{\text{ม}}$ | $\overset{S}{\text{สั}}$ ญ— | $\overset{S}{\text{ญา}}$ | $\overset{S}{\text{กั}}$ น | $\overset{S}{\text{ไ}}$ ว | $\overset{S}{\text{กอน}}$ |"

2. หน่วยจังหวะประเภท 2 พยางค์

2.1 หน่วยจังหวะ 2 พยางค์ประเภท PW หมายถึง หน่วยจังหวะซึ่งประกอบด้วยพยางค์เงียบ (P) อยู่คนพยางค์และมีสมาธิเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (W) 1 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\wedge W$ เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" $\overset{W}{\wedge}$ ก | กก | ลง | ว่า | $\wedge$ | $\wedge$ | ขอ | อยู่กับประ- | ชา | กร | ไทย "

" $\overset{W}{\wedge}$ กระ- | มจะ | ค่อง | พุก | $\overset{W}{\wedge}$ จะ | ค่อง | อ- | ชี | บาย "

" ครึ่ง | หลง | สุก | $\wedge$ | $\overset{W}{\wedge}$ ประ- | มูล | ไครา- | คา | ยี | สิบ | เจ็ด | ล้าน "

2.2 หน่วยจังหวะ 2 พยางค์ประเภท SW หมายถึง หน่วยจังหวะซึ่งประกอบด้วยพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (S) อยู่คนพยางค์ และมีสมาธิเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (W) 1 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ SW เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" เอา | $\overset{S}{\wedge} \overset{W}{\wedge}$ พรรคประ- | ชา | กร | ไทย | แขน | $\overset{S}{\wedge} \overset{W}{\wedge}$ คอลง | ไป "

" $\overset{SW}{\wedge}$ ส- | ภาพ | บ้าน | เมือง | $\overset{S}{\wedge} \overset{W}{\wedge}$ มันไม่ | เหมือน | กัน "

" บัง | เอิญ | $\overset{S}{\wedge} \overset{W}{\wedge}$ นายส- | มักร | เป็น | คน | โป- | $\overset{SW}{\wedge}$ ราษะ "

3. หน่วยจังหวะประเภท 3 พยางค์

3.1 หน่วยจังหวะ 3 พยางค์ประเภท PWW หมายถึง หน่วยจังหวะซึ่งประกอบด้วยพยางค์เงียบ (P) อยู่คนพยางค์ และมีสมาธิเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง

(พ) 2 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\wedge$ WW เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

"ท่า | เรื่อง | ไทร- | ศัพท์ | $\wedge$ กั^พไ^พ | คนมา | ลง | ทุน | ห้า | พัน | ล้าน"

" $\wedge$ ไอ^พเป^พลือก | หอย | เกิด | มี | คั^พห- | หา | อยากจะ | เป็น | เนื้อ | หอยชะ | เอง"

"วัน^พนี้^พ | เมือง | ไท^พจะ | ฉิม- | หาย | ลง | ไป | คา | คา | $\wedge$ เพ^พระ^พไอ | พวกหนังสือ-

พิมพ์"

3.2 หน่วยจังหวะ 3 พยางค์ประเภท SWW หมายถึง หน่วยจังหวะซึ่งประกอบด้วยพยางค์ที่ไ้การลงเสียงหนัก (S) อยู่คนพยางค์ และมีสมาชิกเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (พ) 2 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ SWW เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

"นี่ | เป็น | เรื่อง | การ | เตรียม | S $\wedge$ WW | การ^พจะ | ทำ | ลาย | ล้าง"

"มี | S W W | คนมาแ- | ทงอา- | รวณ | เก^พี่ยว | กราก"

"ลุง | ชาว^พ | S W W | ขอ^พจะ^พส- | S W W | มี^พคร^พกับ^พส- | มี^พคร | คั^พย"

4. หน่วยจังหวะประเภท 4 พยางค์

4.1 หน่วยจังหวะ 4 พยางค์ประเภท PWWW หมายถึง หน่วยจังหวะซึ่งประกอบด้วยพยางค์เงียบ (P) อยู่คนพยางค์ และมีสมาชิกเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (พ) 3 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ $\wedge$ WWW เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" | เหมือน | บาง | ^{W W W} | ลึก | ต้อง | มีท- | ทาร | บก | "

" | ^{W W W} | ทำ | นึกใน | ทาง | หุจ- | วิก | ^{W W W} | ^{W W W} | ญาชะ | "

" | แล้ว | พรก | โน่นละวะ | ^{W W W} | ^{W W W} | มี | หุจ- | วิก | "

4.2 หน่วยจังหวะ 4 พยางค์ประเภท SWWW หมายถึง หน่วยจังหวะที่ประกอบด้วยพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (S) อยู่คนพยางค์ และมีสมาชิกเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (W) 3 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ SWWW เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" | ^S | ^{W W W} | ออก | ^{S W W W} | พิมพ์ | "

" | สาม | เบอร์ | สาม | เบอร์ | ^S | ^{W W W} | ^W | ^W | น | "

" | ^S | โท- | หก | ^{W W W} | ^W | ^W | ^W | ^W | ^W | ลงชะ | "

5. หน่วยจังหวะประเภท 5 พยางค์

5.1 หน่วยจังหวะ 5 พยางค์ประเภท PWWWW หมายถึง หน่วยจังหวะที่ประกอบด้วยพยางค์เจียบ (P) อยู่คนพยางค์ และมีสมาชิกเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (W) 4 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ PWWWW เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

*" $\begin{array}{c} \text{P} \text{ P} \text{ P} \text{ P} \\ \wedge \text{คาคาคา} \end{array} \mid \begin{array}{c} \cdot \\ \text{ค} \end{array} \mid \wedge \mid \text{ไป} \mid \begin{array}{c} \cdot \\ \text{ที่} \end{array} \mid \text{ไหน} \mid \text{ก็} \mid \text{ไม่} \mid \text{เห็น} \mid \text{ด้วย} \mid "$

(* มีเพียง 1 ตัวอย่าง)

5.2 หน่วยจังหวะ 5 พยางค์ประเภท SWWWW หมายถึง หน่วยจังหวะที่ประกอบด้วยพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (S) อยู่คนพยางค์และมีสมาชิกเป็นพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นเสียง (W) 4 พยางค์ ใช้สัญลักษณ์ SWWWP เท่ากับ 1 หน่วยจังหวะ

ตัวอย่าง

" $\begin{array}{c} \cdot \\ \text{ท} \end{array} \text{ทอง} \mid \text{อ-} \mid \text{ธิ} \mid \text{บาย} \mid \begin{array}{c} \text{S} \text{ W} \text{ W} \text{ W} \text{ W} \\ \text{เรื่อง} \end{array} \mid \begin{array}{c} \cdot \\ \text{ที่} \end{array} \mid \text{เกิด} \mid \text{ขึ้น} \mid "$

" $\text{เขา} \mid \text{ได้} \mid \text{รับ} \mid \text{พระ} \mid \text{ราช-} \mid \text{ทาน} \mid \text{เครื่อง} \mid \begin{array}{c} \text{SWWWP} \\ \text{ราชอิสริ-} \end{array} \mid \text{ยา-} \mid \text{ภรณ์} \mid "$

" $\begin{array}{c} \text{S} \text{ W} \text{ W} \text{ W} \text{ W} \\ \text{ความ} \end{array} \mid \text{ท้าว} \mid \text{ไป} \mid \wedge \mid \text{ถาม} \mid \text{หลัก} \mid \text{สา} \mid \text{กล} \mid \wedge \mid \begin{array}{c} \cdot \\ \text{ท่า} \end{array} \mid \text{เรือ} \mid \text{จอด} \mid "$

$\mid \wedge \mid \begin{array}{c} \text{S} \\ \text{มี} \end{array} \mid \begin{array}{c} \text{S} \\ \text{เกรน} \end{array} \mid \begin{array}{c} \text{S} \\ \text{ครบ} \end{array} \mid \begin{array}{c} \text{S} \\ \text{หัง} \end{array} \mid \begin{array}{c} \text{S} \\ \text{เกา} \end{array} \mid \begin{array}{c} \text{S} \\ \text{คว} \end{array} \mid "$

จากผลการวิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจังหวะย่อยทั้ง 10 ประเภทเป็นร้อยละ สรุปได้ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของหน่วยจิ้งหะย่อย 10 ประเภท ที่ปรากฏในการรณรงค์

หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529

ประเภทของหน่วยจิ้งหะย่อย	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2522	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2526	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2528	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2529	รวมพ.ศ. 2522- พ.ศ. 2529
1.1 หน่วยจิ้งหะ 1 พยางค์ ประเภท P	6,392 24,382	5,336 25,618	2,066 21,638	5,664 23,773	19,458 24,196
1.2 หน่วยจิ้งหะ 1 พยางค์ ประเภท S	19,824 75,617	15,493 74,381	7,482 78,361	18,161 76,226	60,960 75,803
2.1 หน่วยจิ้งหะ 2 พยางค์ ประเภท PW	442 9,214	365 10,706	342 14,333	423 11,410	1,572 10,993
2.2 หน่วยจิ้งหะ 2 พยางค์ ประเภท SW	4,355 90,785	3,044 89,293	2,044 85,666	3,284 88,589	12,727 89,006
3.1 หน่วยจิ้งหะ 3 พยางค์ ประเภท PWW	66 14,347	66 16,256	102 32,903	73 16,859	307 19,080
3.2 หน่วยจิ้งหะ 3 พยางค์ ประเภท SWW	394 85,652	340 83,743	208 67,096	360 83,140	1,302 80,919
4.1 หน่วยจิ้งหะ 4 พยางค์ ประเภท PWWW	8 25,000	6 22,222	2 20,000	11 23,404	27 23,275

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทของหน่วยจังหวะ	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2522	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2526	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2528	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2529	รวมพ.ศ. 2522- พ.ศ. 2529
4.2 หน่วยจังหวะ 4 พยางค์ ประเภท Swww	24 75.000	21 77.777	8 80.000	36 76.595	89 76.724
5.1 หน่วยจังหวะ 5 พยางค์ ประเภท Pwww	- -	- -	- -	1 50.000	1 25.000
5.2 หน่วยจังหวะ 5 พยางค์ ประเภท Swww	- -	1 100.000	1 100.000	1 50.000	3 75.000
รวมทั้งสิ้น	31,505 100.000	24,672 100.000	12,255 100.000	28,014 100.000	96,446 100.000

จากตาราง 1 แสดงว่าหน่วยจังหวะย่อย 10 ประเภทที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 แต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. สามารถจัดลำดับความประเภทที่มีจำนวนมากที่สุดจนถึงจำนวนน้อยที่สุดได้ดังนี้คือ

การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522

- ลำดับที่ 1 หน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท S
- ลำดับที่ 2 หน่วยจังหวะ 1 พยางค์ประเภท P
- ลำดับที่ 3 หน่วยจังหวะ 2 พยางค์ประเภท S W
- ลำดับที่ 4 หน่วยจังหวะ 2 พยางค์ประเภท P W

ลำดับที่ 5	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	S W W
ลำดับที่ 6	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	P W W
ลำดับที่ 7	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	S W W W
ลำดับที่ 8	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	P W W W
ลำดับที่ 9	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	S W W W W
ลำดับที่ 10	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	P W W W W

การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526

ลำดับที่ 1	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	S
ลำดับที่ 2	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	P
ลำดับที่ 3	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	S W
ลำดับที่ 4	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	P W
ลำดับที่ 5	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	S W W
ลำดับที่ 6	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	P W W
ลำดับที่ 7	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	S W W W
ลำดับที่ 8	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	P W W W
ลำดับที่ 9	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	S W W W W
ลำดับที่ 10	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	P W W W W

การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528

ลำดับที่ 1	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	S
ลำดับที่ 2	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	P
ลำดับที่ 3	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	S W
ลำดับที่ 4	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	P W
ลำดับที่ 5	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	S W W
ลำดับที่ 6	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	P W W

ลำดับที่ 7	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	S W W W
ลำดับที่ 8	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	P W W W
ลำดับที่ 9	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	S W W W W
ลำดับที่ 10	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	P W W W W

การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529

ลำดับที่ 1	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	S
ลำดับที่ 2	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	P
ลำดับที่ 3	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	S W
ลำดับที่ 4	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	P W
ลำดับที่ 5	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	S W W
ลำดับที่ 6	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	P W W
ลำดับที่ 7	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	S W W W
ลำดับที่ 8	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	P W W W
ลำดับที่ 9	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	S W W W W
ลำดับที่ 10	หน่วยจังหวะ 5	พยางค์ประเภท	P W W W W

การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529

ลำดับที่ 1	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	S
ลำดับที่ 2	หน่วยจังหวะ 1	พยางค์ประเภท	P
ลำดับที่ 3	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	S W
ลำดับที่ 4	หน่วยจังหวะ 2	พยางค์ประเภท	P W
ลำดับที่ 5	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	S W W
ลำดับที่ 6	หน่วยจังหวะ 3	พยางค์ประเภท	P W W
ลำดับที่ 7	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	S W W W
ลำดับที่ 8	หน่วยจังหวะ 4	พยางค์ประเภท	P W W W

ลำดับที่ 9 หน่วยจิ้งหะ 5 พยางค์ประเภท S W W W W

ลำดับที่ 10 หน่วยจิ้งหะ 5 พยางค์ประเภท P W W W W

จากการจัดลำดับที่ของหน่วยจิ้งหะย่อย 10 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 ในแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. แสดงว่า หน่วยจิ้งหะ 1 พยางค์ประเภท S มีจำนวนมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 หน่วยจิ้งหะ 1 พยางค์ประเภท P มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 หน่วยจิ้งหะ 2 พยางค์ประเภท SW มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 3 หน่วยจิ้งหะ 2 พยางค์ประเภท P W มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 4 หน่วยจิ้งหะ 3 พยางค์ประเภท S W W มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 5 หน่วยจิ้งหะ 3 พยางค์ประเภท P W มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 6 หน่วยจิ้งหะ 4 พยางค์ประเภท S WWW มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 7 หน่วยจิ้งหะ 4 พยางค์ประเภท PWWW มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 8 หน่วยจิ้งหะ 5 พยางค์ประเภท SWWW มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 9 และหน่วยจิ้งหะ 5 พยางค์ประเภท PWWW มีจำนวนน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 10 เช่นเดียวกันทั้งหมด นอกจากนั้นหน่วยจิ้งหะย่อยประเภทที่ชนคันค้ายพยางค์ที่ได้รับการลงเสียงหนัก (S) ของหน่วยจิ้งหะแต่ละประเภททั้ง 5 ประเภท จะมีจำนวนมากกว่าหน่วยจิ้งหะย่อยประเภทที่ชนคันค้ายพยางค์เบา (P) เช่นเดียวกันทั้งหมด ดังนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจิ้งหะ 5 ประเภท เป็นร้อยละ ในแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. ได้ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของหน่วยจิ้งหะ 5 ประเภทที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง

พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529

ประเภทของหน่วยจิ้งหะ	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2522	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2526	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2528	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2529	รวมพ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529
หน่วยจิ้งหะประเภท 1 พยางค์	26,216 83.212	20,829 84.423	9,548 77.911	23,825 85.046	80,418 83.381
หน่วยจิ้งหะประเภท 2 พยางค์	4,797 15.226	3,409 13.817	2,386 19.469	3,707 13.232	14,299 14.825
หน่วยจิ้งหะประเภท 3 พยางค์	460 0.146	406 1.645	310 2.529	433 1.545	1,609 1.665
หน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์	32 0.101	27 0.109	10 0.081	47 0.167	115 0.119
หน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์	- -	1 0.004	1 0.008	2 0.007	5 0.005
รวมทั้งสิ้น	31,505 100.000	24,672 100.000	12,255 100.000	28,014 100.000	96,446 100.000

จากตาราง 2 แสดงว่าหน่วยจิ้งหะ 5 ประเภทที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 ในแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. สามารถจัดลำดับที่ของ หน่วยจิ้งหะประเภทที่มีจำนวนมากที่สุดจนถึงประเภทที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้ดังนี้คือ

พ.ศ. 2522

- ลำดับที่ 1 หน่วยจันทะประเภท 1 พยางค์
 2 หน่วยจันทะประเภท 2 พยางค์
 3 หน่วยจันทะประเภท 3 พยางค์
 4 หน่วยจันทะประเภท 4 พยางค์
 5 หน่วยจันทะประเภท 5 พยางค์

พ.ศ. 2526

- ลำดับที่ 1 หน่วยจันทะประเภท 1 พยางค์
 2 หน่วยจันทะประเภท 2 พยางค์
 3 หน่วยจันทะประเภท 3 พยางค์
 4 หน่วยจันทะประเภท 4 พยางค์
 5 หน่วยจันทะประเภท 5 พยางค์

พ.ศ. 2528

- ลำดับที่ 1 หน่วยจันทะประเภท 1 พยางค์
 2 หน่วยจันทะประเภท 2 พยางค์
 3 หน่วยจันทะประเภท 3 พยางค์
 4 หน่วยจันทะประเภท 4 พยางค์
 5 หน่วยจันทะประเภท 5 พยางค์

พ.ศ. 2529

- ลำดับที่ 1 หน่วยจันทะประเภท 1 พยางค์
 2 หน่วยจันทะประเภท 2 พยางค์
 3 หน่วยจันทะประเภท 3 พยางค์

- 4 หน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์
- 5 หน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์

รวม พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529

- ลำดับที่ 1 หน่วยจิ้งหะประเภท 1 พยางค์
- 2 หน่วยจิ้งหะประเภท 2 พยางค์
- 3 หน่วยจิ้งหะประเภท 3 พยางค์
- 4 หน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์
- 5 หน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์

จากการจัดลำดับที่ของหน่วยจิ้งหะ 5 ประเภทที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง

พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 และพ.ศ. 2529 แต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. ปรากฏว่าหน่วยจิ้งหะประเภท 1 พยางค์ มีจำนวนมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 หน่วยจิ้งหะประเภท 2 พยางค์ เป็นลำดับที่ 2 หน่วยจิ้งหะประเภท 3 พยางค์ เป็นลำดับที่ 3 หน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์ เป็นลำดับที่ 4 และหน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์ มีจำนวนน้อยที่สุด เป็นลำดับที่ 5 เช่นเดียวกับทั้งหมด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คำพูดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 ของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ที่วิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภท สามารถจำแนกประเภทย่อยได้ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียกความสนใจ

1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง หมายถึง คำที่ใช้เรียกผู้มาฟังการรณรงค์หาเสียง

ตัวอย่าง

"กระผมต้องขออนุญาตทบทวนอีกครั้งหนึ่ง อานนโอบาย 9 ข้อของพรรคประชากรไทย"

"อยากทราบเรื่องพี่น้องทั้งหลายครับว่า เมื่อเวลาที่เราเกิดครั้งแรก เราถือว่าเราเริ่มคนที่สนามไชย"

"ท่านทั้งหลายครับ นี่หลวงพ่อกำลังบอกอยู่นะครับ"

1.2 การใช้คำถามนำ หมายถึง การใช้คำถามนำขึ้นมาเพื่อเรียกความสนใจให้ผู้ฟังอยากทราบคำตอบ

ตัวอย่าง

"ประมุขใหม่แล้วหรือยังครับ ประมุขแล้วครับ ใครคาเอาไพร่ครับ สืบหลานครับ เทียน"

"เจตนาคืออะไรครับ ประท้วงรัฐธรรมนูญหรือต้องการจะก่อให้เกิดการจลาจลในบ้านเมือง"

"เป็นฝ่ายค้านผมทำอะไรครับ ถิ่นยุติที่ไม่ไว้วางใจไปแรก ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย"

1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟังกับคำถามนำหรือการใช้คำถามนำกับคำเรียกผู้ฟัง หมายถึง การใช้คำเรียกผู้ฟังในข้อ 1.1 ตามด้วยการใช้คำถามนำในข้อ 1.2 หรือ การใช้คำถามนำในข้อ 1.2 ตามด้วยการใช้คำเรียกผู้ฟังในข้อ 1.1

ตัวอย่าง

"พี่น้องทั้งหลายครับ ท่านเป็นอย่างไรละครับ ผมเองก็คงจะต้องทำหน้าที่ให้ความรู้ทางการเมืองท่าน"

"ผ่านมา 3 ปีแล้วเมืองไทยยังไม่เป็นคอมมิวนิสต์ ทำไมถึงไม่เป็น กระผมขอเรียนท่านทั้งหลาย"

"นี่มันอะไรกันครับ พี่น้องทั้งหลาย ทั้งหมดนี้มีอยู่หยิบมือเดียวหน้าพระรูป แต่ไอ้หนังสือพิมพ์สกปรกทำบ้านเมืองระยำบ้านเมืองระยำทั้งหมด"

1.4 การใช้คำเน้นความ หมายถึง คำพูดที่ใช้เน้นข้อความที่กล่าวมาก่อน หรือเน้นข้อความที่จะกล่าวต่อไปเพื่อเรียกความสนใจของผู้ฟัง

ตัวอย่าง

"ถามว่าแพงยังงัย ก็ประมูญถูกคองทุกอย่าง เขามอกว่าเขาคินยันว่า แพง"

"เพียงแกมออก ค.ร.ม.ว่า ผมจะดำเนินการอย่างนี้ โปรดทราบด้วย แค่ให้ไปทราบเท่านั้นแหละครับ คงพยายามวิ่งเต้นไม่ให้รับทราบ"

"ผมบอกให้ฟังนะครับ เรื่องนี้ไม่อยากจะเอามานินทากันหน้าวัด แก่ว่ามีคนทำสกปรกหน้าชายหน้า มีคนประท้วง"

2. การใช้ภาษาชาวบ้าน

ตัวอย่าง

"ผมพูดในสภา ผมอธิบายชี้แจง คนในสภาทั้งสภาทั้งรู้เรื่อง"

"วันอาทิตย์ที่ 17 ผมเรียนเชิญเวลาบ่ายสามโมง เพราะเราจะพูดแค่หกโมงเย็น"

"พี่น้องชาวจีนบอกว่า จนถึงวันนี้พรรคการเมืองเก่าแก่ใหญ่โต ยังเดินพูดไปตามลูกจีนว่า สมัครเกลี้ยกลูกจีน"

3. การใช้ภาษาสแลง

ตัวอย่าง

"ไอ้ปฎิวัติสองขวัญที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑ นั้น มันเป็นเหยื่อเล็ก ๆ"

"เมื่อยี่สิบปีก่อน กู้กับสะบัดหมค"

"เมื่อก่อนลงเขตสามพญาไท เทียนบอกว่า กูย...ลงปทุมวัน ป้อมปราบฯ ใสกว่า"

4. การใช้คำมรสวาท

ตัวอย่าง

"ทำไมพรรคประชากรไทยไม่ไปแหกปาก ทำไมไม่เขียนญัตติไปยื่นในสภาว่าจะให้จัดการเอากันให้ไต่ยังงัย"

"ชาวพรรคประชากรไทยไม่มีโล่มาเหมือนไอ้สมัครมันไม่ใช่คนมาสมัคร เหมือนเป็นไอ้หมาตัวนี้ ไม่ได้มีระดับ"

"เรื่องอย่างนี้หาที่สุด ไม่เคยมีไอ้ฉบับไหนรายงานข่าว นอกจากไอ้หนังสือพิมพ์หน้าใจเคลิเมเรอร์"

5. การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ

5.1 การเปรียบเทียบโดยใช้ข้อความธรรมดา หมายถึง คำพูดที่ใช้ขยายข้อความหลักให้ชัดเจนขึ้นโดยการ เปรียบเทียบด้วยข้อความธรรมดา

ตัวอย่าง

"มันขาดทุนอยู่ปละหกร้อยล้าน แค่อะไรของทานทีละหยดสองหยดเหมือนกะเก็บน้ำฝนจากข้างบนที่เอามาใส่กะนั้น"

"รถไฟทั้งขบวนปรับอากาศ นั่งแล้วเอนเหมือนนั่งเครื่องบิน ราคาเท่าเดิม"

"คำร่วจชวนผมไปดูบ้านคำร่วจว่าอยู่กันเหมือนรูหนูอย่างไร"

5.2 การเปรียบเทียบโดยใช้จำนวนโวหาร หมายถึง คำพูดที่ใช้ขยายข้อความหลักให้ชัดเจนขึ้นโดยการ เปรียบเทียบด้วยจำนวนโวหาร

ตัวอย่าง

"เขาถูกคำชะจนกระทั่งเข็ดเขี้ยวแล้ว ไม่ต้องการบริหารบ้านเมืองอีกแล้ว"

"เมื่อสองสามวันนี้ ชุมพล โลหะชาละ หัวใจเพราะโครงการของตัวเองนั้น ถูกไอ้รัฐมนตรีเอาไปกินเสีย เอาหน้าเอาตา"

"แคนายสมัคร นั้นมันคราด ประคนเคช กลียาณมิตร เป็นคนที่ถูกกิเพื่อกระแทกคราดคราดนั้นคือนายสมัคร"

6. การใช้หลักฐานอ้างอิง

6.1 การอ้างอิงตัวเลข หมายถึง การอ้างอิงหลักฐานซึ่งเป็นตัวเลขหรือ

ตัวอย่าง

"อบรมพระเจ้าคณะจังหวัด 72 รูป เจ้าคณะอำเภอ 200 รูป เจ้าคณะตำบล 500 รูป"

"ผมพ้องหนังสือพิมพ์มา 10 คดีแล้ว ผมชนะทั้ง 10 คดี ผมเอาหนังสือพิมพ์เข้าคุกไปแล้ว 2 คน"

"เวลานี้รัฐสภา มีสมาชิกเท่าไร ท่านคงบอกว่า 507 กึ่งหนึ่งของ 507 คือเท่าไร 253.5"

6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน หมายถึง การอ้างอิงหลักฐานซึ่งเป็นชื่อหรือตำแหน่งของบุคคลหรือสถาบันต่าง ๆ เช่น กระทรวง ทบวง กรม องค์การ ฯลฯ

ตัวอย่าง

"เมื่อวานมีคนซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ปราศรัยที่กลางท้องสนามหลวง"

"คำสุดท้ายที่กระทรวงการคลังที่สภาพัฒนา จะบอกว่าเสี่ยง เป็นความเสี่ยง"

"แล้วคำพูดของผมเมื่อเลือกตั้งคราวที่แล้วนั้น พลเอกเทียนชัย ศิริสัมพันธ์ จะเป็นคนยืนยันได้"

6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์ หมายถึง การอ้างอิงหลักฐานซึ่งเป็นวัน เดือน ปีที่เกิดเหตุการณ์นั้น ชื่อที่เรียกเหตุการณ์นั้น หรือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น

ตัวอย่าง

"นายวีระ มุสิกพงษ์ ก็พูดพาดพิงถึงผมเมื่อวันนั้นที่สนามหลวง"

"นักการเมืองถอยย่นหลังไป พ.ศ. 89 เลขาธิการคนแรกของพรรคประชาธิปัตย์ ชื่อ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช"

"แต่ก่อนจะเล่าเรื่องแทนทาลัมที่ถูกยิงให้ท่านฟัง ผมขอเล่าเรื่องบ้านเมืองของเรา"

7. การใช้ภาษาเชิงประชด

7.1 การประชดโดยใช้คำแตกกัน หมายถึง การใช้คำพูดแตกกัน ถากถาง แต่ไม่เป็นคำคำ คำหยาบ

ตัวอย่าง

"นายสมัครเข้ามาเมื่อสามปีก่อนบอกกู้ไม่ได้ หนี้ถึงแค่คอกหอย เงินหลวงก็ไม่ให้ใช้ กู้ก็ไม่ได้ ค้าก็ไม่ยอมค้า"

"นายมนูญ พันเอกมนูญ รูปขจร พวกไหนละครับ ยังเกร็ง ไอพวกที่ชอบนายสมัคร เธอ แฟนประชากรไทยเธอ"

"ความเคียดแค้นชาตินิทรเป็นคนเผยแพร่ คุณชาตินิทรเผยแพร่ไม่ทันอธิบาย ก็มีคนทน ไม่ได้ นักศึกษาปลุกระดมนักศึกษา บอกชาตินิทรจะยึดอำนาจสิบสองปี"

7.2 การประชิดโดยการชมแทนการประณาม หมายถึง การใช้คำพูดชมในสิ่งที่ถูกพูดไม่เห็นด้วยแทนการประณามโดยตรง

ตัวอย่าง

"นักการเมืองโค่งดังใหญ่โต คนเดียวกับที่กำลังถูกฟ้องหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเวลานี้ละครับ บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องเรียกว่าฉบับหมาเหิน"

"พรรคการเมืองเก่าแก่นี้ ไอ้โศ ประชาสัมพันธ์เก่งเหลือเกิน แจกเอกสารนำดู เกี่ยวกับพูดยังนั่น เกี่ยวกับพูดยังนั่น"

"ก็ใหญ่ ๆ กันทั้งนั้น ยอด ๆ กันทั้งนั้น คือด่านเผด็จการมาช่วยกันทั้งนั้น"

7.3 การประชิดโดยการแนะนำหรือยู่สงแทนการคัดค้าน หมายถึง การใช้คำพูดเป็นเชิงเสนอแนะหรือยู่สงให้ทำในสิ่งที่ถูกพูดไม่เห็นด้วยแทนการคัดค้านโดยตรง

ตัวอย่าง

"คนรถไฟคอยเอาใจอย่างนี้ มีความสุขอย่างนี้ นั่งรถไฟไปนั่งขึ้นไปเจอจากความ เงินกู"

"แก่เสร็จเลือกตั้งใหม่ยังได้ ถ้าอยากจะได้ใครเป็นนายกจนตัวชี้คั่วสั้น"

"พรรคการเมืองบางพรรคเวลานี้ ปักป้ายทั่วเมืองปักยั้งใจครับ ภายใน 6 เดือน จะลดโื่อนนั้นเท่านั้น จะลดโื่อนเท่านั้น ช่วยไปซิ หาคืบหาตักกับราษฎรทั้งนั้น"

จากการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของการใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อย
ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 พ.ศ. 2529 และ
พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของการใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อยในการรณรงค์
หาเสียง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529

ประเภทของการใช้คำพูด		การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2522	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2526	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2528	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2529	รวมพ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529
1. การใช้คำเรียก ความสนใจ	1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง	55 15.027	80 26.490	48 24.365	62 17.816	245 20.197
	1.2 การใช้คำถามนำ	117 31.967	79 26.158	58 29.441	160 45.977	414 34.130
	1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟังกับ คำถามนำหรือการใช้ คำถามนำกับคำเรียกผู้ฟัง	14 3.825	14 4.635	6 3.045	9 2.586	43 3.544
	1.4 การใช้คำเน้นความ	180 49.810	129 42.715	85 43.147	117 33.620	511 42.126
	รวมการใช้คำเรียกความสนใจ	366 41.262	302 36.167	197 47.815	348 36.554	1,213 39.306
	2. การใช้ภาษาชาวบ้าน	117 13.190	130 15.568	60 14.563	168 17.647	475 15.392
	3. การใช้ภาษาสแลง	19 2.142	15 1.796	5 1.213	43 4.516	82 2.657

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด		การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2522	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2526	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2528	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2529	รวมพ.ศ. 2522- พ.ศ. 2529
4. การใช้คำร่ำสุวาท		34 3.833	36 4.311	28 6.796	51 5.357	149 4.828
5. การใช้ภาษา เชิงเปรียบเทียบ	5.1 การเปรียบเทียบโดยใช้ ข้อความธรรมดา	16 72.727	17 89.473	5 71.428	13 86.666	51 80.952
	5.2 การเปรียบเทียบโดยใช้ สำนวนโวหาร	6 27.272	2 10.526	2 28.571	2 13.333	12 19.047
	รวมการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ	22 2.480	19 2.275	7 1.699	15 1.575	63 2.041
5. การใช้หลัก ฐานอ้างอิง	6.1 การอ้างอิงตัวเลข	95 37.848	77 26.643	33 35.483	86 33.992	291 32.844
	6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือ สถาบัน	67 26.693	104 35.986	33 85.483	81 32.015	285 32.167
	6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์	89 35.458	108 37.370	27 29.032	86 33.992	310 34.988
รวมการใช้หลักฐานอ้างอิง		251 28.297	289 34.610	93 26.575	253 28.710	886 29.135
7.1 การประชิดโดยใช้ คำแตกกัน		66 84.615	41 93.181	21 95.454	54 72.972	182 83.486

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด		การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2522	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2526	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2528	การรณรงค์ หาเสียง พ.ศ. 2529	รวมพ.ศ. 2522- พ.ศ. 2529
	7.2 การประชิดโดยการชม	10	2	1	13	26
	แทนการประณาม	12.820	4.545	4.545	17.567	11.926
	7.3 การประชิดโดยการ แนะนำหรือยุยงแทนการ คัดค้าน	2	1	-	7	10
		2.564	2.272	-	9.459	4.587
รวมการใช้ภาษาเชิงประชิด		78	44	22	74	218
		8.793	5.269	5.339	7.773	7.064
รวมทั้งสิ้น		887	835	412	952	3,086
		100.000	100.000	100.000	100.000	100.000

จากตาราง 3 แสดงว่าลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง
พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 จำแนกตาม พ.ศ. ได้ดังต่อไปนี้

1. ลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522

ลำดับที่ 1 การใช้คำเรียกความสนใจ

ลำดับที่ 2 การใช้หลักฐานอ้างอิง

ลำดับที่ 3 การใช้ภาษาชาวบ้าน

ลำดับที่ 4 การใช้ภาษาเชิงประชิด

ลำดับที่ 5 การใช้คำมรสุวาท

- ลำดับที่ 6 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ
- ลำดับที่ 7 การใช้ภาษาแสดง
2. ลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526
- ลำดับที่ 1 การใช้คำเรียกความสนใจ
- ลำดับที่ 2 การใช้หลักฐานอ้างอิง
- ลำดับที่ 3 การใช้ภาษาชาวบ้าน
- ลำดับที่ 4 การใช้ภาษาเชิงประชด
- ลำดับที่ 5 การใช้คำมรสุวาท
- ลำดับที่ 6 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ
- ลำดับที่ 7 การใช้ภาษาแสดง
3. ลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528
- ลำดับที่ 1 การใช้คำเรียกความสนใจ
- ลำดับที่ 2 การใช้หลักฐานอ้างอิง
- ลำดับที่ 3 การใช้ภาษาชาวบ้าน
- ลำดับที่ 4 การใช้คำมรสุวาท
- ลำดับที่ 5 การใช้ภาษาเชิงประชด
- ลำดับที่ 6 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ
- ลำดับที่ 7 การใช้ภาษาแสดง
4. ลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529
- ลำดับที่ 1 การใช้คำเรียกความสนใจ
- ลำดับที่ 2 การใช้หลักฐานอ้างอิง
- ลำดับที่ 3 การใช้ภาษาชาวบ้าน
- ลำดับที่ 4 การใช้ภาษาเชิงประชด
- ลำดับที่ 5 การใช้คำมรสุวาท

ลำดับที่ 6 การใช้ภาษาสแลง

ลำดับที่ 7 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ

5. ลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียงรวม พ.ศ. 2522-

พ.ศ. 2529

ลำดับที่ 1 การใช้คำเรียกความสนใจ

ลำดับที่ 2 การใช้หลักฐานอ้างอิง

ลำดับที่ 3 การใช้ภาษาชาวบ้าน

ลำดับที่ 4 การใช้ภาษาเชิงประชก

ลำดับที่ 5 การใช้คำมรสุวาท

ลำดับที่ 6 การใช้ภาษาสแลง

ลำดับที่ 7 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ

จากการจัดลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522-พ.ศ. 2529 แสดงว่าลำดับของการใช้คำพูดจำแนกแต่ละ พ.ศ. ปรากฏว่า ลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 และ พ.ศ. 2526 เหมือนกัน แต่ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 และ พ.ศ. 2529 แตกต่างกันคือ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 การใช้คำพูดประเภทการใช้คำมรสุวาทจัดอยู่ในลำดับที่ 4 แต่การใช้คำพูดประเภทการใช้ภาษาเชิงประชกล้มมาอยู่ในลำดับที่ 5 และในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 ปรากฏว่า การใช้ภาษาสแลงจัดอยู่ในลำดับที่ 6 แต่การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบกลับมามีอยู่ในลำดับที่ 7 สรุปแล้วลำดับของการใช้คำพูด 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. แสดงว่าการใช้คำเรียกความสนใจมีจำนวนมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 การใช้หลักฐานอ้างอิงมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 การใช้ภาษาชาวบ้านมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 3 การใช้ภาษาเชิงประชกมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 4 การใช้คำมรสุวาทมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 5 การใช้ภาษาสแลงมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 6 และ การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบมีจำนวนน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 7

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ผลภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช
พอจะสรุปขั้นตอนของการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์ผลภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ด้าน
จังหวะและคำพูด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบผลภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช
ด้านจังหวะและคำพูด
2. เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาษาเชิงการเมืองในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เป็นเทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช
ซึ่งเป็นการปราศรัยบนเวทีหาเสียง ระหว่าง พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2529 จำนวน 8 ม้วน
รวมเวลา 8 ชั่วโมงครึ่ง

1. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2522 ปราศรัยที่สนามไชย
เมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2522 จำนวน 3 ม้วน รวมเวลา 3 ชั่วโมง

2. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2526 ปราศรัยที่สนามไชย
ไม่ระบุวันที่ จำนวน 2 ม้วน รวมเวลา 2 ชั่วโมง

3. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งซ่อมเขต 2 กรุงเทพมหานคร พ.ศ.
2528 ปราศรัยที่วัดบางนาออก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ไม่ระบุวันที่ จำนวน
1 ม้วน รวมเวลา 1 ชั่วโมง

4. เทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2529 ปราศรัยที่
สนามหลวง เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 จำนวน 2 ม้วน รวมเวลา 2 ชั่วโมง

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์

1. ถอดเทปบันทึกการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ทั้งหมดเป็น
อักษรเขียน

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์ในคำต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์จังหวัด

2.1.1 วิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจังหวัดจากข้อมูลแต่ละครั้ง เพื่อ
หารูปแบบของจังหวัดที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียง ความแนวการวิเคราะห์ของ ชีระพันธ์
เหลืองทองคำ (ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ. 2526 : 289 - 313) โดยแบ่งหน่วยจังหวัด
ตามประเภทของหน่วยจังหวัดดังนี้

- หน่วยจังหวัดประเภท 1 พยางค์
- หน่วยจังหวัดประเภท 2 พยางค์
- หน่วยจังหวัดประเภท 3 พยางค์
- หน่วยจังหวัดประเภท 4 พยางค์
- หน่วยจังหวัดประเภท 5 พยางค์

2.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทุกครั้งเป็นร้อยละ อภิปรายผล
ตามหลักทางวิทยาศาสตร์

2.2 การวิเคราะห์คำพูด

2.2.1 วิเคราะห์ความถี่ของคำพูดจากข้อมูลแต่ละครั้ง โดยวิเคราะห์จากบริบทและภูมิหลังความแนวบรรณศาสตร์จากเกณฑ์การใช้คำพูดในคำต่อไปนี้

การใช้คำเรียกความสนใจ

การใช้ภาษาชาวบ้าน

การใช้ภาษาสแลง

การใช้คำมั่วสวาท

การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ

การใช้หลักฐานอ้างอิง

การใช้ภาษาเชิงประชก

2.2.2 สรุปผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทุกครั้งเป็นร้อยละ อภิปรายตามหลักทางวิทยาศาสตร์

3. สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คำจังหวะ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หน่วยจังหวะ 5 ประเภท จำแนกได้เป็นหน่วยจังหวะย่อย 10 ประเภทดังต่อไปนี้

หน่วยจังหวะประเภท 1 พยางค์ จำแนกได้เป็น หน่วยจังหวะประเภท P และหน่วยจังหวะประเภท S

หน่วยจังหวะประเภท 2 พยางค์ จำแนกได้เป็น หน่วยจังหวะประเภท PW และหน่วยจังหวะประเภท SW

หน่วยจังหวะประเภท 3 พยางค์ จำแนกได้เป็น หน่วยจังหวะประเภท PWW และหน่วยจังหวะประเภท SWW

หน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์ จำแนกได้เป็น หน่วยจิ้งหะประเภท PWWW
และหน่วยจิ้งหะประเภท SWWW

หน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์ จำแนกได้เป็น หน่วยจิ้งหะประเภท PWWW
และหน่วยจิ้งหะประเภท SWWW

2. การวิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจิ้งหะย่อย 10 ประเภท คิดเป็นร้อยละ และการจัดลำดับที่ของหน่วยจิ้งหะย่อยทั้ง 10 ประเภท ตามจำนวนมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. ปรากฏผลดังต่อไปนี้

2.1 หน่วยจิ้งหะประเภท S คิดเป็นร้อยละ 75.617 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 1 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 74.381 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 78.361 ของการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 76.226 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 75.803 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ของการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.2 หน่วยจิ้งหะประเภท F คิดเป็นร้อยละ 24.382 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 1 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 25.618 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 21.638 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 23.773 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 ร้อยละ 24.196 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.3 หน่วยจิ้งหะประเภท SW คิดเป็นร้อยละ 90.785 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 2 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 89.293 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 85.666 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 88.589 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 89.006 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.4 หน่วยจิ้งหะประเภทPW คิดเป็นร้อยละ 9.214 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 2 พยางค์ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 10.706 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 14.333 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 11.410 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 10.993 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 4 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.5 หน่วยจิ้งหะประเภทSWW คิดเป็นร้อยละ 85.652 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 3 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 83.743 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 67.096 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 83.140 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 80.919 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 5 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.6 หน่วยจิ้งหะประเภทPWW คิดเป็นร้อยละ 14.347 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 3 พยางค์ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 16.256 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 32.903 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 16.859 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 19.080 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 6 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.7 หน่วยจิ้งหะประเภทSWWW คิดเป็นร้อยละ 75 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 77.777 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 80 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 76.595 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 76.724 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 7 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.8 หน่วยจิ้งหะประเภท PWW คิดเป็นร้อยละ 25 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 22.22 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 20 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 23.404 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 23.275 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 8 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.9 หน่วยจิ้งหะประเภท SWWW ไม่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 100 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 100 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 50 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 75 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 9 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.10 หน่วยจิ้งหะประเภท PWWW ไม่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 และ พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 50 ของหน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์ ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 25 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 10 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

3. การวิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจิ้งหะ 5 ประเภท คิดเป็นร้อยละ และการจัดลำดับที่ของหน่วยจิ้งหะทั้ง 5 ประเภท ตามจำนวนมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. ปรากฏผลดังต่อไปนี้

3.1 หน่วยจิ้งหะประเภท 1 พยางค์ คิดเป็นร้อยละ 83.212 ของหน่วยจิ้งหะทั้งหมด ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 84.423 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 77.911 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 85.046 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 83.381 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

3.2 หน่วยจิ้งหะประเภท 2 พยางค์ คิดเป็นร้อยละ 15.226 ของหน่วยจิ้งหะทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 13.817 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 19.469 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 13.232 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 14.825 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

3.3 หน่วยจิ้งหะประเภท 3 พยางค์ คิดเป็นร้อยละ 0.146 ของหน่วยจิ้งหะทั้งหมด ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 1.645 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 2.529 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 1.545 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 1.665 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละทุก พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

3.4 หน่วยจิ้งหะประเภท 4 พยางค์ คิดเป็นร้อยละ 0.101 ของหน่วยจิ้งหะทั้งหมด ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 0.109 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 0.081 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 0.167 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 0.119 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดเป็นลำดับที่ 4 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

3.5 หน่วยจิ้งหะประเภท 5 พยางค์ ไม่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 0.004 ของหน่วยจิ้งหะทั้งหมด ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 0.008 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 0.007 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 0.005 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้านคำพูด ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์คำพูด 7 ประเภท จำแนกได้เป็นประเภทย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

การใช้คำเรียกความสนใจ จำแนกได้เป็น 4 ประเภทย่อยคือ การใช้คำเรียกผู้ฟัง การใช้คำถามนำ การใช้คำถามนำกับคำเรียกผู้ฟัง หรือการใช้คำเรียกผู้ฟังกับคำถามนำ การใช้คำเน้นความ

การใช้ภาษาชาวบ้าน ไม่สามารถจำแนกประเภทย่อยได้

การใช้ภาษาสแลง ไม่สามารถจำแนกประเภทย่อยได้

การใช้คำกริยา ไม่สามารถจำแนกประเภทย่อยได้

การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ จำแนกได้เป็น 2 ประเภทย่อยคือ การเปรียบเทียบโดยใช้ข้อความธรรมดา การเปรียบเทียบโดยใช้สำนวนโวหาร

การใช้หลักฐานอ้างอิง จำแนกได้เป็น 3 ประเภทย่อยคือ การอ้างอิงตัวเลข การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน การอ้างอิงเหตุการณ์

การใช้ภาษาเชิงประชด จำแนกได้เป็น 3 ประเภทย่อยคือ การประชดโดยใช้คำแตกคั้น การประชดโดยการชมแทนการประณาม การประชดโดยการแนะนำหรือยุสแทนการคัดค้าน

2. การวิเคราะห์ความถี่ของการใช้คำพูดทั้ง 7 ประเภท รวมทั้งประเภทย่อยคิดเป็นร้อยละและการจัดลำดับที่ของการใช้คำพูด 7 ประเภท รวมทั้งประเภทย่อย ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. ปรากฏผลดังต่อไปนี้

2.1 การใช้คำเรียกความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 41.262 ของการใช้คำพูดทั้ง 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 36.167 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 47.815 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 36.554 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 39.306 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. สำหรับการวิเคราะห์คำพูดประเภทย่อยของการใช้คำเรียกความสนใจคิดเป็นร้อยละ มีดังนี้คือ

2.1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง คิดเป็นร้อยละ 15.027 ของการใช้คำเรียกความสนใจทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 26.490 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 24.365 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 17.816 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 20.197 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 เป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 เป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 เป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 และเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 เป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 และเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.1.2 การใช้คำถามนำ คิดเป็นร้อยละ 31.967 ของการใช้คำเรียกความสนใจทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 26.158 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 29.441 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 45.977 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 34.130 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 เป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 เป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 เป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 และเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟังกับคำถามนำ หรือการใช้คำถามนำกับคำเรียกผู้ฟัง คิดเป็นร้อยละ 3.825 ของการใช้คำเรียกความสนใจทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 4.635 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 3.045 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 2.586 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 3.544 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 4 ของการใช้คำเรียกความสนใจทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุกเพศ

2.1.4 การใช้ค่าเน้นความ คิดเป็นร้อยละ 49.810 ของการใช้ค่าเรียกความสนใจทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 42.715 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 43.417 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 33.620 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 42.126 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 เป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 และเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.2 การใช้ภาษาชาวบ้าน คิดเป็นร้อยละ 13.190 ของการใช้คำพูดทั้ง 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 15.568 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 14.563 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 16.647 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 15.392 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.3 การใช้ภาษาสแลง คิดเป็นร้อยละ 2.142 ของการใช้คำพูดทั้ง 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 1.796 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 1.213 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 4.516 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 2.657 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 7 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 จัดเป็นลำดับที่ 6 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 และเป็นลำดับที่ 6 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.4 การใช้คำมุสวาท คิดเป็นร้อยละ 3.833 ของการใช้คำพูดทั้ง 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 4.311 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 6.796 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 5.357 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 4.828 ในการรณรงค์

หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 5 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2529 จัดเป็นลำดับที่ 4 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 และจัดเป็นลำดับที่ 5 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.5 การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ คิดเป็นร้อยละ 2.480 ของการใช้คำพูด ทั้ง 7 ประเภทในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 2.275 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 1.699 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 1.575 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 2.041 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 6 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 จัดเป็นลำดับที่ 7 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 และเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 7 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. สำหรับการใช้อำนาจประเภทย่อยของการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ ปรากฏผลดังนี้คือ

2.5.1 การเปรียบเทียบโดยการใช้อรรถาธิบายความธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 72.727 ของการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 89.473 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 71.428 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 86.666 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 80.952 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.5.2 การเปรียบเทียบโดยการอ้างานวนโวหาร คิดเป็นร้อยละ 27.272 ของการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 10.526 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 28.571 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 13.333 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 19.047 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงในแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.6 การใช้หลักฐานอ้างอิง คิดเป็นร้อยละ 28.297 ของการใช้คำพูด ทั้ง 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 34.610 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 26.575 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 28.710 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 29.135 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ. สำหรับการใช้คำพูดประเภทย่อยของการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ ปรากฏผลดังนี้คือ

2.6.1 การอ้างอิงตัวเลข คิดเป็นร้อยละ 37.848 ของการใช้หลักฐานอ้างอิงทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 26.643 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 35.483 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 33.992 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 32.844 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2528 จัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 จัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 และเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 26.693 ของการใช้หลักฐานอ้างอิงทั้งหมด ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 35.986 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 85.483 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 32.015 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 32.167 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 จัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 จัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2529 และเฉลี่ยจัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 35.458 ของการใช้หลักฐานอ้างอิงทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 37.370 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 29.032 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 33.992 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 34.988 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2529 จัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 จัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 และเฉลี่ยจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ.

2.7 การใช้ภาษาเชิงประชด คิดเป็นร้อยละ 8.793 ของการใช้คำพูดทั้ง 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 5.269 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 5.339 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 7.773 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 7.064 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 4 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2529 จัดเป็นลำดับที่ 5 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 และเฉลี่ยจัดเป็นลำดับที่ 4 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. สำหรับการใช้คำพูดประเภทย่อยของการใช้ภาษาเชิงประชด ปรากฏผลดังต่อไปนี้

2.7.1 การประชดโดยใช้คำแฉกคัน คิดเป็นร้อยละ 84.615 ของการใช้ภาษาเชิงประชดทั้งหมด ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 93.181 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 95.454 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 72.972 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 83.486 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 1 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.7.2 การประชดโดยการชมแทนการประณาม คิดเป็นร้อยละ 12.820 ของการใช้ภาษาเชิงประชดทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 4.545

ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 คิดเป็นร้อยละ 4.545 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 17.567 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยร้อยละ 11.926 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 2 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

2.7.3 การประชิดโดยการแนะนำหรือยุยงแทนการคัดค้าน คิดเป็นร้อยละ 2.564 ของการใช้ภาษาเชิงประชิดในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522 คิดเป็นร้อยละ 2.272 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526 ไม่มีปรากฏในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528 คิดเป็นร้อยละ 9.459 ในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.587 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทุก พ.ศ. และมีจำนวนรวมทั้งหมดจัดเป็นลำดับที่ 3 ในการรณรงค์หาเสียงแต่ละ พ.ศ. และรวมทุก พ.ศ.

อภิปรายผล

ค่านึงหวะ

จากผลการวิเคราะห์ความถี่ของหน่วยจึ่งหวะ 5 ประเภท คิดเป็นร้อยละ ในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 และ พ.ศ. 2529 จากผลรวมความถี่ของหน่วยจึ่งหวะทั้ง 5 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียงทั้ง 4 ครั้ง ทำให้สรุปได้ว่ารูปแบบของหน่วยจึ่งหวะที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ประกอบด้วย หน่วยจึ่งหวะประเภท 1 พยางค์ ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด คือ มีจำนวนร้อยละ 83.381 ของจำนวนหน่วยจึ่งหวะทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียงรวมทั้ง 4 ครั้ง หน่วยจึ่งหวะประเภท 2 พยางค์ มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือ มีจำนวนร้อยละ 14.825 หน่วยจึ่งหวะประเภท 3 พยางค์ มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 3 คือ มีจำนวนร้อยละ 1.665 หน่วยจึ่งหวะประเภท 4 พยางค์ มีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 4 คือ มีจำนวนร้อยละ 0.119 และหน่วยจึ่งหวะประเภท 5 พยางค์ มีจำนวนน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 5 คือ มีจำนวนร้อยละ 0.005 ซึ่งรูปแบบของหน่วยจึ่งหวะที่ได้จากผลการวิเคราะห์ครั้งนี้ เป็นรูปแบบของจึ่งหวะที่ใช้ในการพูดภาษาไทยทั่วไป นั่นคือ รูปแบบของจึ่งหวะที่ใช้ในการพูดภาษาไทยทั่วไปนั้นประกอบ

หน่วยจิงหะประเภท 1 พยางค์ มีจำนวนมากที่สุด หน่วยจิงหะประเภท 2 พยางค์, 3 พยางค์, 4 พยางค์ มีจำนวนรองลงมาตามลำดับ และหน่วยจิงหะประเภท 5 พยางค์ มีจำนวนน้อยที่สุด (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. 2526 : 307 - 310)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดตามจำนวนร้อยละของหน่วยจิงหะ 5 ประเภท ที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช เป็นที่น่าสนใจว่า จำนวนร้อยละของหน่วยจิงหะประเภท 1 พยางค์ มีจำนวนสูงมากถึงร้อยละ 83.381 ในขณะที่หน่วยจิงหะประเภท 2 พยางค์ ซึ่งมีจำนวนรองลงมามีจำนวนเพียงร้อยละ 14.825 นั่นคือ มีจำนวนร้อยละต่างกันถึงประมาณร้อยละ 68 นอกจากนั้นหน่วยจิงหะประมาณ 3 พยางค์ ซึ่งมีจำนวนรองลงมาจากหน่วยจิงหะประมาณ 2 พยางค์ ก็มีจำนวนเพียงร้อยละ 1.665 นั่นคือมีจำนวนร้อยละต่างกันถึงประมาณร้อยละ 13 สำหรับหน่วยจิงหะประเภท 4 พยางค์ และประเภท 5 พยางค์ มีจำนวนร้อยละไม่ต่ำกว่าจำนวนร้อยละของหน่วยจิงหะ 3 พยางค์มากนัก คือ ประมาณร้อยละ 1 ซึ่งจากจำนวนร้อยละของหน่วยจิงหะที่ปรากฏดังกล่าว เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบของหน่วยจิงหะแต่ละประเภทคือ องค์ประกอบของหน่วยจิงหะประเภท 1 พยางค์ ซึ่งยังจำแนกได้เป็นหน่วยจิงหะย่อยประเภท P และประเภท S ซึ่งปรากฏว่าหน่วยจิงหะประเภท S มีจำนวนร้อยละ 75.803 สูงกว่าหน่วยจิงหะย่อยประเภท P ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 24.196 แสดงว่าในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช มีพยางค์ที่ได้รับการเน้นเสียง (S) สูง ซึ่งแสดงว่าถึงความชัดเจนในการพูด และระดับเสียงสูง-ต่ำ เมื่อประกอบกับหน่วยจิงหะประเภทอื่น

ทวนคำพูด

จากผลการวิเคราะห์ความถี่ของการใช้คำพูด 7 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 และ พ.ศ. 2529 ผลรวมความถี่ของการใช้คำพูดทั้ง 4 ประเภท ในการรณรงค์หาเสียงรวมทั้ง 4 ครั้ง ทำให้สรุปได้ว่า รูปแบบของการใช้คำพูดที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช

ประกอบด้วยการใช้คำเรียกความสนใจซึ่งมีจำนวนมากที่สุดคือ มีจำนวนร้อยละ 39.306 ของจำนวนการใช้คำพูดทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียงรวมทั้ง 4 ครั้ง การใช้หลักฐานอ้างอิงมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือ มีจำนวนร้อยละ 28.710 การใช้ภาษา

ชาวบ้านมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 3 คือ มีจำนวนร้อยละ 15.392 การใช้ภาษาเชิงประชามีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 4 คือ มีจำนวนร้อยละ 7.064 การใช้คำมรสุวาทมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 5 คือ มีจำนวนร้อยละ 4.828 การใช้ภาษาสแลงมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 6 คือ มีจำนวนร้อยละ 2.657 และการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบมีจำนวนน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 7 คือ มีจำนวนร้อยละ 2.041

รูปแบบของการใช้คำพูด 7 ประเภท จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว แสดงว่าลักษณะเด่นในการใช้คำพูด ซึ่งทำให้การรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ประสบความสำเร็จอย่างแรกคือ การใช้คำเรียกความสนใจผู้ฟังการปราศรัย ตลอดการรณรงค์หาเสียงแต่ละครั้ง เนื่องจากการใช้คำเรียกความสนใจมีจำนวนมากที่สุดในการรณรงค์หาเสียงแต่ละครั้ง และรวมทั้ง 4 ครั้ง การที่จำนวนของคำเรียกความสนใจมีมากที่สุดแสดงว่าในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บรรยายและผู้ฟัง (Socializing) มาก เนื่องจากคำเรียกความสนใจเป็นลักษณะการใช้คำพูดซึ่งมีหน้าที่ทางภาษา (Language Function) ตามแนวภาษาศาสตร์อรรถกิจ-การกิจ (Notional - Functional Grammar) ในด้านสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งมีความสำคัญมากในการรณรงค์หาเสียงเพราะการรณรงค์หาเสียงเป็นการพูดประเภทที่ผู้พูดผูกขาดการพูดเพียงฝ่ายเดียว (Monologue) จึงต้องสร้างความสัมพันธ์กับผู้ฟังโดยใช้คำเรียกความสนใจผู้ฟังตลอดการรณรงค์หาเสียง (ส่วอาจ หิรัญบุรณะ. น.ป.ป. : 27 - 28)

การพูดโดยใช้หลักฐานอ้างอิง ปรากฏว่ามีจำนวนรวมทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียงทั้ง 4 ครั้ง จัดเป็นลำดับที่ 2 แสดงว่าในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช

มีการใช้เหตุผลโดยอ้างอิงหลักฐานต่าง ๆ มาก ซึ่งการใช้คำพูดประเภทนี้ยังจำแนกได้เป็น 3 ประเภทย่อยคือ การอ้างอิงตัวเลข การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน และการอ้างอิงเหตุการณ์ โดยมีการอ้างอิงเหตุการณ์มีจำนวนมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ มีจำนวนร้อยละ 34.988 การอ้างอิงตัวเลขมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือ มีจำนวนร้อยละ 32.844 และการอ้างอิงบุคคลหรือสถาบันมีจำนวนน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 3 คือ มีจำนวนร้อยละ 32.167 การใช้หลักฐานอ้างอิงแสดงถึงหน้าที่ทางภาษาในด้านการใช้เหตุผลและการใช้คำที่มีความหมายเชิงรูปธรรม รวมทั้งเป็นการบอกข้อมูลที่ช่วยให้ผู้รู้สึกรู้ว่าน่าเชื่อถือ เพราะมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ (สำออง หิรัญบุรณะ. ม.ป.ป. : 32 - 33)

ส่วนการพูดโดยใช้ภาษาชาวบ้าน มีจำนวนรวมทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียงทั้ง 4 ครั้ง เป็นลำดับที่ 3 แสดงว่าลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช คือ การใช้คำง่าย ๆ ที่ชาวบ้านใช้พูดกัน เนื่องจากคำที่สั้นและคุ้นเคยจะทำให้ข้อความหรือเนื้อหาง่ายขึ้น ในขณะที่คำยาวและไม่คุ้นเคยจะทำให้ยากขึ้น (Miller. 1951 : 134)

สำหรับการพูดโดยใช้ภาษาเชิงประชด ปรากฏว่ามีจำนวนรวมทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียงทั้ง 4 ครั้ง เป็นลำดับที่ 4 แสดงว่าลักษณะเด่นที่ปรากฏในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ซึ่งทำให้การรณรงค์หาเสียงประสบความสำเร็จรองจากการใช้คำพูด 3 ประการแรกคือ การใช้ภาษาเชิงประชดซึ่งแสดงถึงความสามารถในการกล่าวประณามหรือวิจารณ์ และยังแสดงว่าผู้พูดมีอารมณ์ขันเพราะการพูดประชดย่อมดีกว่าการกล่าวประณามด้วยคำหยาบ (สำออง หิรัญบุรณะ. ม.ป.ป. : 54 - 55) ส่วนประเภทย่อยของการใช้คำพูดประเภทนี้ ซึ่งได้แก่ การประชดโดยใช้คำแตกกัน มีจำนวนมากที่สุดคือ มีจำนวนร้อยละ 83.486 การประชดโดยการหมิ่นแค้นการประณามมีจำนวนรองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือมีจำนวนร้อยละ 11.926 และการประชดโดยการเสนอแนะหรือยุยง แค้นการคัดค้าน

มีจำนวนน้อยที่สุดเป็นลำดับที่ 3 คือ มีจำนวนร้อยละ 4.587 แสดงว่า การประชกโดย
ใช้ค่าแตกกันไม่ต้องอาศัยการตีความมากเท่าการประชกโดยการสมแทนการประณาม และ
การประชกโดยการเสนอแนะหรือผู้สังเกตการคัดค้าน จึงมีการใช้มากกว่าการประชก
อีก 2 ประเภท

นอกจากนี้การพูดโดยใช้คำสุภาพ มีจำนวนรวมทั้งหมดในการรณรงค์หาเสียง
ทั้ง 4 ครั้ง เป็นลำดับที่ 5 ในขณะที่การใช้คำพูดประเภทการใช้ภาษาสแลงจัดเป็นลำดับ
ที่ 6 และการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบจัดเป็นลำดับสุดท้ายคือลำดับที่ 7 แสดงว่า การใช้
คำคำคำหยาบ เข้าถึงผู้ฟังได้มากกว่าคำสแลงซึ่งเป็นคำพูดที่ใช้เฉพาะกลุ่ม ส่วนการใช้
ภาษาเชิงเปรียบเทียบนั้นมีจำนวนรวมน้อยที่สุด เพราะจะต้องอาศัยการตีความและมี
โครงสร้างของประโยคซับซ้อนและมีความยาวมาก นอกจากนั้นประเภทย่อยของการใช้ภาษา
เชิงเปรียบเทียบ 2 ประเภทย่อย ซึ่งปรากฏว่า การเปรียบเทียบโดยการใช้อรรถ
ธรรมามีจำนวนร้อยละ 80.592 มากกว่าการเปรียบเทียบโดยการใช้อำนวนโวหารซึ่งมี
จำนวนร้อยละ 19.047 ในการรณรงค์หาเสียงรวมทั้ง 4 ครั้ง แสดงว่า การเปรียบเทียบ
โดยการใช้อรรถธรรมนั้นอาศัยการตีความน้อยกว่าการใช้การเปรียบเทียบโดยการใช้อ
ำนวนโวหาร จึงมีการใช้น้อยกว่า ซึ่งแสดงว่า ส.ส.สมัคร สุนทรเวช มีความเข้าใจ
ในการเลือกใช้คำพูดประเภทต่าง ๆ ได้อย่างดี

ความสัมพันธ์ของการใช้จังหวะและการใช้คำพูด

จากการอภิปรายผลถำนจังหวะและถำนคำพูดในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร
สุนทรเวช ในแต่ละถำนทั้งที่ถำมาแล้วต่อไปจะได้ถำถึงความสัมพันธ์ของการใช้จังหวะ
และคำพูดว่ามีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร จึงทำให้การรณรงค์หาเสียงประสบความสำเร็จ
ผลการวิเคราะห์ถำสรุปได้ดังต่อไปนี้

การพูดโดยใช้คำเรียกความสนใจปรากฏว่าลักษณะเด่นของการใช้จังหวะประกอบคำเรียกความสนใจได้แก่ การใช้หน่วยจังหวะประเภทที่ขึ้นต้นด้วยการหยุดคือ หน่วยจังหวะประเภท P, PW, PWW, PWWW และ PWWWW หลังการใช้คำเรียกความสนใจทั้ง 4 ประเภททุกครั้ง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นหน่วยจังหวะประเภท P มากกว่าหน่วยจังหวะประเภทอื่น ซึ่งการหยุดที่ปรากฏหลังคำเรียกความสนใจเช่นนี้เป็นลักษณะการหยุดประเภทที่ช่วยเน้นความซึ่งช่วยเพิ่มน้ำหนักและเร้าใจให้ผู้ฟังสนใจการพูดมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง	S	S	SW	S W	S	^	^	S	S
	เลย	โคน	ปฏิเสธ	วิเศษ	เลย			ณ	นอก
	S	S	S	S	S	S	S	S	S
	พี่	น้อง	ทั้ง	หลาย	ไว	ว่า	นี้	มัน	เป็น
	S	S							
	ความ	จริง							

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528)

จากข้อความในตัวอย่างซึ่งวิเคราะห์หน่วยจังหวะประเภทต่าง ๆ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เป็นการใช้คำเรียกผู้ฟัง จะเห็นว่าหน่วยจังหวะหน้าและหลังคำเรียกผู้ฟัง "ณนอก พี่น้องทั้งหลายไวว่า" เป็นหน่วยจังหวะประเภท P ซึ่งแสดงถึงการหยุด

ตัวอย่าง	^	S	S	S	S	S	S	S	S W
		คำ	นี้	คำ	เดียว	แปล	ว่า	ยัง	ใจครับ
	S	S	S	S	S	S	S	S	S
	คำ	เดียว	แปล	ว่า	^	^	กูไม่	พร้อม	

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526)

ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นการใช้คำถามว่า จะเห็นว่า หน่วยจังหวะหน้าและหลังคำถามว่า "คำนี้คำเดียวแปลว่ายังใจครับ" เป็นหน่วยจังหวะประเภท P แสดงถึงการหยุด

ตัวอย่าง

^	^	S	S W	S	S	^	S	S W W	S	S W
		พี่	น้องที่	เคา-	รพ		เขา	ทำยังง	ที่	เรียกว่า
S W	S	^	^	(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529)						
ปลุกระ-	คม									

ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นการใช้คำเรียกผู้ฟังกับคำถามว่า จะเห็นว่า มีหน่วยจังหวะหน้า และหลังข้อความ "พี่น้องที่เคา-รพ" และ "เขาทำยังงที่เรียกว่า ปลุกระคม" เป็นหน่วย จังหวะประเภท P ซึ่งแสดงถึงการหยุด

ตัวอย่าง

S	S	S	S	S	S W	S	S	S	S W	S
มา	คัด	เอา	หุ	คน	คายมา	ใส่	หุ	คน	เป็นโต	สำ-
S	^	^	S	S	S	S	S	S W	^	S
เรจ			มา	คัด	หุ	ยัง	ไม่	คน	เตนครบ	
S	S	(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528)								
มัน	ใหญ่									

ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นการใช้คำเน้นความ จะเห็นว่า มีหน่วยจังหวะหน้าและหลังข้อความ "มาคัดหุ ยังไม่คั้นเตนครบ" เป็นหน่วยจังหวะประเภท P ซึ่งแสดงถึงการหยุด

ส่วนการพูดโดยใช้ภาษาชาวบ้านไม่ปรากฏลักษณะเด่นชัดของการใช้จังหวะ เนื่อง จากมีการใช้คำประเภทนี้เป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว จึงไม่ปรากฏลักษณะพิเศษเช่นการเน้นเสียง หรือการหยุดเพื่อเน้นความเมื่อใช้คำพูดประเภทนี้ ในขณะที่การใช้คำสแลงนั้นปรากฏลักษณะ เด่นของการใช้จังหวะคือให้หน่วยจังหวะที่เน้นเสียงหนักมากกว่าคำพูดอื่นในข้อความเดียวกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

^	W	S	S W	S W	S	S	S	S
	ยัง	มัน	ช่วยมา	เจอไอ	ปรับ	ค่า	เงิน	บาท

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528)

คำที่ขีดเส้นใต้คือ "ช่วย" เป็นคำสแลงซึ่งได้รับการเน้นเสียงหนักที่สุดในข้อความ "ยิ่งมันช่วยมาเจอปรับค่าเงินบาท" โดยปรากฏเป็นหน่วยจังหวะประเภท S และใช้เสียงเน้นหนักมากกว่าหน่วยจังหวะประเภท S อื่น ๆ เมื่อฟังจากเทปบันทึกเสียง

สำหรับการใช้คำมรสุวาท ปรากฏลักษณะเด่นของการใช้จังหวะโดยการใช้น้ำหนักจังหวะที่เน้นเสียงหนักมากกว่าคำพูดอื่นในข้อความเดียวกัน เช่น เกี่ยวกับการใช้คำสแลง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

$$\left| \wedge \right| \left| \text{โอ-} \right| \left| \text{บันทึกว่า} \right| \left| \text{เลว} \right| \left| \text{ค่า} \right| \left| \text{ชา} \right| \quad (\text{การบรรจงคำเสียง พ.ศ. 2526})$$

คำที่ขีดเส้นใต้คือ "เลวค่าชา" เป็นคำมรสุวาทซึ่งใช้น้ำหนักจังหวะประเภท S ทั้ง 3 พยางค์ โดยมีการเน้นเสียงหนักที่สุดที่คำว่า "เลว" และเป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อมีการใช้คำมรสุวาทจะปรากฏว่าคำอื่น ๆ ที่อยู่ข้อความเดียวกันจะเป็นพยางค์ลดรูปหรือพยางค์ที่ไม่เน้นเสียงปรากฏอยู่ด้วยมาก ทำให้พยางค์เน้นเสียงซึ่งเป็นคำมรสุวาทหนักแน่น รัวใจ และรุนแรงมากกว่าการเน้นเสียงที่ใช้กับคำสแลง

การพูดโดยใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบก็ปรากฏลักษณะเด่นของการใช้จังหวะเช่นกัน คือมีการใช้น้ำหนักจังหวะที่เป็นการหยุดก่อนที่จะพูดข้อความที่เป็นการเปรียบเทียบและใช้น้ำหนักจังหวะที่เน้นเสียงหนักในพยางค์แรกของข้อความที่มาขยายข้อความหลัก ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้ฟังตั้งใจข้อความที่มาขยายข้อความหลักมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบนั้นมีข้อความที่ยาวและซับซ้อน ดังนั้นการใช้จังหวะหยุดและเน้นหลังการหยุดจึงช่วยให้ฟังเข้าใจง่ายขึ้นโดยเฉพาะช่วงข้อความสำคัญที่เป็นการเปรียบเทียบหรือการขยายข้อความหลัก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

∧	∧	* S	S	S	S	S	SW	S	S	S	S
		เหมือน	บาง	กอก	นอย	ตอง	มีท-	ทาร์	เรือ	หนึ่ง	คน

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529)

จากข้อความนี้มีหน่วยจังหวะ P ที่เป็นการหยุด 1 หน่วยจังหวะหน้าคำที่ขีดเส้นใต้คือ "เหมือน" ซึ่งเป็นพยางค์แรกของข้อความเปรียบเทียบโดยใช้ข้อความธรรมดา สำหรับการเปรียบเทียบโดยใช้สำนวนโวหารก็ปรากฏในลักษณะเดียวกัน ดังตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

∧	* S	W	S	W	WW	S	S	S	S	S	W	
	เพราะ	คะ-		เวน	มา	เสีย	คะ-	ทั้ง	หนา	คำ	ครว	เครือ

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529)

จากข้อความซึ่งเป็นการเปรียบเทียบโดยใช้สำนวนโวหารนี้ จะเห็นว่าหน่วยจังหวะประเภท P ที่เป็นการหยุด 1 หน่วยจังหวะหน้าคำที่ขีดเส้นใต้คือ "เพราะ" ซึ่งเป็นพยางค์แรกของข้อความเปรียบเทียบนี้เช่นเดียวกับข้อความเปรียบเทียบที่ใช้ข้อความธรรมดา

ทางด้านการใช้หลักฐานอ้างอิง ลักษณะเด่นชัดที่สุดของการใช้จังหวะคือการใช้หน่วยจังหวะที่เน้นเสียง ส่วนหนึ่งจังหวะที่เป็นการหยุดจะใช้กับคำพูดประเภทนี้เมื่อต้องการเน้นเป็นพิเศษเท่านั้น เนื่องจากมีการใช้หลักฐานอ้างอิงมากเป็นลำดับที่ 2 คือ ใช้มากแทบทุกหัวข้อเรื่องที่พูด ซึ่งการอ้างอิงบางเรื่องก็เป็นการอ้างอิงธรรมดาทั่วไป จึงไม่จำเป็นต้องหยุดเพื่อเน้นเป็นพิเศษเช่นการใช้คำว่าเรียกความสนใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

∧	∧	S	SW	S	S	S	* S	S
		ให้	ตอรา-	คำ	ลง	มา	ท่า	แสน

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528)

จากตัวอย่างนี้เป็นข้อความที่ใช้การอ้างอิงตัวเลข คำที่ขีดเส้นใต้คือ "ห้า" เป็นพยางค์
ที่ใช้หน่วยจิงหะประเภท S และเน้นเสียงหนักที่สุดในข้อความนี้ ส่วนการอ้างอิงบุคคลหรือ
สถาบันก็ปรากฏในลักษณะเดียวกันดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

$\wedge$ | $\underset{\cdot}{\text{ร}}$ | * S | S | S W | S | S | S |
 | $\wedge$ | ว่า | ท่าน | นา- | ยกมา | | เปิด | หน้า | ข้าง | (การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522)

ข้อความจากตัวอย่างนี้ คำว่า "ท่านนายก" เป็นการอ้างอิงบุคคลซึ่งปรากฏเป็นหน่วยจิงหะ
ประเภท S ทั้ง 3 พยางค์ โดยเน้นเสียงหนักที่สุดที่พยางค์ "ท่าน" นอกจากนั้นการ
อ้างอิงอีกประเภทหนึ่งคือการอ้างอิงสถานการณ์ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับ 2 ประเภทแรก
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

$\wedge$ | $\wedge$ | * S | S | S | S W W | S | $\wedge$ | $\wedge$ | S | S | S |
 | $\wedge$ | $\wedge$ | เมื่อ | วาน | | มี | คนมาแสด- | คง | $\wedge$ | $\wedge$ | ความ | ก | ถูก |

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526)

คำว่า "เมื่อวาน" ซึ่งขีดเส้นใต้เป็นการอ้างอิงสถานการณ์ จะเห็นว่าใช้หน่วยจิงหะ
ประเภท S และเน้นเสียงหนักที่สุดในข้อความนี้ สำหรับตัวอย่างนี้มีหน่วยจิงหะที่เป็นการหยุด
หน้าการใช้หลักฐานอ้างอิงซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้พูดต้องการเน้นเป็นพิเศษ

นอกจากนั้น การพูดโดยใช้ภาษาเชิงประชดก็ปรากฏลักษณะเด่นของการใช้จิงหะ
เช่นกัน แต่เนื่องจากการประชดมักจะเป็นข้อความยาว ดังนั้นลักษณะการใช้จิงหะที่เป็น
การหยุดจึงไม่เด่นชัดเช่นเดียวกับการใช้หลักฐานอ้างอิงคือจะหยุดเมื่อต้องการเน้นเป็นพิเศษ
ส่วนที่เด่นชัดที่สุดคือ การใช้หน่วยจิงหะที่เน้นเสียง นอกจากนี้อยังมีลักษณะการใช้เสียงแบบ
ประชดประชัน ซึ่งเป็นข้อแตกต่างจากการใช้หลักฐานอ้างอิง ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

| ʌ | ʌ^W | ʌ^S | ʌ^{*S} | ʌ^S | | ʌ^{SW} | ʌ^S | ʌ^S | ʌ^S | ʌ^S |

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526)

จากตัวอย่างนี้เป็นการประสมโดยใช้คำพูดแตกต่างกัน โดยผู้พูดเน้นเสียงหนักที่สุดที่คำว่า "เห็น" ซึ่งเป็นหน่วยจังหวะประเภท S จากคำที่ขีดเส้นใต้คือ "เห็นใจ" ซึ่งเป็นคำแตกต่างกันที่แรงที่สุดในข้อความประสมข้อความนี้ ส่วนการประสมโดยการขมแทนการประนามก็มีลักษณะเช่นเดียวกันดังนี้

ตัวอย่าง

| ʌ | ʌ^S | ʌ^{SW} | ʌ^S | ʌ^W | ʌ^{*S} | ʌ^S | ʌ^S | ʌ^S |

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526)

คำว่า "ขอกเขี้ยว" ซึ่งขีดเส้นใต้เป็นการประสมโดยการขมแทนการประนาม ซึ่งปรากฏว่า พยางค์ "ขอก" ซึ่งเป็นหน่วยจังหวะประเภท S มีการเน้นเสียงหนักที่สุดในข้อความนี้ นอกจากนั้นการประสมโดยการเสนอแนะหรือขมแทนการคัดค้านก็ปรากฏในลักษณะเดียวกันดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

| ʌ | ʌ^S | ʌ^S | ʌ^{*S} | ʌ^S | ʌ^S | ʌ^S | ʌ^S |

(การรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529)

ข้อความจากตัวอย่างนี้เป็นการประสมโดยการเสนอแนะหรือขมแทนการคัดค้าน คำว่า "เลือกตั้ง" ซึ่งขีดเส้นใต้เป็นคำยืมที่เด่นที่สุดโดยเฉพาะพยางค์ "เลือก" เป็นหน่วยจังหวะประเภท S ซึ่งเน้นหนักที่สุดในข้อความนี้

ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ถ้อยคำภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เพียงคำจingleและคำพูด เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ กว้างขวางและสมบูรณ์ขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. วิเคราะห์ถ้อยคำภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ตามหลักไวยากรณ์ระบบการกิจ (Systemic Functional Grammar) เนื่องจากเป็น ไวยากรณ์ที่สามารถอธิบายการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ดี
2. วิเคราะห์ถ้อยคำภาษาในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช ตามแนวการวิเคราะห์ข้อความ (Discourse Analysis) เช่น การวิเคราะห์ประเภทของประโยคที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียง เพื่อหารูปแบบของประโยคที่ใช้เพื่อสื่อความหมายในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช
3. วิเคราะห์ถ้อยคำภาษาในการพูดประเภทอื่น ตามแนวการวิเคราะห์ครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบของจingleและคำพูดของการพูดประเภทอื่นกับการพูดรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล การกุศล. การพูดเพื่อประสิทธิผล. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิมพ์โลก, 2521.
- ฉัตรวราณ คันทะรัตน์. หลักวาทการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519.
- ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. พูดได้ - พูดเป็น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2525.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. "จังหวะในการพูดภาษาไทย," ใน เอกสารการสอนชุด
วิชาภาษาไทย 3 เล่ม 1. หน้า 289 - 323. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.
- นวม สงวนทรัพย์. วาทศิลป์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตามกฎราชวิทยาลัย, 2517.
- นันทา ชุมภักดิ์. การพูด. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528.
- นิพนธ์ ศศิธร. หลักการพูดต่อที่ชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2528.
- บุญเสริม ฤทธาภิรมย์. อธิบายคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน-
ส์ไทร์, 2522.
- วรบุษ พันธุ์พงศ์. "ระดับเสียง การลงเสียงหนักเบา และจังหวะในการพูดภาษาไทย,"
ภาษาสังสร. 2(3) : 41 - 62; ตุลาคม 2526.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. วาทปเทศน์และวาทศิลป์. กรุงเทพฯ : โอเดียนส์ไทร์, 2525.
- ศาสตราจารย์ศิลปการพูด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เบญจมิตร, ม.ป.ป.
- สำออง ธีรบุญณะ. เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษา 531. ภาควิชาภาษาศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
อักษสำเนา.
- อรรวรรณ บิลันชนโอวาท. วาทะสำคัญของไทยและการวิเคราะห์. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์พญาสงครามมหาวิทยาลัย, 2526.

- Allen, J.P.B. and Corder, S. Pit. Reading for Applied Linguistics : The Edinburgh Course in Applied Linguistics. v.1 3rd.ed., London : Oxford University Press, 1972.
- Coulthard, Malcom. An Introduction in Discourse Analysis. London : Longman, 1977.
- Crystal, David. A Dictionary of Linguistics and Phonetics. 2nd.ed., Oxford: Basil Blackwell in Association with Andre Deutch, 1975.
- Crystal, David and Davy, Derek. Investigating English Style. 3rd.ed., London : Longman, 1973.
- Hurford, James R., and Heasley, Brendan. Semantics : a course book. 2nd.ed., London : Cambridge University Press, 1984.
- Janicki, Karol. Toward Contrasting Communicative Competence : An Analysis of Style. Alberta: Linguistic Research, Inc., 1979.
- Lacoff, Robin. "The Politics of Language," in Catesol Occassional Papers. 11 : 1 - 15, 1985.
- Leech, Geoffrey. and Svartvik, Jan. A communicative Grammar of English. London : Longman, 1975.
- Miller, George Armitage. Language and Communication. New York: McGraw-Hill, 1951.
- Noss, Richard B. "Rhythm in Thai," in Tai Phonetics and Phonology. Bangkok : Central Institute of English Language, Mahidol University, 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หลักการพูดทางวิทยาศาสตร์

หลักโศก (AIDA) ได้แก่

- A - Attention (เอาใจใส่) เริ่มการพูดโดยดึงให้ผู้ฟังเอาใจใส่
- I - Interest (สนใจ) พูดให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ
- D - Desire (ปรารถนา) พูดเร้าให้ผู้ฟังเกิดความปรารถนาที่จะกระทำตาม
- A - Action (กระทำ) เรียกร้องให้ผู้ฟังกระทำตาม

หลัก 6 ป. ของ บรคัท สยามวาลา

- ปลุกใจ : ให้ผู้ฟังตื่นตัวด้วยประโยคสั้น ๆ
- ประสาน : ท้าความประโยคแรกให้พาดพิงมาถึงผู้ฟัง
- เป้าหมาย : แจ้งความมุ่งหมายให้ชัดเจน ฟังง่าย
- ประโยชน์ : อ้างถึงประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับจากการบรรลุเป้าหมาย
- ประสบการณ์ : แสดงหลักฐานจากประสบการณ์จริง เพื่อสนับสนุนข้ออ้าง
- ปฏิบัติการ : เรียกร้องให้ผู้ฟังลงมือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายนั้น

หลักการจกลำดับสุนทรพจน์ของ Richard C. Borden

1. จุดไฟให้ลุกขึ้น
2. พูดให้เห็นคล้อยตาม
3. หาข้อสนับสนุน
4. เรียกร้องให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

กฎของ W. George Jehan

1. มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวและมั่นคง
2. เดี่ยวขาดและไม่เหมือนใคร

3. สร้างภาพพจน์ให้แจ่มใส
4. หลีกเลี่ยงถ้อยคำที่เป็นนามธรรม
5. แสดงอารมณ์ที่จริงใจออกมา
6. เป็นกันเองกับผู้ฟัง
7. แสดงความรู้สึกรู้ออกมาทางสีหน้าและสายตา
8. ใช้น้ำเสียงช่วยเน้นความรู้สึกรู้ออกมา
9. คิดไปพูดไป อย่าอ่านไปพูดไป
10. จงพูดในสาระสำคัญประการเดียว
11. อย่าทำลายเอกภาพของสุนทรพจน์

หลักการพูดจูงใจตามทฤษฎีทางจิตวิทยา ได้แก่ ทฤษฎีการจูงใจของมอนโร (The Motivated Sequence) ซึ่งได้อธิบายขั้นตอนของการจูงใจหรือโน้มน้าวใจผู้ฟัง โดยการใช้ลำดับขั้นการจูงใจผู้ฟัง 5 ขั้นตอน (A Five - Step Sequence for Motivation an Audience) เพื่อให้ผู้ฟังยอมรับในสิ่งที่ผู้พูดเสนอคือ

1. สร้างความสนใจ (Attention Step) เป็นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้ฟัง โดยอาจใช้วิธีการกระตุ้นให้ผู้ฟังสนใจสิ่งที่พูด ตลอดจนสร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้พูด
2. สร้างความต้องการ (Need Step) แสดงให้ผู้ฟังเห็นถึงความต้องการ อาจใช้วิธีเสนออธิบายปัญหาในรูปที่ผู้ฟังต้องการ
3. ตอบสนองความต้องการ (Satisfleation Step) ตอบสนองความต้องการ และความพอใจแก่ผู้ฟังโดยการชี้แนะเสนอแนวทางและวิธีแก้ปัญหแก่ผู้ฟัง
4. สร้างภาพให้ผู้ฟังนึกเห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้น (Visualization Step) เสนอความคิดเห็นให้ผู้ฟังมองเห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้น หรือเกิดภาพพจน์ขึ้นในใจ เช่น หากเชื่อหรือปฏิบัติตามก็จะเกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนเองอย่างมหาศาล เป็นต้น

5. ลงมือปฏิบัติ (Action Step) ขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้ฟังเชื่อถือหรือ
ลงมือปฏิบัติตามที่ผู้พูดโน้มน้าวใจ โดยผู้พูดอาจใช้วิธีการกระตุ้นเร้าเรียกร้องให้กระทำหรือลงมือ
ปฏิบัติทันที

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการวิเคราะห์ต้นทุนจิ้งหะ

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยจังหวะในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522

	^	^	S ทาน	S ทั้ง	S W หลายครับ	^	S ปัญ	S หา	S อย่าง	S น	S ทอง	S ม	
S คน	S รับ	S ผิด	S ชอบ	^	^	S ไม่	S ใช่	S น้ำ	S มัน	S ไม่	S มี	S W แล้ว	S มา
S W ชวนให้	S W กันประ	S หยัก	^	^	S เสร็จ	S W แล้วก็	S สิ่ง	^	S ปึก	S แอร์	S ปึก		
S แอร์	S W W ^และหนังสือ	S พิมพ์	S ก็	S ขึ้น	S ชม	S ไป	S เดิน	S มาน	S ถาม	S หน้า			
S กาง	^	^	S ว่า	S ทาน	S W นา-ยกมา	S เปิด	S หน้า	S กาง	^	^	S กลาย		
S เป็น	S ความ	S ขึ้น	S W W ชนะครับ	^	^	S ความ	S เสีย	S หาย	S ของ	S บ้าน			
S เมือง	S ที่	S เกิด	S จาก	S ความ	S ไม่	S เอา	S ใจ	S ใส่	S ของ	S W W คนบริ-	S หาร		
^	S กลาย	S เป็น	S ความ	S ขึ้น	S ชม	^	^	S กลาย	S เป็น	S ว่า	^	S โอ	
S โ	^	^	S คิด	S W คือเหลือ	S เกิน	^	S สิ่ง	S ปึก	S แอร์	^	S ลค	S W ลงไป	
S โค	S ส	S หมื่น	S หา	S พัน	S W โวลทอะ	S ไร	S กาง	S กาง	^	^	S ทาน	S ทั้ง	
S หลาย	S ครับ	^	^	S เขา	S สา	S W มารดจะ	S W W ทำให้โอ	S เรื่อง	S ร้าย	S กลาย			
S เป็น	S เรื่อง	S W คืออย่าง	S น	^	^	S นา	S ขึ้น	S ชม	S W โสม	S W นัสติ	S W เที่ยวครับ		

^	^	S W เสียส	S ละ	S อุ-	S สาห์	S ถอก	S _u W เลื่อมมา	S ทำ	S งวัน	S กัน	^	พ W หนังสือ	
S พิมพ์	S ขึ้น	S ชม	S มาก	S ควิบ	^	S W เกินไป	S W ความกระ	S W ทรวงท-	S บาง	S กรม			
S ทาง	S ทาง	^	^	S แหม	^	S W ปดอง	S ปด	S _u W แอวก้า-	S ล้ง	S คุย	S กัน	^	
^	S เรื่อง	S _u อย่าง	S _u น	^	S ใน	S บาน	S เมือง	S _u น	^	^	S ปัฏ-	S ทา	^
S _u อยู่	S ท	S W ไหนควิบ	^	^	S ปัฏ	S ทา	S _u W อยู่ท	S _u วา	^	S เขา	S _u เลียง	S กัน	
S เอา	S _u ไว	S _u มี	S คน	S เขา	S _u เลียง	S _u ลือ	S มวล	S ชน	S เอา	S W ไวควิบ	^		
^	S ณ	S พูด	S อย่าง	S _u น	^	S ทาน	S _u ทั้ง	S หลาย	S จำ	S เอา	S _u ไว	^	
^	S พรง	S _u W นจะ	S _u มี	S W ไอส-	S มา	S คม	S _u หา	S W รอยอะ	S W ไรส-	S มา	S W คมนึง	^	
W มา	S เคน	S คอ	S W บอกโท	S W นายส-	S มัคร	S บอก	S _u W W W ชีวาหนังสือ	S W พิมพ์-	S บัน				
S ไหน	S บาง		พ _u ทั้ง	S ณ	S ขอ	S ยื่น	S W _u ยัณวา	^	^	S ณ	S _u ไม	S _u มี	S วัน
S บอก	S ข้อ	S _u W W ไอนหนังสือ	S พิมพ์	S W สก-	S ปรก	S พวก	S _u น	^	^	S เพราะ	S ออก		
S W W ข้อหนังสือ	S พิมพ์	S พวก	S _u น	S _u ไม	S เป็น	S มง-	S คล	S W W ปากของณ	^	^			

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยจังหวะในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2526

	Λ	Λ	S W เขาโต	S รับ	S พระ	SW ราช	S ทาน	S เครื่อง	S.WWWW ราชอิสริ-	S ยา-			
S ภรณ์	S สอง	S ควง	Λ	W Λ ท-	S ริ-	S ยา-	S ภรณ์	S ม่ง	S กฎ	S ไทย	S คลอง	S คอ	
Λ	Λ	S และ	Λ	W Λ ท-	S ริ-	S ยา-	S ภรณ์	S ช่าง	S เผือก	Λ	S คลอง	S คอ	
S สอง	S ควง	Λ	Λ	S เป็น	S W เกียรติ-	S ยศ	S ซึ่ง	S คน	S W ธรรม-	S คา	S W ธรรม-	S คา	
Λ	Λ	S ไม	S มี	S โอ	S W กาสโต	S รับ	Λ	Λ	S W ทานทั้ง	S หลาย	S โต	S บัน	
S W กาลไท	S คน	S พวก	S น	Λ	Λ	S เขา	S โต	S รับ	S W เกียรติ-	S ยศ	S น	Λ	Λ
S แล้ว	S เขา	S โต	S รับ	S ไป	S แล้ว	Λ	Λ	S ขอ	S W เรียนว่า	Λ	W Λ เมื่อ		
S ถึง	S W คราวจะ	S พิ	SW จาร-	S ณา	S ใหม่	Λ	W กระ	S ณม	S ไม่	S โต	S W ถือว่า		
W Λ กระ	S ณม	S ไม่	S โต	S W ถือว่า	Λ	Λ	S W คนท	S W เป็นอ-	S คิต	S ส.	S ส.	Λ	
Λ	S จะ	S ทอง	S เป็น	S ส.	S W ส.ท-	S ลอค	S ไป	Λ	Λ	S บาง	S คน	S เป็น	S โต
Λ	Λ	S บาง	S คน	S ก	S ทอง	S มี	S การ	S เปลี่ยน	S แปลง	Λ	Λ	S ไม่	S W ไขว้
S เขา	S แล้ว	Λ	Λ	S หรือ	S ไม่	S W ไขว้	S เขา	S ไม่	S เหมาะ	Λ	Λ	S แท	

S W	S	Λ	Λ	S	S	S	S W	S	Λ	Λ	S	S
อยู่กับ	ที่			ไม่	มา	หยอน	ลงคะ-	แนน			อย่า	ให้

S W	S	Λ	S	S	S	S	S W	S	S W	S
คนข้าง	นอก		เขา	หา	ว่า	พรรค	ทานเ-	คัง	การนะ	ครับ

Λ	Λ	S	S W	S	S	S	S	Λ	Λ	S	S	S
		ยั่ว	เขากะ	เขา	เหย	นิก	หนอย			ทาน	ลูก	ชั้น

S	S	S	Λ	S W	S	S W	S	S	S	S	S W
มา	บอก	ว่า		ถ้า	นั่ง	อยู่เฉย	เฉย	ไม่	หยอน	บัก	เป็นเ-

S	S	Λ	Λ	S W	S W	Λ	S W W W	S	S	S	S
คัง	การ			อยากจะ	ถามว่า		แล้วทไ	หัว	หนา	พรรค	ที่

S	S	S	Λ	S	S	S W	S	S	Λ	Λ	S W	S W
ลูก	ชั้น	เดิน		ไป	กา	บัก	ให้	ลูก	พรรค		เห็นกัน	หงส-

S	S	Λ	Λ	S W	S	S W	S
ภา	นั้น			เป็นเ-	คัง	การหรือ	ไม่

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยจังหวะในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528

Λ	Λ	S พรรค	S W เราไม่	S เคย	S W มีประ	S วิท	S W เกี่ยวกับ	S การ	SW ทุ-	S ริ			
Λ	WW Λมมก	S ถาม	S W แล้ว	WW Λโอบริ-	S พั	S W W ใครละวะ	Λ	S แล้ว	S พรรค	S W W ไหนละวะ			
Λ	W W W Λที่จะไม่	S มี	SW ทุ-	S ริ	Λ	Λ	S บอก	SW นา	S ว่า	SW ทุ-	S W ริยัง	S ใจ	Λ
S W บอกมา	S เคย	Λ	S กล่าว	S W หามา	S เคย	Λ	Λ	S พ	S W น้องทั้ง	S หลาย	S ครบ		
Λ	Λ ^W Λมัน	S เห็น	S กัน	S อยู่	S อย่าง	S น	Λ	Λ	S นา	S ยก	SW ริ-	S มน-	S คร
S คน	S เคย	S กัน	Λ	Λ	S W แสนละ-	S อา	Λ	SW สุ-	S ริ	Λ	Λ	S W ปล่อยไ	
S W W พรรคนั่งละ-	S อา	SW สุ-	S ริ	Λ	S เรียบ	S รอย	Λ	S อีก	S W พรรคนั่ง	S ใจ			
S คว	S เป็น	S ชน	Λ	Λ	S W ใครหรือ	S ครบ	Λ	Λ	S W สักแต่	S ว่า	S กัน	Λ	
S W สักแต่	S คำ	S กัน	Λ	Λ	S ผม	S บอก	S W ทานพ	S W น้องทั้ง	S หลาย	S ว่า	Λ	Λ	
S อย่า	S เล่น	S W ผมไ	S แรง	S W กวน	Λ	Λ	S ผม	S มี	S ปัญ	S ญา	S W W พอที่จะ		
S ขอบ	S ไ	S เอา	S แรง	S แรง	Λ	Λ	S W W แล้วถ้าจะ	S โกร	S กัน	Λ ^W ก	S ทอง		
S โกร	S กัน	Λ	Λ ^W ถา	S คำ	S ทำ	S W นายของ	S W W พวกหนังสือ	S พิมพ์	S W ว่าไ	S พรรค			

S W นมัน	S ทอง	S ชัก	S กัน	S, แน	Λ	Λ	S นม	S W, W บอกเลาวา	S W นมประ	S กาศ
-------------	----------	----------	----------	----------	---	---	---------	--------------------	--------------	----------

S	S			S	S	S	S	S W W		S W	S
ส่ง	กรรม	Λ	Λ	นม	ขอ	ยื่น	ยื่น	เลขนะครับ	Λ	นมจะ	ไม

S W	S W	S	S	S	S	Λ	Λ	S	S	S	S W
เป็นสุ-	ภาพ-	ภ	อก	ทอ	ไ			เพราะ	มัน	ไม	เป็นประ

S โยชนโน	S ทาง	S การ	S W เมืองของ	S ณ	A
-------------	----------	----------	-----------------	--------	---

A	น A นทะ	S ณ	S ม	S นา	S ท	S ทอง	S อ-	S ชี-	S บาย	S N W เรื่องความเป็นไป
---	------------	--------	--------	---------	--------	----------	---------	----------	----------	---------------------------

W A ท	S เกิด	T ชน	^	P P ^ และ กระ	S U จนจะ	R ทอง	S เลา	S ความ	S เป็น	S P ไปใน
----------	-----------	---------	---	------------------	-------------	----------	----------	-----------	-----------	-------------

S	S W	S	S	S			S	S W	S W		
ผล	งานของ	พรรค	การ	เมือง	Λ	Λ	ก่อน	ทหาร	ผมจะ	Λ	Λ

. S	S W	S W	S	S W	. S	. S	S	W	S	S	S
ก่อน	ทกระ	มมจะ	โค	พุดถึง	เวียง	อัน	นั้น	กระ	มม	ขอ	เวียน

S	S	S	S	^	^	S	S	S	S	S	^	^	S
ทวน	ทง	ทลาย	ทว			ทม	ทน	ทอ	ทว	ทอก			ทศ-

S มคร	Λ	W Λเซา	S คา	S กน	S โครม	S โครม	Λ	S เวียง	S W เกี่ยวกับ	S เหตุ
----------	---	-----------	---------	---------	-----------	-----------	---	------------	------------------	-----------

S การณ	S วน	S W ทเกา	W ^ วน	S บอก	S W แสวง	S ง	^	^	S W วนจะ	S W ทองนา	S ท
-----------	---------	-------------	-----------	----------	-------------	--------	---	---	-------------	--------------	--------

S	S	W	S	S	S	S	S. W	S W W			S
เว-	ท	ก	กา	ควย	ลาก	ไส	อย่างเง	ควยหรือชะ	Λ	Λ	นม

S	S	M.P.	S	S.M.P.	S.	S	S	S			S.W.
บอก	ใคร	△ที่ไท	ส้ม-	ภาษาหนังสือ	พิมพ์	ตรง	ก็	ลูก	△	△	มไธ

S W	S	S	S	S	S	S. W	S	S.	S	S	S
นายส-	มิตร	คน	เคียว	ท	บอก	ว่าไอท	ทำ	อย่าง	งั้น	มัน	ป

S	Λ	Λ	S. W W	S	S	S	S	W	SW	SW	S
เดือน			นั้นนะมัน	แรง	ท	สุก	แล้ว	Λ ไม	มอะ	ไรจะ	มาก

S W	S	S	Λ	Λ
ไปกว่า	นั้น	แล้ว		

Λ	W	SW	S	S	S	S	S	S	S	Λ	W	SW
	Λ กร-	ต	วัน	มี	น้ำ	ทวม	กรง	เทพ			Λ กร-	ต

S	S W	S	S W	S. W	S	S	S	S W	S W	S
มัน	มีระ	ทุ	น้ำท-	ลอคค-	ลอค	หมก	ซึ่ง	ทำประ	คู่ไว	เรียน

S	S W	S W	W	S	S W	S	S	S	S	S	S
รอย	ทำหมค	ทำหมค	Λ แล้ว	ส.	ส.จะ	เอา	คิม	เอา	ค	บอก	

S	S	S	S	S W	S	Λ	S	S	S W	S
น	แหละ	เพราะ	ความ	คิดของ	ผม		ผม	บอก	ขอประ	ทาน

S W W	Λ	Λ	S	S. W	Λ	S W	S	S	S	S	S
โทษเถอะควบ			งาน	นั้นะ		มันมา	ทั้ง	แท	เจ้า	ฟ้า	เจ้า

S	S	S W	S	S	Λ	S	S	Λ	Λ	S	S W
แผน	คิน	ลงมา	เป็น	แถว		เรียน	รอย			ทาน	ทำของ

S	S	S	S	S W	Λ	Λ	S	S	S	S	S	S W
ทาน	มา	ใคร	ก	รู้ควบ			กรม	ทาง	ก	รวม		ก.ท.-

S	S	S	Λ	Λ	S	S	S	S	S	Λ	Λ	S	S
ม.	ก	รวม			ว่า	กัน	จริง	จริง	แล้ว			ส.	ส.นะ

S	S	S	S	S W	S W W W	Λ	Λ	S	S W	S W
ไม	ไค	มี	สาน	รวมอะ	ไรกับเขาเลย			แท	เอาไป	คุยแหละ

S	Λ	S	S W	S	Λ	S	S W	S
ว่า		น	งานของ	ผม		น	งานของ	ผม

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยจังหวะในการรณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2529

	Λ	รุ่ง	ขึ้น	วัน	อึ้ง	คาร	คุณ	เล็ดมา	ท่า	Λ	Λ	ชะ
Λ มา	ท่า	S พ W งานทกระ	S ทรวง	Λ พ W W	Λ พ W W	Λ พ	Λ พ	Λ พ	S ชุม	Λ	Λ	
S ทาน	S พ มุส-	S ลิม	S ใหญ่	S เชา	S มา	S เสี่ยง	Λ	S เค้น	S พ พ พ พ	S พ พ พ พ	S พ พ พ พ	
Λ จะ	S ลม	S พ ลงมา	S เลย	Λ	Λ	S หมอ	S บุญ	S เทียม	S วัง	S ปราง	S พ ไปประ	
S คอง	Λ	S เพราะ	S ม	S ลัญ-	S ชาก	S พ ญาณของ	S หมอ	Λ	Λ	S เอา	S ไป	S นิ่ง
S ทัก	Λ	S ถอก	S เลือ	S ถอก	S พ มาออกมา	Λ	Λ	S คุณ	S หมอ	S บุญ	S เทียม	S
S พ กองประ	S คอง	S ไป	S ขึ้น	S รก	S พ แอมบู-	S พ ลันซ	Λ	S ไป	S พ โรงพ-	S ยา-	S บาล	S
Λ	S ไป	S สง	S พ พ พ	Λ	Λ	S พ พ พ	S เชา	S เกลยค	S พ ยังกะ	S ช	S	S
Λ	Λ	S แด	S คน	S พ เรานะ	Λ	S ไม่	S พ พ พ	Λ	S พ	S ท่า	S พ	S พ
Λ	Λ	S พ	S ไป	S สง	Λ	Λ	S เรียบ	S พ รอยนะ	Λ	Λ	S พ	S พ
S เรียบ-	S รอย	Λ พ	S ไม่	S ทวี	S อิน	S พ พ พ	Λ	Λ	S เรา	S ถึง	S โต	S รุ่ง
S ใน	S ภาย	S หลัง	Λ	Λ	S ทาน	S พ บอกว่า	Λ	S ทาน	S ไม่	S ลง	S แลว	Λ

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างการวิเคราะห์ต้นทุนค่าผูก

ตาราง 4 ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภท และประเภทย่อยในการ
รณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2522

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1. การใช้คำเรียกความสนใจ 1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง 1.2 การใช้คำถามนำ	ข้อความที่ 1 <u>กระผมอยากจะขอเรียนท่านทั้งหลายครับว่า</u> หลังจากที่ กระผมออกโทรทัศน์ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ปี 2520 กระผมไม่มีโอกาสพบหน้าท่านทั้งหลายอีกเลย จนกระทั่งวันนี้ ข้อความที่ 2 <u>ผมอยากจะขออนุญาตท่านทั้งหลาย</u> ได้เป็นคนปราศรัยชะ คนเดียว ถ้าจะทั้งคนอื่นปราศรัยตั้งแต่พรุ่งนี้ไป เปิดหน้าหลัง แล้วตามไปฟังได้ ข้อความที่ 3 <u>ท่านทั้งหลายครับ</u> พระท่านได้ทำหน้าที่ของท่าน เวลานี้พระ 300,000 รูป ไม่ว่าจะไปตกตึกอยู่ส่วนไหนของบ้านเมือง ใครจะมาปลุกพระจะมาชมพระจะมาแนะนำชักจูง พระจะ ช่วยชี้แจงว่าขอเท็จจริงในบ้านเมืองนั้นเป็นอย่างไร ข้อความที่ 1 <u>ปรากฏว่ายังงี้ครับ</u> คุณเล็กก็บอกว่าญาติของคุณเล็ก พี่ คุณเล็กนะครับพูดกันง่าย ๆ มีลูกชื่อคุณวนิดา คุณเอ้า

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	เป็นหลานธิดา ไม่ใช่ใครครับ พี่คุณเล็กมีลูกครับ ก็เป็นหลานคุณเล็ก คุณเล็กบอกเอาอาลงไม่ได้ เอาหลานลง ข้อความที่ 2 เสร็จแล้วเปี่ยยังงัยมัยครับ ข้าออกมาว่า ได้ตรวจสอบ แล้วทุกคนทำหน้าที่สมบูรณ์ครบถ้วนหมด ทุกคนทำหน้าที่ครบถ้วน หมดครับ หมดเลย ทุกคนดีหมด อะไรอะไรก็หมดเขียวครับ ที่เลวที่สุดคือผู้ก่อการร้ายเท่านั้น ข้อความที่ 3 ผมตอบคำถามว่าอะไรมัยย์ ตอบคำถามตำรวจ ตำรวจถาม มาว่า เงินสะสม เงินสะสมที่รัฐบาลบอกจะคืน แล้วยังไม่ได้ คืนจนปานนี้
1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟัง กับคำถามนำหรือการใช้ คำถามนำกับการใช้คำ เรียกผู้ฟัง	ข้อความที่ 1 ท่านทั้งหลายครับ ข้าออกมาย่างนี้ฟังได้มัยครับ มีคนมายึด หมู่บ้านของคนไทยไป ทหารตำรวจจัดให้ชาวบ้านได้พักพิง แล้วชาวบ้านขอให้ตำรวจฝึกอาวุธให้ เพื่อราษฎรจะได้ไปเอา หมู่บ้านคืน ข้อความที่ 2 เวลานี้ผ่านมา 3 ปีแล้วครับ ผ่านมา 3 ปีแล้วเมืองไทยยัง

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ไม่เป็นคอมมิวนิสต์ <u>ทำไมถึงไม่เป็น</u> กระผมขอเรียนท่าน <u>ทั้งหลาย</u> ผมได้รับเชิญจากที่สหรัฐฯ นักเรียนไทยในอเมริกา จากบ้านเมืองมานาน อยากรู้เรื่องเมืองไทย เขาชวนใครไปแล้วครับ เขาชวนคนที่พอจะรู้เรื่องการบ้าน การเมืองอย่างผม ขอตัวเครื่องบินไปสนทนากับเขา ข้อความที่ 3 <u>ท่านทั้งหลายครับ</u> เสร็จแล้วเป็นยังไงครับ เสร็จรุ่งขึ้นมีที่ กระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีเปรม คินสุลลันท์ สัมภาษณ์ นักข่าวแหยมถามเลยทีเดียวว่า สถานีวิทยุทธการและวิทยุตำรวจ ให้นักการเมืองอย่างนายสมัคร ไปพบน้าลายที่นั่นเป็นยังไง
1.4 การใช้คำเน้นความ	ข้อความที่ 1 <u>แต่ที่สำคัญกว่าอะไรนั่นคือ</u> อาวุโสกว่าท่านและคุณสมบัตินิ การเป็น ผ.ส. แล้วของท่าน คุณยิ่ง รัศมีศักดิ์ จะมาลง เขต 11 ไม่ได้ประกบกับท่านอาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ครับ เพียง แค่นี้ก็ไปเท่านั้นเอง ข้อความที่ 2 <u>ผมยืนยันได้ครับ</u> มีไต่ถามคนึงเท่านั้นที่ไม่เคยกลัวหนังสือพิมพ์ คือผมที่ยืนอยู่ที่นี่วันนี้

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 3 เรื่องอย่างนี้ผมเห็นกะตามเอง ไปโรงพักที่โนนคินสะพาน พระโขนง พระโขนง หน้าตาข้างหน้าดีมาก โบล่เข้าไปข้าง หลัง สวมอยู่กับน้ำ คำรวจจะเข้าสวมถือกระดานหนังสือพิมพ์ ถามว่าเอาไปทำอะไร ตั้งเล่มเบ้อเรอ คำรวจบอกว่าคุณต้อง วางกับพื้นครับ แล้วถ่ายลงบนหนังสือพิมพ์ ไม่นั่นกันมันเปื้อนน้ำ กระเด็น
2. การใช้ภาษาชาวบ้าน	ข้อความที่ 1 คนที่เขาจะเลือกมา 226 คนนั้น เขามีสัญญากันไว้ก่อน สัญญา ขอเคียว <u>อ้าว</u>คั้งให้<u>ลือ</u>เป็นวุฒิสมาชิก <u>ลือ</u>ต้องไหวคให้<u>อ้าว</u>เป็น นายกรัฐมนตรี <u>ลือ</u>นั้นแน่นอน ข้อความที่ 2 ท่านทั้งหลายต้องสงสัย<u>แหง</u> ๗ ว่า <u>ไอรอย</u>ศรีทำไม<u>แหงอย่างนี้</u> ความจริงยังไม่<u>แ่ง</u>เท่าไรนะครับ ข้อความที่ 3 คดีเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้ว ทางฝ่ายทหารขอให้ชี้แจงอย่าให้จำเลย มีมากกว่า 22 คน <u>เคียว</u>ยัง

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
3. การใช้คำสแลง	ข้อความที่ 1 ปรากฏว่านายพล<u>ตัวเต็ง</u> ๆ ที่คิดว่าจะลงนี้ครับ ไปหลงไหล ไผ่ผั่นเชื่อไอนายคนนั้นเขา ข้อความที่ 2 คุณชลินทร์ เมาวิบูลย์นี้ เรียนหนังสือมาจากอยุธยา แต่ว่า มาโตที่กรุงเทพฯ แล้วก็เรียน มชก. รุ่น 500 ครับ รุ่น 500 จริง ๆ ครับ แล้วทีนี้ออกจาก มชก. รับทำงาน<u>สับกั</u>โดย ทำงานธนาคาร ทำธุรกิจแล้วก็เป็นักหนังสือพิมพ์มา 15 ปี ข้อความที่ 3 ผมออกมาแล้ว ไม่มีคนทำงานต่อ แต่มีคนไป<u>ทำถูกกั</u>ไปยื่น เรื่องราวคนเดียว แล้วออกมาโตคนเดียวคนเดียว
4. การใช้คำมั่วสวาท	ข้อความที่ 1 แต่<u>ว่ามีไอเวรหารอยตัวนี้</u> ก็เห็นอยู่ในหนังสือพิมพ์ มันช่าง เขียนกระแนะกระแหนกระแะกระไชร ข้อความที่ 2 ที่ยังไงครับ จวนจะถึงเวลาเลิกกั <u>ไอสมักร</u> <u>มิง</u>ย้าย<u>กั</u>ไ้ กัก็จะ<u>ทำลายมิง</u>ไ้ มีการให้เงินให้ทองกันเพื่อการนี้ มีการ <u>เล่นสกปรกกัน</u>เพื่อการนี้

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 3 เพราะอย่างนี้ บ้านเมืองมันจะมีอะไรเหลือครับ ไอ้หนังสือพิมพ์ <u>เลวร้ายกว่าชาวบ้าน</u>นี่เอง เสนอความเห็นขึ้นมา เอาไปจับใส่ปาก รัฐมนตรี รัฐมนตรีพูดจาวาไครรับผิดชอบเท่านั้นเอง
5. การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ 5.1 การเปรียบเทียบโดย การใช้ข้อความธรรมดา	ข้อความที่ 1 ทำไมไม่ต้องการให้มีพรรค เพราะมีพรรคแล้วมันช้อยาก ถ้าข้อ ทั้งพรรคก็เอาตำแหน่งรัฐมนตรีมาแลก ถ้าปล่อยให้ใครเข้าสมัครได้ <u>เหมือนชื่อของคลาคนักสนามหลวง</u> ข้อความที่ 2 วันหนึ่งก็เกิดมีกิลเลศคันหาขึ้น มีทหารบางคนอยากจะเป็นคนบริหาร ชะเอง มีการแค่ได้รัฐบาล แค่ได้รัฐบาลที่ตัวค้ำประกันอยู่เอง <u>ค้ำประกันในลักษณะไหนครับ ค้ำประกันในลักษณะรัฐบาลเป็นเนื้อหอย</u> <u>คนค้ำประกันเป็นเปลือกหอย</u> ข้อความที่ 3 เคยมเห็นว่าเศรษฐกิจเมืองไทยไม่ได้แห่งกรอบ <u>เศรษฐกิจเมืองไทย</u> <u>มันแห้งเหี่ยว มันแห้งเหี่ยวเหมือนใบไม้ตายนี้</u> เวลาที่เศรษฐกิจ <u>มันแห้งเหี่ยวนั้น ใบไม้ตายนี้จะ</u> ถ้าเอาไฟไปจุดสิครับ <u>จุดไม่ติด</u> <u>ใบไม้สดเอามาหับ 6 เดือนครึ่ง ๗ จุดไฟไม่ติด</u> เมืองไทยเป็น อย่างนี้ครับ

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
5.2 การเปรียบเทียบโดยการ ใช้จำนวนโวหาร	ข้อความที่ 1 ผมค้นพบว่าไอ้ที่ รพช. นั้น คนเป็นเลขาธิการนั่งมานาน 12 ปี ตำแหน่งใหญ่ ๆ เงินปีละ 1,200 ล้าน <u>นั่งมา</u> <u>12 ปี</u> นั้น ส่วนวนทหารเรือเขาเรียกว่า <u>นั่งจนรากงอก</u> นี่ผมใช้ส่วนวนทหารเรือเพราะว่านายพลเรือเอกคนหนึ่ง เป็นคนบอกผมว่า <u>นั่งนานจนรากงอก</u> อย่างนี้ไม่ไหวละโว้ย ข้อความที่ 2 นายพิภพ อสีติวัตน...เป็นทนายความ เป็นทนายถือ กระเป๋าคาม ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช <u>ม.ร.ว.เสนีย์</u> <u>ปราโมช</u> เรียกว่า ไอ้เคียบหุบ มีความซื่อสัตย์ต่อหัวหน้า <u>พรรคยิ่งกว่ากวนอูซื่อสัตย์กว่าไครชะอีก</u> ข้อความที่ 3 ที่นี้จุมกโตแล้วเป็นใจครับ คุณหมอบอกว่า <u>ส่วนคนไทย</u> <u>เรานั้น</u> เขามบอกว่า <u>อย่ามียมจุมกคนอื่นหายใจ</u> แต่ว่าถ้า <u>จุมกหัวหน้าพรรคประชากรไทย มันใหญ่โตแล้วละก็</u> ก็เป็น <u>อันเหมาะสมที่ใครคนอื่นมาหายใจได้ในเวลาชดของวันหน้า</u>
6. การใช้หลักฐานอ้างอิง 6.1 การอ้างอิงตัวเลข	ข้อความที่ 1 ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ได้บังคับทำให้มีรัฐธรรมนูญ ในแบบฉบับที่เลือกตั้งเสร็จเมื่อไหร่ ท่านจะเป็นคนจัด

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้ค่าผูก	ตัวอย่างข้อความ
	รัฐบาล โดยการจกใหม่ 2 สภา แต่งตั้ง 1 สภา เลือกตั้ง 1 สภา แต่งตั้ง 225 คน เลือกตั้ง 301 คน ทานเข้ามาแล้ว ทานเข้ามา 225 เสีย ทานต้องการ อีกเพียง 38 เสียเท่านั้น ทานก็เป็นนายกรัฐมนตรี ข้อความที่ 2 ท่านเจ้าคุณวัดสามพระยาใช้ที่วัดสามพระยาเปิดอบรม อบรมพระเจ้าคณะจังหวัด 72 รูป เจ้าคณะอำเภอ 200 รูป เจ้าคณะตำบล 500 รูป เอาอุปัชฌายาอบรม เอาใคร ๆ มาอบรม เวลานั้นท่านอบรมถ่ายทอดครับ พระ 300,000 รูป ไม่ว่าจะไปคฤหัสถ์อยู่ส่วนไหนของ บ้านเมือง ใครจะมาปลุกพระคม จะมาชมชู้ จะมาแนะนำ ชักจูง พระจะช่วยชี้แจงว่าขอเท็จจริงในบ้านเมืองเป็น อยางไร ข้อความที่ 3 ขอเท็จจริงเป็นยังใจครับ เพราะหัตถ์ที่ทหารนั้นเขามี 30 หน่วย เขาตรวจสอบคะแนนเขาได้ คะแนนทหาร 30 หน่วยนั้น ปรากฏว่าคนไก่อที่ 1 คือ คุณประทวน รมย์นันท์ ได้ 5,000 กว่า คุณประกอบ ประยูรโกลกลาง ได้ 4,000 กว่า คุณทวีข เสนียวงศ์ ได้ 3,000 กว่า คุณศักดิ์ ได้ 2,000 กว่า ผมได้คะแนนจากทหาร 1,400 คะแนน มีคนเอาไปฝากกัน

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน	ข้อความที่ 1 ในเมืองไทยเรานั้น เรามักจะมองชาติตระกูลของคน บางครั้งคนโบราณฯ นอกศิลปบรรเลง จะถามว่าลูกใคร ท่านทั้งหลายเป็นคนทันสมัยขึ้นเกี่ยวกับผมแก่กว่ากระผมบ้าง เห็นนามสกุลศิลปบรรเลงก็ต้องสงสัย ต้องเกี่ยวกับคนศรีไทยแน่ ๆ บรรเลง ๆ นี่เป็นความจริงครับ ท่านทั้งหลาย เคยได้ยินชื่อคุณหลวง คุณหลวงประจักษ์ไพเราะครับ <u>คุณหลวงประจักษ์ไพเราะ</u> นั้นเป็นนักคนครมีชื่อในอดีต คุณสนั่น ศิลปบรรเลง เป็นลูก ข้อความที่ 2 ผมก็ตั้งหลักของผมว่า ที่แล้วมานั้นเขาหาเสียงกันอย่างไร พรรคประชาธิปไตยที่กระผมเคยอยู่นั้นเป็นพรรคการเมืองใหญ่ มีหัวหน้าพรรค มีรองหัวหน้าพรรคตั้ง 5 คน แล้วก็มีรองเลขาธิการพรรคอย่างผม อย่าง<u>คุณสมบุญ ศิริธร</u> ตลอดเวลาหาเสียง 4 ครั้งใหญ่ ๆ ในกรุงเทพฯ คนอย่างผม อย่าง<u>คุณสมบุญ</u>ครับ เป็นคนถูกชาคนกรุงเทพฯ ไว้ เป็นคนจัดตั้งแตรปราชัย เวทีปราชัย คนที่จะปราชัยจนกระทั่งจุดที่จะไปปราชัย ทำกัน 2 คนอาหลาน ข้อความที่ 3 เมื่อไม่นานมานี้เอง <u>นายพันตำรวจโทคนหนึ่ง ได้ขออนุมัติอธิบดีกรมตำรวจ</u> ขอจัดโครงการสนับสนุนประชาธิปไตย

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
6.3 การอ้างถึงเหตุการณ์	จะมีเลือกตั้งกันแล้ว ขอเชิญนักการเมือง 70 คน ออกความเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นประโยชน์กับประชาชนทั้งหลายโครงการนี้ได้รับอนุมัติ ได้รับการจัดทำ เขาสัมภาษณ์มาแล้ว 12 คน ตั้งแต่<u>พลตำรวจเอกประเสริฐ รุจิรวงศ์</u> <u>พลตรีประมาณ อภิเรณู</u> <u>พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ</u> <u>คุณธรรมนุญ เตียนเงิน</u> <u>คุณหมอโอกาส ธรรมวาณิช</u> <u>นายดาบชัย อัคราช</u> ออกอากาศพูดการเมือง ข้อความที่ 1 <u>เมื่อวันที่ 5 เมื่อวันที่ 5</u> ตอนสมัครรับเลือกตั้งยังใจครับ เขาตรวจรายการว่า รองศาสตราจารย์นายแพทย์บุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประเทียวนะครับมีคนมาทักท้วงบอกคุณหมอเอาไปรองศาสตราจารย์ออกก่อนไม่ได้เทรอ คุณหมอบอกว่ามีกฎหมายห้ามเทรอ รองศาสตราจารย์ได้มาด้วยความสามารถนะ มหาวิทยาลัยเขาให้มาด้วยความสามารถ โอ้ คนมาประกบว่าไม่ใช่อย่างนั้นหรือครับ อยากจะให้มันเท่า ๆ เทียม ๆ กัน ถามว่าเท่าเทียมกันใจ ผมมานั่งเปิด เปิด เปิด เปิด คู อ้อ ประโศเอย ที่เขต 1 ของสุลิต มีหมอสมัครอีกคนหนึ่งครับ ไม่ต้องไปออกชื่อท่านแต่ปรากฏว่า ท่านไม่ได้เป็นรองศาสตราจารย์ เลยกลัวจะลำบากกันไปเท่านั้นเอง ข้อความที่ 2 <u>เมื่อ 2-3 วัน</u> มีข่าวหนังสือพิมพ์ <u>ชาวบ้านร้องทุกข์บอกว่า</u> <u>มีคนเข้ามาขโมยหมอนเอาไป</u> เข้ามาขโมยไปชาวบ้านออกจาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	หมู่บ้าน แล้วมายึดหมู่บ้านเอาไว้ ชาวบ้านวิ่งเข้ามาหาทหารกับตำรวจ ทหารกับตำรวจจับที่พักพิงให้ชาวบ้านนั้นในชาวบ้านบอกว่ายังใคร่ครับ บอกชาวบ้านก็เลยขอให้ทหารกับตำรวจนั้นช่วยฝึกอาวุธให้ เพื่อที่จะได้กลับไปยึดเอาหมู่บ้านคืน ท่านทั้งหลายครับ ชาวออกมาอย่างนี้ ถึงได้มีครับ มีคนมายึดหมู่บ้านของคนไทยไป ทหารตำรวจจับที่ให้ชาวบ้านได้พักพิง แล้วชาวบ้านขอให้ทหารตำรวจฝึกอาวุธให้ เพื่อราษฎรจะได้ไปเอาหมู่บ้านคืน ไม่ได้ครับอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าใครมายึดหมู่บ้านก็สั่งให้ตำรวจทหารไปยึดคืนมาทันที กับแผ่นดินไทยนี้ครับ ไม่มีใครทำอย่างนี้ ข้อความที่ 3 ปี 19 ผมพูดเรื่องกรรมกร ผมบอกกรรมกร ผมชี้แจงเปรียบเทียบให้ฟังว่า หน้าที่นั้นเป็นเรื่องของ ส.ส. ข้างในไม่ใช่หน้าที่ของแก๊งข้างถนนที่ไหน มีคนรวบรัดเอาเป็นว่าผมดำกรกรรมกรเป็นแก๊งข้างถนน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐพากันมาวางพวงหรีด จัดการเสร็จเรียบร้อยถ่ายรูปถ่ายร่าง พรรคประชาธิปไตยตั้งกรรมการสอบสวนซักพอกนายสมัคร ชนาคตออกไปขอขมา ชนาคตหัวหน้าพรรค รองเลขาธิการพรรค ต้องไปปรับความเข้าใจ แล้วก็ให้พวกนั้นมันหาว่าผมไม่กล้าไป ผูกผ้าถุงมาให้ผมฉีกฉีก

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
7. การใช้ภาษาเชิงประจักษ์ 7.1 การประจักษ์โดยการใช้อำนาจ	ข้อความที่ 1 ตัวกระผมเองถึงจะเป็นรัฐมนตรีมาแล้วถึง 3 กระทรวง แต่ก็ต้องสองกระจกตัวเองเหมือนกัน ด้วยความจำเป็นในภาพทางการเมืองนะครับ หลีกหนีจากการเล่นการเมืองในพรรค มาเป็นหัวหน้าพรรคตัวเอง เพราะเป็นลูกพรรคแล้วกระตือรือร้นอะไรไม่ได้ พุคอะไรไม่ได้ว่าอะไรใครไม่ได้เข้าไปมันถูกลอบทุกครั้งไป ผมก็เลยเป็นหัวหน้าพรรคกะเขาเอง บัดนี้จะทำ จะพุคอะไร ก็แต่หัวหน้าพรรคพุค ข้อความที่ 2 ผมอยากจะขออนุญาตท่านอีกนิด ก่อนท่านจะกลับไปกินข้าว นายวีระ มลิกพงษ์ ก็พุคพาดพิงถึงผมเมื่อวันนั้นที่สนามหลวง เขามองว่ายังไงครับ เขามองว่าไอ้กรณี 26 มีนาคมนั้น เขาไม่เคยยุ่งเกี่ยวอะไรเลย เขามองว่าวิเศษคุณของ ไม่ได้อะไรเลย แล้วคณะกรรมการพิจารณาลงโทษก็ไม่ได้ทำอะไรเลย เขามองว่าวิเศษตลอดมา จนกระทั่งมาถึงคณะรัฐมนตรีวินิจัยโทษ ไอ้รัฐมนตรีเพื่อนรักของผมคือผม ไอ้รัฐมนตรีเพื่อนรักนอกไอ้คนนี้ต้องเอาหน้าไป เขาเลยต้องตักตวงรางวัล ท่านทั้งหลายครับ นั่นเป็นความเท็จครับ

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
7.2 การประชดโดย การข่มขู่และการ ประณาม	ข้อความที่ 3 คุณเล็กบอก แหมคุณสมัครมาถึงผมช้าเกินไป แล้วชอบ พระเดชพระคุณเหลือเกิน ที่เอาตำแหน่งรองหัวพรรค ประชากรไทยมาให้ไม่เคยตื่นเต้นอะไรอย่างนี้เลย <u>มา</u> <u>อยู่พรรคนี้เวลาที่เขาใช้ เวลาไม่มีเงินรึใด เวลา</u> <u>ไม่มีใครให้เป็นเหรัญญิก พอมีเศรษฐกิจเงิน 10 ล้าน</u> <u>เข้ามา คุณเล็กถูกขับไปอยู่ใน สัมพันธวงศ์โน้น ไม่มี</u> <u>ใครสนใจเลย</u>
	ข้อความที่ 1 ท่านทั้งหลายได้สนับสนุนพรรคการเมืองนั้นมา เวลา <u>ท่านสนับสนุนใครเป็นสิทธิของท่าน ไม่มีทางไปพูดถึงใคร</u> <u>ในทางเสียหายได้ มีแต่ต้องพูดในทางที่ดี ในทางสนับสนุน</u> <u>ต้องแสดงความยินดีกับพรรคประชาธิปัตย์</u>
	ข้อความที่ 2 เวลานี้เขาให้ที่นั่งนะครับ ให้เป็นที่ทำการพรรคประชากรไทย แต่ผมบอกว่า ผมทำไม่ได้ <u>พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรค</u> <u>การเมืองมีเกียรติ เป็นพรรคการเมืองมีอันดับ ถึงปัจจุบันนี้</u> <u>จะหันเหไปเล่นทางอื่นจะตะแคงไปทางอื่นแล้ว ผมก็ยัง</u> <u>ไม่อยากจะทำอะไรให้กระทบกระเทือนน้ำใจ อย่างน้อยก็</u> <u>ไม่ยากให้กระทบกระเทือนน้ำใจลูกศิษย์ ดร.ป๋วยที่เข้าไป</u> <u>สังกัดพรรคใหม่ เลยไม่ยกป้ายประชากรไทยที่นั่น</u>

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
7.3 การประทุศโดยการ ยุบหรือแนะนำแทน การประณาม	ข้อความที่ 3 เสร็จแล้วเป็นยังไงมั้ยน้า <u>ข้าออกมาว่า ได้ตรวจสอบแล้ว</u> <u>ทุกคนทำหน้าที่สมบูรณ์แบบครบถ้วนหมด</u> <u>ทุกคนทำหน้าที่ครบถ้วน</u> <u>หมดครบ</u> <u>หมดเลย</u> <u>ทุกคนดีหมด</u> <u>อะไรอะอะไรดีหมดเชียว</u> <u>ครับ</u> <u>ที่เลวที่สุดคือผู้ก่อการร้ายเท่านั้น</u> <u>เกิดมายิงเท่านั้น</u> <u>เองครับ</u> ข้อความที่ 1 ครับ คนพวกนี้เคยพยายามจะเข้าพรรคประชาธิปัตย์มาแล้ว แต่ตะกอนเข้าไม่ได้ เข้าไม่ได้เพราะไอ้คนอย่างสมัครไม่ยอม เพราะรู้ว่าคนพวกนี้ เมื่อขึ้นรถออกหูกออกมาเมื่อไหร่ ข้า ประชาธิปัตย์เมื่อนั้น เพราะเขาหาเสียงกันแบบปลุกกระตม เรารู้คุณภาพของคนพวกนี้ อยู่ เราจึงไม่ต้องการให้เข้ามา ที่แล้วเขาเข้าไม่ได้เขาถอยกลับออกไป เขามองว่ายังไงครับ เขาไม่ต้องการเข้าเพราะรังเกียจไอ้สมัคร เวลานี้สมัคร ออกมาอยู่ข้างนอกแล้ว เขาเข้าไปข้างในแล้ว และเวลานี้ เขาก็จัดการดำเนินการกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว อย่างที่เขา ได้แสดงให้เห็นหลายครั้งเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ <u>พรรค</u> <u>ประชาธิปัตย์เลือกทางเดินของพรรคประชาธิปัตย์เสียแล้ว</u> <u>เราก็ไม่ต้องไปวิพากษ์วิจารณ์อะไรอีก</u> <u>เขาเลือกทางเดิน</u> <u>ของเขาแล้วครับ</u>

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 2 ก่อนจะมานี้ แหมใบปลิวชั่วชั้วมันมากเหลือเกิน จดหมาย บางฉบับนั้นข้างเขียนกันเหลือเกินเขี้ยวครับ จะยิงตรงไหน จะยิงจากไหน จะยิงจากตรงนี้ จากไหน จากนั้น ผมก็อยาก จะตอบไปเหมือนกัน ก็บอกลองมาคุยกันเขามาด้วยกันก่อน ถ้า คนมาเล็ก ๆ น้อย ๆ ยี่สิบสามสิบคนก็มาเถอะ มันหนึ่งง่าย หน่อย แต่ว่าถ้ามากเป็นหมื่นเป็นแสนอย่างนี้ เกียจหนี ลำบากนะครับ เชื้อกร่อน

ตาราง 5 ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภทย่อยในการรณรงค์หาเสียง

พ.ศ. 2526

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1. การใช้คำเรียกความสนใจ 1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง	ข้อความที่ 1 อยากทราบเรียนพี่น้องทั้งหลายนะครับว่า เมื่อเวลาที่เรา เกิดตรงนี้ เราถือว่า เราเริ่มต้นที่สนามไชย แล้วเรา ตระเวนไป 45 วัน แล้วเราไปสรุปที่สนามหลวง เรา คิดว่าเราก็มีคนฟังมาก แต่เราอยากจะรักษาขนบธรรมเนียม ของเราไว้ว่า เริ่มต้นที่สนามไชย แล้วไปจบที่สนามหลวง

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1.2 การใช้คำถามนำ	ข้อความที่ 2 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ</u> วันที่คืนดีจากเกาอิมาคึงหน้าสภา บอกถูกประหวอดอาหาร นึ่งซัดตะมาธิ นึ่ง อุ พรรดพวก ก็เป็นทุกข์เป็นร้อน 5 วัน เป็นลมพับ เอาตัวไปโรงพยาบาล ถึงโรงพยาบาลก็กินข้าวต่อไป
	ข้อความที่ 3 <u>ท่านทั้งหลายครับ ขอกรุณานะครับ</u> ป้ายละ 450 บาท ประชากรไทยไม่มีเงิน มีก็ไม่จ้าง เรามีคนรักเรา จะที่ หมั้นก็แสนไม่รู้ อาจจะเป็นล้านก็ได้ ขอความกรุณาว่า วันที่เอาไม่ออกแยกแจกไปช่วยคิดข้างบ้านคนละแผ่น
	ข้อความที่ 1 เมื่อถึงคราวจะพิจารณาใหม่ กระผมได้โต้เถียงว่า กระผม ไม่ได้ถือว่าคนที่เป็นอดีต ส.ส. จะต้องเป็น ส.ส. ตลอดไป บางคนเป็นได้ บางคนก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ว่า เขาเลวหรือไม่ใช่ว่าเขาไม่เหมาะ แต่บังเอิญเรามีคน เหมาะสมยิ่งกว่า <u>เรื่องนี้ผมทำยังใจครับ</u> ทุกคนที่อยู่ใน ประชากรไทย พ้นจากภาระที่จะมีความผูกพันในการลงสมัคร หมด ไม่มีเลยนะครับ แม้กระทั่งตัวกระผมเอง ผมยื่นใบ สมัครใหม่ ทุกคนในพรรคประชากรไทยยื่นใบสมัครใหม่
	ข้อความที่ 2 เวลานั้นพรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นประชาธิปัตย์นะครับ ยัง เป็นสมาชิกในสภายังอยู่นะครับ อยู่เหมือนเวลานี้ พรรค

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟัง คำถามนำหรือการใช้ คำถามนำกับคำเรียก ผู้ฟัง	ชาติไทยละครับทั้งพรรคเหมือนกันในเวลา นี้ กิจสังคม ก็อยู่สภาเดียวกัน <u>3 พรรคการเมืองทำอะไรครับ</u> สมคบ กันไปเอาทหารมาเป็นนายกรัฐมนตรื <u>ทหารเป็นราชการ</u> <u>ประจำไรเล่าครับ</u> ทหารที่ยังเป็น ผบ.ทบ.อยู่ ก็ไหน 3 พรรคการเมืองใหญ่รังเกียจทหาร กั اتهารกันเหลือเกิน เมื่อปี 23 คัันเอาทหารมาเป็นนายก ข้อความที่ 3 วันนี้เราเริ่มต้นนี้ ผมยืนยันว่า ผมอยู่ข้างบน ผมเห็น ดีกว่าท่าน เราได้ผู้ฟัง หน้าแนกกว่าที่แล้ว ความยาว ไปข้างหลังนั้นไม่เข้าเชื่อ ถ้านั่งอยู่ตรงนี้ไม่เห็น <u>เชื่อกันครับ</u> ว่า อยู่ตรงนั้นเห็นกันหน้าสลอนและยาวไปถึงกระทรวงกลาโหม ยืนกันอยู่เต็มถนน<u>เชื่อกันครับ</u>ว่า ถ้าไม่รักพรรคประชาธิปัตย์ไทย จริง ๆ ใครจะทิ้งจอโทรทัศน์ ใครจะทิ้งสามข้าวมาขึ้นวัง อย่างนี้ ข้อความที่ 1 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ</u> คำนี้คำเดียวแปลว่ายังใจครับ คำนี้ คำเดียวแปลว่ากูไม่พร้อม กูไม่มีคนพร้อมอย่างมึง คำเดียว แปลได้ชัดเจนครับ

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1.4 การใช้คำเน้นความ	ข้อความที่ 2 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ</u> พวกที่แก้รัฐธรรมนูญไม่พูดอะไรอีกคำเดียว แต่พวกคัดค้านแก้รัฐธรรมนูญบอกว่า ถ้าหากมันแก้ไม่สำเร็จ ถ้ารัฐธรรมนูญไม่ผ่าน มันอย่าปฏิวัตินะ ถ้ารัฐธรรมนูญไม่ผ่านมันอย่าปฏิวัตินะ แต่ถ้ารัฐธรรมนูญผ่านค่อยจะเกิดเรื่อง
	ข้อความที่ 3 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ</u> นี่ประชากรไทยมันหลอกคนกันกลางเมือง <u>เรอะฮะเนี่ย</u> ขอประธานโทษ เราเลือกที่ที่เราจะลงมือไว้แล้ว ท่านทั้งหลายอย่าเพิ่งไปคุยฟุ้งนี้ เพราะเหตุว่าป้ายมันยังไม่ได้ปัก
	ข้อความที่ 1 ชาวที่ออกมาเป็นชาวหนังสือพิมพ์ดาวสยามไปเขียนเองทั้งเรื่องขึ้นเอง <u>ผมได้ปฏิเสธไปแล้ว ผมได้คำไปกลางสนามหลวงแล้ว และผมยืนยันได้ว่า</u> เวลาลงคะแนนผมนั่งอยู่กับที่ของผมผมไม่เคยทำอย่างนั้น หนังสือพิมพ์เอาความเท็จไปรายงาน
	ข้อความที่ 2 <u>เนี่ยละครับเมืองไทย</u> สมคบกันกลางสภา ทำสกปรก ตั้งระเบียบขึ้นมา ประธานสภาเล่นควย ห่วงกลางสภาไม่ยอมลงเสียง

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 3 พรรคประชากรไทยทำงานอย่างนี้ครับ มีความคิดอ่าน อย่างนี้<u>และที่สำคัญที่สุดนั้น</u> คนประชากรไทยนั้น เป็นคน ที่เราผูกพันมา เราคิดอย่างเดียวกัน เราเดินทางเดียวกัน
2. การใช้ภาษาชาวบ้าน	ข้อความที่ 1 มีคนมาบอกข้างหลัง เมื่อวานมาตั้งวงแข่งกัน<u>ชนะทั้งทีรู้แล้ว</u> <u>รูดไปแล้ว</u> ผมทำอย่างนั้นไม่ได้หรอกครับ สมัยนั้นยัง <u>เด็กยังเด็กเหลือเกิน</u> 46 เท่านั้น ไปทำหายกับท่าน อาจารย์ใหญ่อายุ 72 ไม่ได้เด็กซัก ผมไม่ทำอย่างนั้น ละครับ ข้อความที่ 2 อะ จะจ้างเขาอะครับ เขาบอก<u>โอยต้องใช้ไม้ 4 ท่อน</u> <u>ไม้หน้าสามคูณเก้า</u>นั้น ต้องปักอย่างนี้ คอกอย่างนี้ คอก อย่างนี้ ต้องมีปลายยัน ต้องมีค้ำรับ ต้องใช้ไม้ 6 ท่อน <u>ทำเอานะ ล้อออกมาเออะวะ</u> เอาคิศาติคิฉะนะเท่าไร <u>ว่ามา</u> เขื่อนี่ครับ ผมตั้งแล้วจะเป็นลม ไม้สัก 1,000 แผ่น คิศาติคิรวมไม้เสร็จ ไม่ใช่รวมค่าไม้ดอกะครับ ค่าคิศาติคิกับไม้ค้ำนั้นแหละครับ แล้วเสร็จแล้วให้รถมิ่งเก็บ ไปด้วย มันคิศาติคิเสนาห์ เอาสิเสนาห์ครับ ผมบอกมิ่งไปเลย <u>เอาของมากองใหญ่</u> วางไว้ เ็นนี้นายสมิครจะเจอพรรคพวก

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	แก่นประชากรไทย หลายหมื่นหรือใกล้แสนข้างวัดพระแก้ว แล้ว<u>เขียน</u>ที่นายสมัครจะ<u>ทำ</u>อย่างจน ๆ ของประชากรไทย <u>อย่างเคย</u> ข้อความที่ 3 จำไว้ละครับ พรรคประชากรไทยไม่เคยพูดว่า<u>สู้</u>ทุกรูปแบบ <u>ทำไม</u>ละครับ <u>โสด</u>แบบเอาเงินไปซื้อ <u>เรา</u>ไม่มีวันทำ <u>เรา</u>ไม่มีสถานที่ที่จะแจกเงิน ผมต้องกราบเรียนไว้ และถ้าเรามีเงินเราก็กินแจกเรื่องแจกเงินเราไม่สู้ <u>เอานักเลง</u>ไปชมชู้ <u>มัน</u>ไม่ลงใหญ่ตายแหง ๆ เราก็กินทำ เพราะไม่มี <u>สถานที่</u>อย่างนั้น
3. การใช้คำสแลง	ข้อความที่ 1 เมื่อก่อนลงเขต 3 พญาไท เทียนบอกว่ายี่สิบหมื่น ป้อมปราบฯ <u>ใส่กว่า</u> ว่าแล้วก็เตรียมตัวลงโดยไม่รู้ว่า ประชากรไทยเลือกใครไว้ ข้อความที่ 2 ผมเล่นการเมืองอย่างยุติธรรม ผมรู้ว่าจะปราศัยเมื่อวาน รุลงหน้าทอง 2 - 3 วัน ผมออกประกาศ<u>หัว</u>เดียว จะเล่นกันอย่างนี้ ให้ทางโน้นมันเป็นรูโบ้ยังใจก็ทำได้ และเลยท่ามาแล้วกับพรรคการเมืองที่ว่เก่งนักหนา

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 3 ขอขยกรณิเรื่องบ้านประชากรไทยให้เงินน้อย ไอ้สมัคร ไป<u>ปลอม</u>มาจะ<u>ปลอม</u>หาเสียง เลือกตั้งชะละมั้ง
4. การใช้คำร่ำสวาท	ข้อความที่ 1 ไอ้ใครที่หลับหลับตาด้วยกัน ว่าพรรคประชากรไทยนั้น เนดีจการไอ้สมัครเนดีจการ สั่งซ้ายหันขวาหันให้ทำ ท่านเป็นผู้ใหญ่อายุ 60 กว่า ท่านมานั่งอยู่กับ ภา เป็น ที่ปรึกษาและท่านมาเป็น ส.ส.อยู่ด้วยกันมา 2 ปี ผมมี พลเอกสนธิ บุญยรัต นันละครับเป็นพยานว่า พรรค ประชากรไทยไม่ได้เป็นอย่างที่ได้หนังสือพิมพ์<u>หน้าใจ</u>ทั้งหลาย กล่าวหา ข้อความที่ 2 พี่น้องทั้งหลายครับ ไฉนมันที่ว่า <u>เลวต่ำช้า</u> โค้ดะแนนนิยม 254 ฉบับ ที่ว่า ก็ ยอกเยียมได้ โค้ 159 ไอ้หนังสือพิมพ์ <u>หน้าใจ</u>ทั้งหลาย ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้เลยไม่ได้หยิบขึ้นมา เป็นประเด็นเลย ไม่พูดถึงเลย เฉย ๆ เจียบ ๆ กันหมด ข้อความที่ 3 แต่ท่านทั้งหลายเชื่อกัน วันหนึ่งถ้าผมถูกบีบค้น ถ้าใคร สามเท่าสี่เท่าพร้อมใจกัน จะ<u>กระทุ้ง</u>ประชากรไทยให้มัน ตายจากเวทีการเมือง บางทีวันที่ 17 เมษายน วันศุกร์ พี่น้องทั้งหลายไปรคมาเป็นพยานกระผมด้วย

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
5. การใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบ	
5.1 การเปรียบเทียบโดยการใช้ข้อความพรรณนา	ข้อความที่ 1 เราเลือกพลอากาศโทน้อย ปาริภุคร ท่านเกษียณอายุ และนี่เป็นหมอมัลลีนิดส่วนตัวของท่านจะสบายอยู่แล้วครับ นายสมัครไปชวนมาบอกว่าท่านมาช่วย ถ้าพรรคประชากรไทยเป็นแหวนเกลี้ยง ๆ ขอเป็นเพชรอีกเม็ดมาประดับวงแหวนหน่อยเถอะครับ
	ข้อความที่ 2 ท่านทั้งหลายก็รู้จักประชาธิปไตยเท่ากับกระแฉับ เล่นการเมืองนั้นเล่นกันได้หลายแบบ ท่านทั้งหลายก็พูดบอล ว้างกัน ชักแซง ปาดกันเปรี้ยว ๆ ก็ได้ คนดูก็เฮ ๆ ชอบใจ แต่ว่าเล่นการพูดแบบที่เลี้ยงกันไปเลี้ยงกันมา แสดงฝีมือได้มั๊ยครับ ไม่ตองเอาปากแข่งกันได้มั๊ย รับลูกส่งลูก แหยมลูก แล้วส่งไปยังประจักษ์ได้มั๊ย
	ข้อความที่ 3 ถ้าการเข้าสภาเป็นการเรียนหนังสือ พรรคประชากรไทย โชคดีที่กว่านักการเมืองหลายรุ่น เมื่อก่อนนี้ 3 เดือนปฏิวัติ 8 เดือน รัฐประหาร 1 ปียึดอำนาจ 1 ปีปฏิรูป เคี้ยวนี้เราอยู่ครบ 4 ปีครับ ได้เรียนจบหลักสูตร ได้เรียนสมัยหนึ่ง สมัยสอง สมัยสาม สมัยวิสามัญ แปดสมัย ครบถ้วน

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
5.2 การเปรียบเทียบ โดยการใช้นำวน โวหาร	ข้อความที่ 1 รัฐมนตรีขุนทอง พรรคประชาธิปัตย์ลุกขึ้นมาบอกว่า ประชา <u>ชาติเห็นดีเห็นชอบแต่สิ่งที่เป็นไปได้เท่านั้น เรียกว่าจะขึ้น</u> <u>มาหยิบยื่นปลามันคาดการณ์กันว่าต้องผ่านลนหลามแห่ง ๆ</u> โหวดออกมาโครม ออกมา 159 ข้อความที่ 2 <u>ท่านทั้งหลายนั่งอยู่ที่นี้ ท่านเคยเห็นรถรางมาเหมือนกับผม</u> <u>4 หมูครึ่ง 5 หมู จะเข้าโรงแล้ว เคาะกะเป้ง ๆ เป้ง ๆ</u> <u>เป้ง ๆ ไม่รู้ตามาตราเรือ ใครจะโบกอะไรไม่เอาทั้งนั้น</u> <u>เวลาเหลือน้อยเต็มที่แล้ว</u>
6. การใช้หลักฐานอ้างอิง 6.1 การอ้างอิงตัวเลข	ข้อความที่ 1 มลลล สิมะโรจน์ อดีตครองผู้ว่า กทม. คนนี้เป็นวิศวกรม บัณฑิต เป็นข้าราชการตั้งกะอายุ 26 ปี เป็นข้าราชการชั้น พิเศษเมื่ออายุ 32 เมื่อตอนเข้าอายุครบ 3 รอบ ได้เป็น ผู้อำนวยการ ขสมก. ซึ่งยังไม่ยุ่งเหยิงเหมือนบัดนี้ และใน ปัจจุบันนี้ 5 ปีที่ผ่านมา เขามีกิจกรรมซึ่งคนอื่นทำไม่ได้ ความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอยู่หัวนั้นมีทั่วทุกหัวควน มงคลนั้น มีมากกว่าคนอื่นนิดหนึ่ง ตรงที่ว่าจัดงานจัดสถานที่ให้คนได้มา

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ถวายความจงรักภักดี มงคล สิมะโรจน์ เป็นประธาน จัดงานมา <u>5 ปี</u>ครับ เขาทำงานนี้มา <u>5 ปี</u> เขาทุ่มเทชีวิต จิตใจอย่าง <u>กว้าง ๆ</u> เอาคนมาแสดงความจงรักภักดีพระ เจ้าอยู่หัว ข้อความที่ 2 แล้วเป็นยังไงครับ ออกอาหารวันที่ <u>9, 10, 11, 12, 13,</u> <u>14, 15, 16</u> <u>8</u> วันยังแข็งแรงสดชื่น ก็มันอย่างนั้นครับ แล้วทำไมครับ ทำไม ทำไม เรื่องอย่างนี้ครับ ปลุกระดมกัน อย่างนี้ เล่นกันอยู่เท่านั้น มีคน <u>2 คน</u> มีคนมาโดนหัวรวมอีก <u>13 คน</u> มีอยู่หยิบมือหนึ่งเท่านั้น ข้างหน้ากลางคืนตั้งวงกัน <u>200 คน 300 คน</u> คนก็ขับรถมาจอดดู แล้วก็ขึ้นเวทีปราศรัย คำเข้าไป คำเข้าไป ข้อความที่ 3 พี่น้องทั้งหลายครับ คิดแล้วไม่ใช่ นายสมศิริ คิดเฉย ๆ ครับ คิดแล้วทำเลย เวลานี้ทำป้ายไม่ชอบปลุกระดมประชากรไทย สมศิริ สุนทรเวช ทำไว้ <u>1,000</u> แผ่น ไม่อีก <u>4</u> คน <u>8</u> อย่างก็ครับ <u>4</u> คน <u>6</u> อย่างก็ <u>1,000</u> แผ่น ทำเสร็จเรียบ ร้อยเป็นยังไงครับ นอกโอบริษัทที่ห้ามบอกว่า เฮ้ย เวลาเรา ไม่ค่อยมี รถก็ไม่มีใช้ ล้อช่วยรับแทนาคิดตั้งถ้วยได้มัย ล้อเห็น ป้ายไหมะ "ไม่มีเวลาเลือกกิจสังคม" ล้อเอาไม่ใช่ปลุ กระดมเลือกประชากรไทยไปปักคอเลย

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน	ข้อความที่ 1 เมื่อวานมีคนซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปราศรัยที่กลางท้องสนามหลวง เมื่อวานเขาแสดงความ คั่นเค้น เสียวสันต์ว่า ตั้งแต่เกิดมา ตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลง การปกครอง เขาบอกว่าไม่เคยมีคนมาชุมนุมกันมาก เท่าไหน มากกว่าเมื่อวานนี้ ฟันธงทั้งหลายครับ ปรากฏว่า ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ ไม่เคยมาท้องหลวง เมื่อวันที่ 20 เมษายน ปี 2522 ท่านไม่เคยเห็นจริง ๆ ท่านพูดด้วยเสียงสั่นเมื่อ คืนนี้ ผมยังไม่ทราบว่าถ้าวันนี้ท่านมาขึ้นอยู่เวทีประเทศไทย ท่านจะบอกเสียอย่างไร ถ้าท่านเป็นคนอย่างนี้ ข้อความที่ 2 เมื่อ 4 ปีที่แล้ว ผมก็ผู้สมัครด้วยตัวผมเอง เลือกเอง ชวน เอง ออมนเอง เอาเข้ามาสมัครรับเลือกตั้ง <u>มีคนที่</u> <u>อดีต ส.ส. อยู่ 3 คนเท่านั้น สมัคร สุนทรเวช พิกพ</u> <u>อสิริรัตน์ และสนธิ พุนเจิญ</u> นอกนั้นเป็นใครที่ไหนมาก็ ไม่รู้ แต่เขาถักเรา เขาเห็นแก่ผม เขาก็มาช่วยทำให้ พรรคประเทศไทยเกิด ท่านทั้งหลายนั่งอยู่ที่นี้ ท่านเป็นคน หย่อนบัตรลงไปแท้ ๆ ท่านหย่อนบัตรลงไปโดยไม่คำนึงว่าจะ เป็นใครมาจากไหน ถ้าเป็นพรรคประเทศไทยท่านเลือกตั้งนั้น

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์	ข้อความที่ 3 พี่น้องครับ พรรคประชากรไทยเราเป็นคนแก้ไขปัญหานี้สำเร็จ เมื่อแนะนำให้เขาแก้ไข บอกให้ 2 กระทรวงมารวมกัน ให้ <u>อ.ต.ก.ของเกษตร</u> มาทำงานร่วมกับ <u>อ.ค.ส.กระทรวงพาณิชย์</u> ถามว่าไ้หรือไม่ ซื้อข้าวเปลือกไปใส่เอาข้าวสารมาขาย เอาเงินซื้อข้าวเปลือก เขามอบไม่ได้หรอกครับ ถามทำไมอะ <u>รัฐบาลเดียวกันไม่ใช่หรอ</u> <u>นายกรัฐมนตรีคนเดียวกันไม่ใช่หรอ</u> เขามอบให้ครับ แต่ <u>รัฐมนตรีมันอยู่คนละพรรค</u> ข้อความที่ 1 เรื่องอย่างนั้นมันจะเกิดได้กับพรรคการเมืองเก่าแก่ใหญ่โตที่ได้แสดงความสามารถ ที่ได้แสดงความซื่อสัตย์สุจริตให้ผู้คนเห็นเท่านั้น แต่ว่าท่านทั้งหลายได้ให้กับกระผมเมื่อวันที่ 22 เมษายน ปี 2522 บุญคุณอันนี้กระผมจำไว้ไม่เคยลืม แต่ว่าเมื่อเวลาผ่านไป 4 ปี เมื่อเวลาที่ผมทำงานครบถ้วน เพื่อนกระผมทั้ง 29 คน อยู่ในกรุงเทพฯ อีก 3 คนจากต่างจังหวัด เขาได้เกียรติยศสมบูรณ์แบบ เขาได้รับเงินเดือนเดือนละหมื่นแปดพันบาท เขาได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ 2 ดวง ตรียาภรณ์มงกุฎไทยคลองคอกและตรียาภรณ์ช้างเผือกคลองคอก 2 ดวง เป็นเกียรติยศซึ่งคนธรรมดา ๆ ไม่มีโอกาส

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ครับ ท่านทั้งหลายได้บันทึกเวลาให้คนพวกนี้เขาได้รับเกียรติยศนี้ แล้วเขาได้รับไปแล้ว ข้อความที่ 2 <u>เมื่อปีกลายนี้ นักการเมือง 3 คน พรรคประชาธิปัตย์ถูกลง</u> <u>คะแนนให้ขับออกจากรัฐบาล เข้ามัยครับ รัฐมนตรีชวน</u> หลักชัย 156 แคม รัฐมนตรีวิระ มุกลีพงษ์ 170 แคม บัญญัติ บรรทัดฐาน 170 แคม ในทางการเมืองใครโดน เกิน 151 แปลว่าไม่ได้รับความไว้วางใจจากสภาแล้ว แต่ ทำไมไม่ออกละครครับ เพราะวุฒิสมาชิกดันไปลงคะแนนป้องกัน เกียรติยศเอาไว้ ทำไมต้องใช้คำว่าป้องกัน ถ้าไม่ลงคะแนน ช่วยไว้ ต้องหลุดออกจากคณะรัฐบาล ถูกตราหน้าว่าครั้งหนึ่ง ถูกขับออกจากคณะรัฐมนตรีโดยสภาขับออก ฟันธงทั้งหลายครับ จะเป็นตราติดตัวไปตลอดชีวิตว่าครั้งหนึ่งเป็นรัฐมนตรีที่ไม่มี ฝีมือสภาขับออกแต่วุฒิสมาชิกดันลงคะแนนป้องกันไว้ ข้อความที่ 3 เรื่องอย่างนี้ไม่รับครับ ไม่รับข้อเสนอ วันดีคืนดีท่านปัญญา เลย ต้องเทศน์ออกอากาศทั่วประเทศ ท่านเทศน์ออกอากาศว่า ใจครับ ท่านบอกโอ้หมาที่มันถูกรถทับตายนะ มันถูกรถทับตาย เพราะมันไม่รู้กฎจราจร หมาที่อยู่ตามถนน ถูกรถทับตายเพราะ

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	มันโง่ แต่ว่าไอ้หมาถูกรถทับตายเพราะมันโง่มันไม่รู้ แต่ว่าไอ้คนเราดี ๆ จะฆ่าตัวตายมันโง่ยิ่งกว่าหมา ผมไม่ได้พูดความเท็จ ท่านพี่น้องทั้งหลาย ท่านปัญญา ท่านเทศน์ออกอากาศเข้าวันอาทิตย์ ไม่นานมานี้เอง ฟังกันทั่วประเทศ เทปไว้ก็ยังมียังมี
7. การใช้ภาษาเชิงประชด 7.1 การประชดโดยการ ใช้คำแตกกัน	ข้อความที่ 1 แต่ขอท่านอย่าวิตก นายสมัคร สุนทรเวช อายุ 48 ยังมีจิตใจปกติธรรมดาและเวลายังมีมาก พี่น้องทั้งหลายครับ คนที่เวลาเหลือน้อยเต็มที คนที่เวลาไม่มีแล้วไปเชียงใหม่ต้องไปเครื่องบินชั่วโมงเดียว แต่คนอย่างนายสมัคร ถ้าเวลามีมากผมรักที่จะขับรถแวะไปที่ละจังหวัดเรื่อย ๆ ไปจนกว่าจะถึงเชียงใหม่ ผมมีเวลาที่จะทำอย่างนั้น ผมก็ต้องทำอย่างนั้นได้ กระผมเห็นใจคนที่เวลาเหลือน้อยเต็มทีแล้ว กระผมไม่ขัดข้องถ้าคนมีเวลาน้อยจะแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ลงสนามหลวง แต่คนมีเวลาเยอะอย่างนายสมัคร เราพูดคุยกันสบาย ๆ ข้างวัดพระแก้ว

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 2 คนนี้ได้ศึกษาศรีบทติจากธรรมชาติ มีนักกฎหมายรุ่นที่ <u>เราอยู่สำนักงานเดียวกัน</u> เดียวนี้เป็นรัฐมนตรีอยู่กระทรวง <u>เกษตรฯ</u> วันหนึ่งเคยถูกอภิชัยว่าไถอย่างล่อนะ จนปริศนาตรึ <u>ว่าความมันก็ไถเท่านี้</u> อภิชัยทนคนคุยแกล้งไม่ได้ เลยออกไป <u>เขียนหนังสือต่อเมืองอเมริกาได้ปริศนาโทรทางกฎหมายไม่พอ</u> <u>มีเวลาว่างเลยเขียนปริศนาเอก</u> เกียวก็ได้คือเคเตอร์มาจาก <u>ลอสแอนเจลิส ... ครับ ... อภิชัย</u> ข้อความที่ 3 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ</u> นี่มันอะไรกันละครับ <u>นี่จะครับบ้านเมืองที่</u> <u>บอกว่าจะเป็นประชาธิปไตย</u> นี่ละครับ บ้านเมืองที่มันบอกว่า <u>จะต่อสู้เผด็จการ</u> ใครครับเป็นเผด็จการกันแน่ <u>คนจะตั้ง</u> <u>วงเวทีปราศรัย</u> ประกาศจะไปต่อต้านจะไปปลุกระดมเพื่อ <u>จะไม่ได้เข้าสภา</u>
7.2 การประชดโดยการ ชมแทนการประณาม	ข้อความที่ 1 <u>ก็ใหญ่ ๆ กันทั้งนั้นนี่ครับ</u> ยอด ๆ กันทั้งนั้น <u>ต่อต้านเผด็จการ</u> <u>มาด้วยกันทั้งนั้น</u> ทำไมละครับ <u>จะเลือกตั้ง</u> <u>จะต่อสู้โจกฉาง</u> <u>เมืองหลวง</u> พรรคเกิดก่อนพรรคใหญ่กว่า <u>ทำไมจะเลือกผู้</u> <u>สมัคร 30 คน</u> <u>เอามาประคบด้วยกันแล้วเล่นการเมืองวัด</u> <u>คุณภาพกันเท่านั้น</u>

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของการใช้ค่าพูด	ตัวอย่างข้อความ
	หลายวัน นึกว่าวาระ 2 มันเร็ว เต็มสภาเกือบเดี๋ยวจบ เลยผลักดันไปวาระ 3 ดีกว่า มันค่อยได้อีก 15 วัน พัดไป ฆ่าตัวตายวาระ 3

ตาราง 6 ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้ค่าพูด 7 ประเภทและประเภทย่อยในการ
รณรงค์หาเสียง พ.ศ. 2528

ประเภทของการใช้ค่าพูด	ตัวอย่างข้อความ
1. การใช้ค่าเรียกความสนใจ 1.1 การใช้ค่าเรียกผู้ฟัง	ข้อความที่ 1 พี่น้องทั้งหลายครับ ผมอยากกราบเรียนอย่างหนึ่งครับ เมื่อวาน ที่แล้วเราเลือกตั้งที่ฝั่งชะโนน เขต 3 พรรคประชากรไทยแพ้ เลือกตั้งคู่ต่อสู้เราได้ 94,000 เราได้ 69,000 คะแนน ขาดอีก 80 คะแนน ได้ 70,000 แพ้เขาประมาณ 24,000 คะแนน ข้อความที่ 2 พี่น้องทั้งหลายครับ แล้วพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลจะพยายาม ผลักดันนอกโอบนี้แหละ พรรคไทย จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับกะเขาด้วย

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1.2 การใช้คำถามนำ	ข้อความที่ 3
	ผมบอกท่านพี่น้องทั้งหลายว่า อย่าเล่นผมให้แรงกว่านี้ ผมมี ปัญหาที่จะตอบโต้เอาแรง ๆ แล้วถ้าจะโกรธกันก็ต้องโกรธกัน
	ข้อความที่ 1
	อธิบดีกรมทางหลวงดูแลตลอดหมด เพราะรู้ถึงความลำบาก เพราะเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะเป็นอย่างนี้ แล้วตามเอาเรื่อง เพราะว่าเกี่ยงกัน 500,000 ไม่ยอม <u>สุดท้ายเป็นยังงี้ครับ</u> พลเสร็จเรียบร้อยกำลังดำเนินการจัดสรรเรื่องเงิน เมื่อวาน มาปราศรัยแด่นักบอกว่า ผมได้ไปพบรัฐ... ผู้อำนวยความสะดวก งบประมาณ ผู้อำนวยความสะดวกงบประมาณได้กรุณาขออนุมัติ เงินให้ 50 ล้าน แล้วผมเอามาสร้างถนนบางนา สรรพาวุธนี้
	ข้อความที่ 2
	ตกลงเรียบร้อยแล้ว ภูมาสร้างไม่ให้ สร้างก่อนแล้วนอน ชำระ ข้อคำประกันหน่วยไม่ให้เป็นที่ประเทศเหมือนกัน <u>ตกลงยังงี้ครับ</u> ให้สัมปทานไม่ขอผูกพันกับรัฐบาลไทยเลย มาสร้างเสร็จแล้วเก็บสตางค์เองตามเวลาที่กำหนด
	ข้อความที่ 3
	นายกรัฐมนตรีคนเดียวกัน แสนสะอาด สุจริต <u>ปล่อยให้พรรค</u> <u>นี้</u> สะอาด สุจริต เรียบร้อย อีกพรรคนี้โกงกำเป็นขน ได้ <u>หรือครับ</u> สักแต่พวกนี้ สักแต่พวกนี้

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟัง กับการใช้คำถามนำหรือการใช้คำถามนำกับคำเรียกผู้ฟัง	ข้อความที่ 1 นั่นแหละครับเป็นคำยืนยันของคนที่เรามากอบกู้สถานการณ์บ้านเมืองไว้เมื่อวันที่ 9 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ</u> นี่เป็น<u>อย่างไรละครับ</u> ผมเองก็คงจะต้องทำหน้าที่ให้ความรู้ทางการเมืองท่าน บอกเรื่องการบ้านการเมือง บอกผลงานของเรา <u>แต่จะเอาไวเป็นครั้งสุดท้าย</u> ข้อความที่ 2 ที่มาทำข่าวเอ็กเกริกว่าโก๋เก๋อย่างนั้น แต่ได้เอาปัจจัยไปใส่มือให้ควยกำลังจะเปิดเทอม ช่วยค่าหนังสือ ช่วยค่าเล่าเรียน <u>จ่ายกันเท่าไรครับ</u> ผมขอเรียนพี่น้องทั้งหลายว่าเรื่องอย่างนี้ เรามีคนพร้อมที่จะให้ปากคำพรรคประชากรไทย ข้อความที่ 3 ว่ากันจริง ๆ แล้ว ส.ส. นะไม่ได้มีส่วนร่วมอะไรกับเขาเลย แต่เอาไปคุยแหละว่างานของผม งานของผมประจักษ์ <u>ทั้งหลายนี้ก็ของผม</u> ไปคลองเจ๊กก็ของผม ไปที่โน่นนะของผม <u>อะไรกันครับ</u> ท่านพี่น้องทั้งหลาย <u>เนี่ยไอ้คนที่เขาทำแล้วเขาจะรู้สึกยังใจครับ</u> ส.ส. มาคิดกันแบบนี้
1.4 การใช้คำเน้นความ	ข้อความที่ 1 <u>สำคัญที่สุดคือ</u> เมืองเราเป็นเมืองท่องเที่ยว คนมาจากเชียงใหม่จะกลับเมืองนอกเลย ลงคอนเมืองแล้วต้อง

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	นั่งรถมาที่หนองงูเห่า มาต่อเครื่องบินใหม่ที่นี่ ไหวมั๊ยครับ เครื่องบินภายในกับภายนอกมันต้องอยู่สนามเดียวกัน ข้อความที่ 2 ถ้าคำทำนายของพวกหนังสือพิมพ์ ว่าไอ้พรรคนี้มันต้องชก กันแน่ ผมบอกแล้วว่าผมประกาศสงคราม <u>ผมขอยืนยันเลย</u> <u>นะครับ</u> ผมจะไม่เป็นสุภาพบุรุษอีกต่อไป เพราะมันไม่เป็น ประโยชน์ในทางการเมืองของผม ข้อความที่ 3 ต้องเอาตัวคนผิดมาลงโทษ ไม่ใช่ออกนิรโทษกรรม ไม่ได้ให้ ใครไปตีอย่างแตกก่อน ต้องมีการลงโทษ แต่ต้องรู้ว่าชอบเซต มันแค่ไหน <u>นี่แหละครับการเมืองอย่างนี้</u> ไม่มีนักการเมือง พรรคไหนเขาจะหยิบเอามาพูด
2. การใช้ภาษาชาวบ้าน	ข้อความที่ 1 กระทรวงนั้นกระทรวงศึกษา ก็เป็นงานพระคุณ <u>เอาเงิน</u> <u>มากองโซ่แล้วก็ได้คนได้มีการศึกษาถูกต้องอย่างมากที่สุด</u> <u>โรงเรียน ให้เขาเรียนไม่พอกี่เท่านี้เอง</u> ข้อความที่ 2 ทำได้แน่นอนไม่มีปัญหา <u>ฝรั่งมังค่า</u> มาคุมหมกแล้ว ไทยก็ทำได้ <u>ฝรั่งกับไทยจะประมูลแข่งขันกัน</u> แล้วโครงการอย่างนี้ ยาน <u>ความเห็นชอบแล้ว</u>

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 3 เลือกตั้งเมื่อปี 26 ผมก็ชนะมาเพราะแบบนี้ แค้นเพราะ เหตุว่า ทุกคนมาลงแข่งขัน พรรคนี้ก็ลง พรรคนี้ก็ลง พรรค นี้ก็ลง ประชากรไทยมีคะแนนมาตรฐาน<u>มันจะสูง</u>ไ้กว่าเขา <u>อยู่น้อยเสมอ</u> แล้วก็มาด้วยวิธีนี้
3. การใช้ภาษาสแลง	ข้อความที่ 1 ไอ้ปฏิบัติ<u>เฮงชวย</u>ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 9 นั้น มันเป็นเหี้ยเล็กน้อย แต่ถาเราไม่ระมัดระวัง ไม่รักษาไอ้ดินโตไ้ไ้ละครับ ถ้า อะไรมันรูล้ำไอ้ดินโตซึ่งมัน มันจะต้องไปเปิดแผลเข้าแล้ว ละก็ สถาบันที่จะค้ำประกันบ้านเมืองของเราไ้ไ้นั้น จะถูกแหก ออกมาเป็นชิ้น จะถูกพาคพันเอามาจากกระทิงมองหน้ากันไ้ไ้ ข้อความที่ 2 มันเกี่ยวของอะไรกับเขาละครับ ไอ้หัวหน้าพรรคเป็นใคร ไอ้ หัวหน้าปฏิบัติเป็นใครครับ นายมนูญ รูปขจร พวกไหนละครับ <u>ยังเติร์ก</u> ข้อความที่ 3 ไอ้พวกนี้ชอบนายสมัครเหร <u>แพน</u>ประชากรไทยเหร มันจ้อง กัดกันมาตลอด

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
4. การใช้คำผรุสวาท	ข้อความที่ 1 ผมเกิดมาไม่เคยเจอใครที่มีความประพฤติที่ไม่เข้าท่าอย่างนี้ อย่างน้อยที่สุดคงอายุผม นี่มันงานของผมนะ ผมต่อสู้ใน ค.ร.ม. เกือบกัน 500,000 บาท <u>นั่งหุบปาก</u> ทั้งพรรค ไม่มีใครสนับสนุนผม ผมทำลายผู้อำนวยความสะดวกกับประมาณ สุดท้ายก็มา แล้วผู้อำนวยความสะดวกเพราะมันแพงกว่า แต่เขา บังสนธิ เพราะไปเอาประจำ ไฟฟ้า โทรศัพท์มายกใส่ไว้ ข้างใต้ ข้อความที่ 2 ผมถึงบอกทำลายไว้ว่า ถ้าพรรคประชาธิปัตย์มานันท์ก็เสี่ยงไว้ เอาไปเปิดทั้งกันเสีย ถ้าจะเปิดฟังให้เปิดที่บ้าน จะได้ให้ ลูกเมียมันรู้ด้วยว่า <u>ผู้มันนั้นเป็นคนคอหลกคอแหลม</u> ยังไง ข้อความที่ 3 ผมจะบอกให้ฟังว่า คนที่จะ<u>มาเยือน</u>เวลานี้ ที่จะ<u>เอากันให้</u> เวลา นี้ ทำไมพรรคประชาธิปัตย์ไทยไม่ไป<u>แหกปาก</u> ทำไมไม่ เขียนญัตติไปยื่นในสภาว่า จะให้จัดการ<u>เอากันให้</u>ได้ยังไง
5. การใช้ภาษาเชิง- เปรียบเทียบ	
5.1 การเปรียบเทียบโดย การใช้ข้อความธรรมดา	ข้อความที่ 1 แล้วมันจะประหลาดอะไร ถ้าคนอย่างนายสมัคร ซึ่งไม่เคย

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ปิดบังว่ามาจากหน่อไหน เง่าไหน กอไหน กระผมมาจาก <u>กอเดียวกัน</u> แต่<u>น้ำมันแยกออกมาแล้วมันมาอยู่ในกระถาง</u> <u>เล็ก ๆ แล้วมันลงอยู่ในดินและมันกำลังเจริญเติบโตของ</u> <u>มันเป็นหน่อใหม่</u>ที่ผมบอกว่า ผมไม่ต้องการเอาไปมรดก ผม <u>ต้องการให้มันโตด้วยน้ำด้วยฝน ด้วยน้ำค้าง ด้วยน้ำที่อยู่ที่</u> <u>กินด้วยธรรมชาติ</u> ไม่ต้องการมาบำรุงรดน้ำก็อยู่ได้ของ <u>มันเอง</u> เราถึงได้หาเสียงด้วยวิธีไม่ก้าวก่ายใคร ไม่ว่ากล่าว ใคร ไม่ตอบโต้ใคร นี่ก็เสียว่าผู้คนจะได้เข้าใจ ข้อความที่ 2 ผมกล่าวพอที่จะอธิบายได้ว่า ท่านทั้งหลายครับ มันขาดทุนอยู่ ปีกะ 600 ล้าน แต่ขอเก็บท่านทีละหยดสองหยด เหมือนกะ <u>เก็บน้ำฝนจากข้างบนที่เอาจามาใส่คูนนะ</u> ข้อความที่ 3 นักการเมืองต้องคิดอย่างนี้ครับ มันถึงจะอยู่ด้วยกันได้ ไม่ใช่ กลัวเกรงเพราะไม่มีเหตุผลใดจะต้องกลัวเกรง แต่ว่าบ้าน เมืองมันมีหลายส่วนมันต้องระมัดระวัง ผมบอกว่าเปรียบเสมือน <u>กับมันมีแผลรายนั่น จะชุกจะตักอะไรก็เอาพอสมควร บำบอ</u> <u>คอแตกบ้า เกิดไป เจ็บใครมลงไปเจอเส้นเลือดใหญ่เข้า</u> <u>มันไปรุกรกรุกก็ ไม่ดีก็เสียชีวิต</u>

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
5.2 การเปรียบเทียบ โดยการใช้นำนวน โวหาร	ข้อความที่ 1 คนที่เขาเข้ามาทูลถามการณบ้านเมือง เขาประกาศ เล่นละครว่า <u>ไธสถานการณเศรษฐกิจอย่างนี้ จะเอาใคร</u> <u>มาเปลี่ยนแปลงกันอย่างนี้</u> ต้องไปเปลี่ยนแปลงเข้าตามครอก <u>ออกตามประตุ คือ ให้ไปเปลี่ยนกันในรัฐสภา</u> นั่นแหละครับ เป็นคำยืนยันของคนที่เขาเข้ามาทูลถามการณบ้านเมืองไว้ เมื่อวันที่ 9 ข้อความที่ 2 บอกมาซิว่าทุจริตยังงิบอกมาเลย กลัวหามาเลย ฟันธง ทั้งหลายครับมันเห็นกันอยู่อย่างนี้ <u>นายกรัฐมนตรีคนเดียวกับ</u> <u>แสนสะอาก สุจริต</u> ปลอมให้พรรคหนึ่งสะอาก <u>สุจริต</u> เรียบ- ร้อย อีกพรรคหนึ่งโกงตัวเป็นชนโค้นหรือครับ สักแต่พวกนี้ สักแต่พวกนี้
6. การใช้หลักฐาน อ้างอิง 6.1 การอ้างอิงตัวเลข	ข้อความที่ 1 ฟันธงทั้งหลายครับ ส.ส.คนหนึ่งชื่อนายสุทัศน์ เงินหมื่น ขึ้นเวทีมาก็ตำกกราก กราก กราก กราก อวดว่าจะปราศัย ทุกวัน ปราศัยใหญ่ ๆ <u>60 จุก</u> ปราศัยย่อย ๆ <u>600 จุก</u> เอววันมาคุณจำนวนเขา แล้วบอกจะปราศัย <u>600 จุก</u>

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้ค่าพูด	ตัวอย่างข้อความ
	แล้วก็ขอทบทวนว่าพรรคประชากรไทยทำไมได้พรรค พรรคการเมืองพรรคนี้เราเข้าไปร่วมอย่างมีเกียรติ อย่างมีความสามารถและอย่างที่ได้ช่วยระดับประเทศ รัฐบาล ใน ครม. นั้นได้มีการออกความเห็นได้มีการ พูดจากกันทุกอย่างเป็นไปโดยเรียบร้อย ไม่มีใครคุม ดูแลใคร ไม่ว่าจะพรรค <u>15 คน</u> พรรค <u>34 คน</u> พรรค <u>56 - 57 คน</u> หรือว่าพรรค <u>101 คน</u> เราทำ หน้าที่กันเรียบร้อย เราแบ่งสรรปันส่วนกันเรียบร้อย ข้อความที่ 2 สนามบิน มีคนจะเอามาหนองงูเห่า ผมบอกว่าถ้ามันไม่มี ที่ไหนเลย ยังไม่มีไข่เลย สร้างหนองงูเห่าก็เอาเถอะ ผมไม่ว่า แค่นี้ที่มีอยู่ <u>19,000 ไร่</u> มันหนองครับ ข้างใต้ มันมีดิน มีโคลนลึก <u>17 เมตร</u> มันมีอะไรอยู่ใกล้ ๆ มันมีครับ มันมีถนนบางนาคราคราอยู่ <u>1 เส้น</u> และไถ ถนนบ้านี้ มันยุบต่ำลงในดินปีละ <u>10 เซนติเมตร</u> เสริมมันไป คิดทองนา ฝนตกน้ำท่วมถนนนะครับ ที่ต้องโค่นค้ำอยู่ถ้า เพราะอะไร เพราะต้องค้ำแล้วยกขึ้นมายกขึ้นมาข้างบน นะ สูงอีก <u>1 เมตร</u> หมกไป <u>338 ล้าน</u> ทาง <u>30 กว่า</u> <u>กิโลเมตร</u> นั้น

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
6.2 การอ้างอิงบุคคลหรือสถาบัน	ข้อความที่ 1 ดูเหมือนว่าพวกจากนั้นเมื่อคืน สรุปล่า ฟังความว่า เขาปฏิบัติครั้งนี้เพื่อจะไล่ประชากรไทย <u>รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ</u> พูดออกมาว่าเขาปฏิบัติครั้งนี้เพื่อจะไล่ประชากรไทย ข้อความที่ 2 ยกตัวอย่างอีกคนหนึ่ง <u>ขุนายฉวิล ไพรสนธ์</u> นั่งอยู่ในสภา ผมก็เพิ่งเคยเห็นว่า คนพรรคประชาธิปัตย์ พูดความเท็จกับหนาคาน ๆ ข้อความที่ 3 ถ้าไม่รับเขาจะไม่ยอมให้เงิน ต้องกุม่าทำไมครับ ต้องกุม่าจ่ายค่าน้ำมันเขา เป็นหนี้เขาอะ ช้อ 100 บาท จ่าย 50 บาท ช้อ 100 บาท จ่าย 60 บาท เมลอปไปเมลามา เป็นหนี้เขา 1,000 ล้าน เขามอกเต็มที่แล้วต้องจ่ายบอกได้ กูเงินธนาคาร จะจ่าย ธนาคารบอก กูได้แต่ <u>กระทรวงการคลัง</u> คงค่า บอก<u>กระทรวงการคลัง</u> ว่า ค่าหนอย <u>กระทรวงการคลัง</u> บอกค่าได้ แต่<u>กระทรวงคมนาคม</u> ต้องปรับราคาหนอย
6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์	ข้อความที่ 1 <u>เมื่อวคที่แล้ว</u> เราเลือกตั้งที่ฝั่งชะโนน เขต 3 พรรคประชากรไทยแพ้เลือกตั้ง <u>คู่อสูของเราได้ 94,000</u>

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	เราไท้ 69,000 เชน ชาติอีก 80 คะแนนได้ 70,000 แต่เขาประมาณ 24,000 เชน เราตรวจสอบว่ามัน เพราะอะไร ข้อความที่ 2 ก่อนที่จะกระโดดไปพูดถึงเรื่องอื่นนั้น กระผมขอเรียน ท่านทั้งหลายว่า คุณสมัคร เขาคำนวณโครม ๆ เมื่อ เหตุการณ์วันที่ 9 ผมบอกแล้วยังงี้ผมจะต้องมาขึ้นเวที ถ้าควยลากไปอย่างนั้นควยหรือ ข้อความที่ 3 <u>กรณีที่มีแม่น้ำท่วมกรุงเทพฯ กรณีที่มีน้ำประป่วน้ำตลอดหมก</u> <u>ซึ่งทำไว้ประตุไว้เรียบร้อย ทำหมก ทำหมก แล้ว ส.ส.</u> <u>จะเขาคืบเขาคืบอก นี่แหละครับ ความคิดของผม</u>
7. การใช้ภาษาเชิงประชด 7.1 การประชดโดยการ ใช้คำแตกกัน	ข้อความที่ 1 <u>พี่น้องทั้งหลายครับ ผมบอกไว้ว่า ไม่มีความเป็นธรรมแม้</u> <u>ในหนังสือพิมพ์เมื่อวานพรรคประชากรไทยทุกคนทั้ง เป็นหมื่น</u> <u>อยู่ที่คลองจั่น พรรคประชาธิปัตย์ พุดอยู่ที่โน่น คนทั้งหยิบ</u> <u>มือเดียว หนังสือพิมพ์ของชาวพรรคประชาธิปัตย์ปราศรัย</u> <u>และไม่พูดถึงพรรคประชากรไทย ที่มีคนเป็นหมื่นไป นั่งทั้ง</u>

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	เราเลือกชัยภูมิ ที่นั่นฝนไม่ตก ตั้งกะ 5 โมงเย็นจน 2 ทุ่ม ไม่มีฝนตกเม็ดเดียว ที่โน้นตั้งวงไม่คิดเพราะฝนมันแฉะ แฉะ ต้องหอบเวทึ้นแล้วออกมาตั้งใหม่ มีคนไม่ถึงพันคน แต่ว่าเป็นชาวพุทธอะไรลงหมด ข้อความที่ 2 พรรคการเมืองอย่างประชาธิปไตย ได้รับจัดสรร 3 พรรค ประธานโฆษ 3 กระทรวง คุณแล กรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ จะทำหรือไม่ทำ จะดีหรือไม่ดี ไม่มีปัญหาหรอกครับ ไม่ได้คิดอะไรขึ้นมาใหม่ ราษฎรก็ไม่รู้ คิดอะไรขึ้นมาใหม่ ราษฎรมอง เออ ๆ ดี ๆ ดี ๆ ดีแล้ว จะคอยดูว่าเป็นยังไงเท่านั้นแหละครับ กระทรวงนั้น กระทรวงศึกษา ก็เป็นงานพระคต เอาเงินมากองให้แล้วก็ให้คนได้มีการศึกษา ถูกตออย่างมาก ก็ทำโรงเรียนให้เขาเรียนไม่พอ ก็เท่านั้นเอง ทุกอย่างนั้นมันเรื่องรัฐบาลคุณแล ยิ่งกระทรวงสาธารณสุขยิ่งมีพระคตมากขึ้น โรงพยาบาลก็ต้องฟรี โอนี่ก็ต้องคุณแล คลินิกก็คุณ สุขาภิบาลก็ต้องคุณ ทุกอย่างนั้นมันเป็นเรื่องให้ทั้งนั้นแหละครับ ข้อความที่ 3 ขอทราบเรียนนะครับว่า ท่านที่ติดตามฟังรายการไทยนะะ ท่านกรุณาเถอะครับ เย็น ๆ อยู่บ้านสบาย ๆ ให้ผมตั้งวง

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของการให้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
7.2 การประชดโดย การชมแทนการ ประณาม	<u>เล็ก ๆ ของผม มันมีคนชอบไปคำ่ว่า ผมมีนายหน้า</u> <u>หนามามาทั้ง ความจริงท่านรู้ว่าท่านได้ทั้งเรื่องใหม่ ๆ</u> <u>นิต ๆ หนอย ๆ ท่านชอบอย่างนั้น กรุณาเถอะครับ</u> <u>ผมอยากไหวงของผมเล็ก ๆ หนอย ทองที่ทองถิ่นแท้ ๆ</u> <u>ผมเกรงใจท่านทั้งหลายขั้รถตามมาทั้งนายสมัครพูด เป็น</u> <u>สิทธิ์ของท่านนะยะ แต่ผมอยากจะได้เห็นว่า จะไม่ให้ใคร</u> <u>เขาค้าสมัครได้นะยะ ท่านกรุณาเถอะครับ ผมวนไป</u> <u>ใกล้บ้านท่านก็ไปทั้งอีกหนนึ่ง เอาอย่างนั้นก็แล้วกัน</u> ข้อความที่ 1 <u>ประมูลใหม่แล้วเป็นยังใจครับ สำนั้กับประมาณก็เก่ง</u> <u>นะยะ ต้องชมว่าเขาเก่งจริง ๆ ประมูลใหม่ยังใจ ๆ</u> <u>ก็ไม่ได้ 27 ล้าน 5 แสน ยิงมันช่วยมาเจอไอ้ปรับค่า</u> <u>เงินบาท ยังใจ ๆ ก็ไม่ได้ ผมก็จ้องจะเอาเรื่องอยู่</u> <u>ความเก่งของเขาคือไปลากเอาประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์</u> <u>มายัดใส่ถนนอีก เขานอกกว่าทำอะไรก็เดียวกัน</u>
7.3 การประชดโดย การเสนอแนะหรือ ผู้สังเกตการณ์แนะนำ	-

ตาราง 7 ตัวอย่างการวิเคราะห์การใช้คำพูด 7 ประเภทและประเภทย่อยในการรณรงค์
หาเสียง พ.ศ. 2529

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1. การใช้คำเรียกความสนใจ 1.1 การใช้คำเรียกผู้ฟัง	ข้อความที่ 1 <u>พี่น้องที่เคารพ</u> ยังไม่ได้มีอะไรอย่างไรมะ เพรากพรากทำไปแล้ว ยังจะทิ้งบริษัทไว้ไม่ได้ไม่รู้ จ่ายเงินไปแล้ว 675 ล้านบาท ข้อความที่ 2 คนอย่างนี้จะครับ <u>พี่น้องทั้งหลาย</u> หากินหาดีทุกอย่างทุกประเภทนั้นะ แต่ไอ้คนอย่างหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทย รัฐมนตรีอีก 5-6 คน มันใจเอื้อะ มันใจที่มันอยู่เรือดำเกี่ยวกับเขา แล้วมันพูดภาษาคน เพื่อรักษาความเป็นคนไว้ ข้อความที่ 3 <u>ผมกราบเรียนพี่น้องที่เคารพว่า</u> เรื่องอย่างนี้จะครับ นี่เป็นผลงาน 3 ปี เราลดค่าเงินบาท มันทำให้เกิดอะไรขึ้นครับ ทำให้คนเขา ซื้อสินค้าเราแพงขึ้น
1.2 การใช้คำถาม	ข้อความที่ 1 เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มันคนในวงการรัฐบาลทำไมได้ ถ้าเดินหน้า ต่อไปแล้ว นายสมัครมันมาทำความสำเร็จให้บ้านเมืองนี้ เรื่อง นี้ก็แก้ได้ เรื่องนี้ก็แก้ได้ <u>เรื่อก่อนจะต้องทำยังไงครับ</u> ต้องกู้เงิน ไปเซ็นสัญญากู้เงิน

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 2 4 ปีแรกท่านไม่ได้อยู่ในสภา คนอื่นเขาเข้าสภาแล้ว เราที่ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ 4 ปีแรกไม่ได้เลย ใช้ครับ ประธานมาจากประธานวุฒิสภา ใช้ เรื่องอะไรต่าง ๆ กฎหมาย 10 ฉบับ วุฒิสภา ภาวังกด้วย ไม่เป็นประชาธิปไตยเลย ชมขึ้น ชมขึ้น แต่เวลาดำเนินไป 4 ปี เวลานั้นไป 4 ปีเนาะ <u>มีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างครับ</u> มี ปัญหาใหญ่ของบ้านเมือง 2 ปัญหาคือ เศรษฐกิจกับมั่นคง ข้อความที่ 3 เมื่อ 3 ปีผมเข้ามาขอซื้อใหม่ โอเค เอาเลย ขอซื้อ 2 ตัว 2 ปี ประมุขกัน 3 คน แล้วหมด ไม่ได้ซื้อครับ เอา แกนตั้ง เกรน เกรน โบราณ ข้อ 3 ตัว 3 ตัว 210 ล้าน อันนี้แล้ว <u>แล้วทำไมถึงล้มเลิก</u> มีคนใหญ่ที่หาเรื่อง มีผู้ขายเป็นเอเย่นต์ขาย เกรน ผู้ขายประมุขที่ไรไม่ได้ซื้อมั้ย ประมุขไม่ได้ อัน
1.3 การใช้คำเรียกผู้ฟัง กับการใช้คำถามนำหรือ การใช้คำถามนำกับคำ— เรียกผู้ฟัง	ข้อความที่ 1 <u>พี่น้องที่เคารพเรื่องพรรคอย่างนี้ มาค้างกันตรงไหนยัง</u> เจริญ ความจะเสร็จ ที่แรกจะให้รถไฟเขา ตรงสภาพพัฒนาไม่ได้ต้องให้เอกชนเข้า กระทรวงการคลังบอก ไม่ได้ ให้เอกชนเข้า เราที่ไม่ยอมเข้า ข้อความที่ 2 <u>พี่น้องเห็นมั๊ยละครับว่า</u> โอ้วจรรยาภวมันเริ่มจะถอยออกไป แล้ว ความมั่นคงในบ้านเมืองมีแล้วครับ

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
1.4 การใช้คำเน้นความ	ข้อความที่ 3 พี่น้องที่เคารพ <u>เรา</u>หาบึงใจที่เรียกว่า<u>ปศุกรรม</u> เราเลือกคนเมื่อ 2 เดือนก่อนจะเกิดเหตุ <u>เรา</u>นักวิทยาศาสตร์ชั้นดี ๗ เป็นเครื่องมือ <u>เรา</u>จะถูก <u>เรา</u>ทดลองหรือจะเล่นจริง ๆ ก็ไม่ทราบได้ <u>เรา</u>ไปทดลองจนกระทั่งให้ถูก
	ข้อความที่ 1 เพราะฉะนั้นถ้าใครก็ตาม<u>แต่</u>นอก<u>รัฐธรรมนูญ</u>เป็นของศักดิ์สิทธิ์ ไม่ควรไปแตะต้อง ไม่ควรจะไปแก้ไข <u>สหประชาชาติ</u> <u>เรา</u>คนนั้น ไม่เคยอ่าน<u>รัฐธรรมนูญ</u> <u>เรา</u>เปิดช่องไว้ให้แก้แล้ว
	ข้อความที่ 2 ผมบอกท่านนายก <u>สหประชาชาติ</u> <u>เรา</u>กับภรรยา <u>เรา</u>นี่เป็นครั้งแรกที่พรรคประชากรไทยขอลงมติไว้ว่า ไม่เห็นด้วย แล้วขอออกไว้ด้วยว่า พวกทั้งหมดทั้งปวงในสภาฯ นั้น ทำรบกวนกันจะทำไปด้วยกันจึงได้ ข้อความที่ 3 สามปีก่อนชาดุด 8 หมื่น 9 พันคน เกี่ยวนี้ชาดุดการค้าเพียง 4 หมื่นกว่าคน มันลงมา 50 เปอร์เซ็นต์แล้ว <u>เรา</u>ใครพูดว่าเป็นความสามารถของรัฐบาล <u>เรา</u>ยืนยันได้ เรื่องต่าง ๆ นั้นรัฐบาลขอให้จำกัดเขต

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
2. การใช้ภาษาชาวบ้าน	ข้อความที่ 1 เมื่อ 6 ปีที่แล้ว<u>เขาก็ดูของเขาเฉย ๆ</u> นักการเมืองเองไปชวน <u>เขามาเป็นนายกฯ</u> อยู่ได้ 3 ปี <u>เขาก็ดอนออกไป</u> เขาดอนถึง <u>ตำแหน่งนี้แล้วสิบโมเช้าเขาดอนออกไป</u> สามโมงเย็นเท่านั้น <u>นักการเมืองเรียกกรอง</u> บอกบอกอันเขาเป็นนายกฯ หน่อย ไป <u>เรียกกรองเซ็นชื่อ</u> เอาเขามาเป็นเสรีจ.เรียกบ่อยจะครบสามปีอีก <u>2-3 วัน</u> เขาก็จะไปแล้ว <u>เขาดอนออกไปอีกตามธรรมดา</u> ข้อความที่ 2 ปรากฏว่าพอไม่ลงวันไปคว่ำ <u>ที่แรกจะเอาผู้ชายมาลงท้าย</u> เขาว่า <u>กรรมการพรรคไม่เอา</u> ต้องคว่ำเอา<u>นายห้างชายพรหม</u> เอา<u>มาเลย</u> <u>ครบวงมาเลย</u> นี่ก็จะช่วยกัน <u>นายห้าง 2 คน</u> มาช่วยกันดูหมิ่น <u>เบย</u> ลงท้ายเบย โอโห้ คึงแน่ นี่ก็<u>นายห้างใหญ่</u> <u>ผบ.ชายชวย</u> <u>นี่ก็นายห้างใหญ่ชายพรหม</u> แล้วนี่<u>หมอ โย</u> หรือ<u>หมอสัก</u> ลงท้ายเบย ข้อความที่ 3 พูดอย่างนี้มีคนบอกว่า<u>สมัคร</u> เขียนอย่างนี้ชื่อว่า<u>ใคร</u> ผบ.ออกอะไรจะ เขียนอย่างนี้แปลว่า<u>พรรคประชากรไทย</u> ไม่ได้ทำอย่างนี้ <u>แต่ถ้าดี</u> <u>อยากรู้ว่าใครทำ</u> <u>นี่อินทชัยกัน</u> <u>นี่อินทชัยกัน</u> <u>โอ้ใครที่รัฐมนตรี</u> <u>มันอยู่ในห้อง</u> แล้ว<u>หน้าห้องมันไปชนกัน</u> แล้ว<u>มันถูกจับแล้วติดตาราง</u> <u>อยู่ 15 ปี</u>เวลานี้ <u>ถามว่านี่กับพรรคไหนของใคร</u> <u>มันใครจะครบ</u> <u>ที่ไปอยู่</u> <u>อยู่</u> <u>ไปค้าเขโรดินต่างประเทศ</u> แล้ว<u>ไปโดนจับไว้</u> <u>เขา</u> <u>ปล่อยไปชั่วคราวให้หาทางออก</u> แล้ว<u>หาทางออกไม่ได้</u> <u>เข้าคุก</u> <u>นี่กับพรรคไหน</u>

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
3. การใช้คำสแลง	ข้อความที่ 1 ไอ้ยังไม่ทันจะสมัครรับเลือกตั้ง <u>ประสาธ</u>แล้ว จะแบ่ง ค่ายกันแล้ว เฒ่าการเมืองอย่างโน้นอย่างนี้ ประกาศแล้ว จะเป็นนายกา ไอ้โน้มนั้น <u>เซย</u> เพราะไม่อ่านรัฐธรรมนูญ ข้อความที่ 2 รัฐมนตรีบอกได้แต่นโยบายเท่านั้น การปฏิบัติการเขามี กรรมการและห้ามรัฐมนตรีเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจ ไม่ให้เกี่ยวของเลย แต่ไอ้หน้าโง่บอก ไปยื่นให้ต้น หูกวางได้ยื่นข้างบน <u>อับอับ</u> <u>อับอับ</u>กันใหญ่ ข้อความที่ 3 แต่ปรากฏว่า เลือกตั้งเสร็จเราแพ้ 24,000 อีกราย กับออกชนะแต่จนกว่าเลือกตั้งเสร็จ ประชากรไทยแพ้ 53,000 นี่ไอ้ระบบที่เดิน <u>ค้ำ</u> <u>หัน</u> <u>เหล็ก</u> และเอาปัจจัยไป แจกคอตายให้
4. การใช้คำบุรุษวาท	ข้อความที่ 1 ไอ้สำนักทั้ง 3 ไอ้ที่ผมบอกชื่อนี้แหละคือคนที่ทำให้บ้านเมือง <u>ซบหาย</u>อยู่ทุกวันนี้ ต้องใช้ค่านี้นี้ถึงจะเหมาะสม ผมอยู่มา 3 ปี ผมขมขื่น วันนี้ผมประกาศอิสรภาพ มีเลือกตั้งผมจะ ได้หรือไม่ก็ผมไม่สนใจแล้ว ข้อความที่ 2 สินค้าขึ้นราคา ประทานโทษ เงินบาทลดค่า ต้องสั่งให้เขา

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	27 ขาดทุนกัน<u>บรรลัยวาววอด</u> นั้นเป็นเรื่องของคน นำเงินเข้า ซึ่งไม่เป็นประโยชน์กับบ้านเมือง ข้อความที่ 3 เรื่องพรรค์อย่างนั้นะครับ ผมทำงานนี้เอามาเขียนคำ ก็ไปก็ไปเอาไปเถอะครับ เขียนคำเคราะห์ดีผมออก โทรทัศน์ผมพูดถึงเรื่องนี้ แต่พรรคการเมืองที่<u>จนปัญญา</u> นะยะ ไ้แต่<u>ตลบลดลง</u>และทำไมพรรคการเมืองนี้ถึงกลัว การออกโทรทัศน์เหลือเกิน กลัวเหลือเกินครับ พยายาม คัดค้านว่าสมัครเอาเปรียบจะร้อง กบว. จะร้องคุณชาญ จะร้องคุณสิทธิ์ เอาผมบอกเขาให้สิทธิ์<u>มีงทุกคนมีงไม่เอา</u> ก็ตามใจ <u>มีงโง่เองก็แล้วแต่ มีงโง่เองก็ตามใจ</u>
5. การใช้ภาษาเชิง- เปรียบเทียบ 5.1 การเปรียบเทียบโดย ใช้ข้อความธรรมดา	ข้อความที่ 1 เขามองว่าถ้าได้ 12 ปีอย่างนี้ นักการเมืองก็จะเกิด พรรคการเมืองแข็งแรงจะเกิดและทหารที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ เรื่องบริหารบ้านเมืองเป็นครั้งคราวนั้น จะทยอยออกไป เป็นคนค้าประกันทาง ๆ <u>เหมือนทหารของเมืองอังกฤษ</u> <u>เหมือนทหารของเมืองอังกฤษ</u> <u>เหมือนทหารเมืองอเมริกา</u> <u>ที่ไม่มาช่วยกันและก็ทำปฏิกิริยา</u>

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้ค่าพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 2 แม่ทัพนายกองทั้งหลายอยู่ในวุฒิสภา และคำประกันรัฐบาล รัฐบาลปีที่หนึ่งไปรศคุณความยืนยาว 7 ปีที่ผ่านมามีรัฐบาล 3 ชุด ให้นายกฯ เพียง 2 คน เมื่อก่อนนี้ 44 ปีมี 44 ชุดนี้ 7 ปีมี 3 ชุด และนายกเพียง 2 คน คุณเกรียงศักดิ์ อยู่ 10 เดือนแล้วก็ไป ท่านนายกฯ เปรม รอบแรก 3 ปี แล้วก็เลยออกไป นายกเปรมรอบสองอีก 3 ปี <u>เห็นมั้ย</u> <u>ครับว่า มันเริ่มยืนยาวถ้าเป็นคนไม่ชั่ว รากมันเริ่ม</u> <u>งอกแล้ว</u> ข้อความที่ 3 ในทางการเมือง เราจะต้องเลือกมุสลิม 1 คน เพราะ ที่นี้ เหตุ เหตุว่าที่นี้ มัสยิดเต็มหมดครับ ทั้งพระโขนง ทั้งลาดกระบัง เราต้องมีการเคาฟ 1 คน ให้เขามี ตัวแทน <u>หากันมาเป็นอย่างนั้นเหมือนบางกอกน้อยต้องมี</u> <u>ทหาร 1 คน เหมือนบาง-คูคิตต้องมีทหารบก 1 คน</u> <u>เขตบางเขนก็มีทหารอากาศ 1 คน เขตพระโขนงต้อง</u> <u>มุสลิม 1 คน</u> เราทำตามแบบฉบับ
5.2 การเปรียบเทียบ โดยใช้จำนวน โวหาร	ข้อความที่ 1 แต่ละคนอย่างนายสมัครไม่เคยแตะเงินบ้านเมืองซักบาทเดียว เมื่อ 30 ปีก่อนจะทำอะไร เขาเองงบประมาณไปทำ เมื่อ 20 ปีก่อนกู้เงินสะบัดหมด นายสมัครเข้ามาเมื่อ

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	3 ปีก่อนบอกไม่ได้ หนี้ถึงแค่คอต้อย. เงินหลวงก็ไม่ให้ ใหญ่ไม่ได้ คำก็ไม่ยอมให้คำ ข้อความที่ 2 มีคนเขียนจดหมายมาบอก คุณสมัครมีคนมาเดินบอกว่า พรรคประชากรไทยซื้อบัตรประจำตัวใบละ 200 บาท ถ้ามีเวลาให้คนมาขึ้นแจ้งแก้ไขด้วย ผมมีเวลาวัยเมื่อเช้า ตั้งใจจะขึ้นสายรถยนต์เพราะตระเวนมาเสียจนหน้าดำคร่ำ เครียดแล้ว ขึ้นสายไม่ได้ต้องแต่งตัวไป ไปคนเดียว บุกเข้าไปเลย
6. การใช้หลักฐานอ้างอิง 6.1 การอ้างอิงตัวเลข	ข้อความที่ 1 ไม่ได้มีความเสี่ยงอะไรเลยนะ เพียงแต่อย่างเดียวว่า ถ้าคนตรงนี้ได้ โสสมัครพันตำแหน่งไป จะได้เลิกไม่ ต้องทำโครงการอย่างนี้ ก็ดีแท้ ๆ จะไปทัวร์เชียงใหม่ 9 ชั่วโมง แทน 14 ชั่วโมง จะไปหาคนใหญ่เพียง 11 ชั่วโมง ถึงแทนเวลา 16 ชั่วโมง รถไฟทั้งขบวนปรับ อากาศ บังแล้วเอนเหมือนนั่งเครื่องบิน ราคาเท่าเดิม เรื่องอย่างนี้ไม่สำเร็จ ข้อความที่ 2 เมืองไทยทำได้มักรับ ไม่ได้ วันนั้นน้ำมันโซลาลิตรละ

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้ค่าพูด	ตัวอย่างข้อความ
	6 บาท 50 หมูโลละ 48 ฟรุ้งนี้ น้ำมันโซลาเหลือ 5 บาท 50 หมูโลละเท่าไร ก็ 48 เหมือนเดิม ไม่มีลด แต่ว่าอีก 7 วัน น้ำมันขึ้นมาเป็น 6 บาท หมูจะขึ้นราคาทันที นอกน้ำมันขึ้นราคา ข้อความที่ 3 ที่แล้วเขามาหาหิน 100 บาท เขาให้ทำเรื่อง 15 บาท 100 เขาให้ 15 หากิน 10 ปี เกรนก็เป็นของเขา ผมบอกผมให้เขามาติดตั้ง 9 ตัว เลขครบ พุทธินะ 9 ตัว มูลค่าเกือบ 1,000 ล้าน เขาจะซื้อ 3 ตัว 210 ล้าน นี่ติดตั้ง 9 ตัว มูลค่าเกือบ 1,000 ล้าน เขามาติดตั้ง ให้เปล่า ๆ และแบ่งการหาหินกัน เขาให้ทำเรือเปล่า ๆ 10 เพอร์เซ็นต์ เขาได้ 60 เพอร์เซ็นต์ แล้วหาหินไป อย่างนี้ 7 ปี เกรนทั้ง 9 ตัวตกเป็นของการทำเรือ เห็นมั๊ยครับมันจับเสือมือเปล่า ไม่ต้องเสียเงิน
6.2 การอ้างอิงบุคคล หรือสถาบัน	ข้อความที่ 1 ผมต้องเรียกร้องกับท่านกลางห้องสนามหลวง ผมกล้าพูดได้ว่า เราเข้าไปแก้ไขปัญหา เรากล้าทำถ้าเปิดโอกาสให้เราทำได้ เราก็คิดทำ แต่เมื่อทำอะไรขัดแย้งขัดขวางทุกอย่างไม่ว่าจะอะไร คำสุดท้ายที่กระทรวงการคลังที่สภาฯ จะบอกว่า เสี่ยง เป็นความเสี่ยง แล้วที่ไอ้ตัวเองจะทำอะไรต่าง ๆ ไม่เคยบอกว่าเสี่ยง

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 2 ท่านพี่น้องไปรดสังเอยคุณ พระการเมืองออกมาหาเสียง เลือกตั้งที่ อำเภอ 14 พรรคที่มาแสดงความเห็น ขอ ประธานโหมออกชื่อพรรคชาติไทย คุณชาติชาย ชุณหะวัณ <u>หัวหน้าพรรคชาติไทย</u> เสนอชิงใจกับราคาน้ำมันเมืองนอก ถูก มันคิดเป็นเงินไทยก็ลิตรละ 6 บาท เราเป็นรัฐบาล เราจะขายน้ำมันเบนซินลิตรละ 6 บาท นี่พรรคชาติไทย หาคืบหาคักกับราษฎร ชื้อ 8 - 9 บาท ท่านว่าแพง 6 บาททำอย่างนั้น ได้ไปรดตรองไวก่อน พรรคประชา- กรไทยไม่เห็นด้วยกับราคาน้ำมันที่แท้จริง ต้องมีราคากันชน บวกไว้เชื้อ เห็นมั๊ยครับว่า <u>พรรคชาติไทย</u>พยายามยัง อยากหาคืบหาคักกับราษฎร ข้อความที่ 3 <u>ผู้หญิงคน</u>นี้เขียนหนังสือ 4 ปี 4 ปีในเขมร บันทึกทุกวัน ลูกก็คนตายหมด สามีก็หายสาบสูญ แล้วตัวเองก็แทบจะ เอาชีวิตไม่รอด มาอยู่ค่ายผู้ลี้ภัยแล้วเขียนบันทึกนี้เป็นภาษา ญี่ปุ่น ผ่า<u>นักข่าวญี่ปุ่น</u>ไปญี่ปุ่น เรื่องนี้แปลเป็นภาษาอังกฤษ แล้วมาแปลเป็นภาษาไทย ใครได้อ่านถึงจะรู้ว่าไอ้คอม- มูนิสต์มันร้ายกาจขนาดไหน ระบบป่าล้อมเมือง วันหนึ่ง <u>พวกพรรค เขียวสัมพันธ์</u> ก็ล้อม<u>นายพลลอนดอน</u> เรา ได้เห็นหนังสือมาฉายในเมืองไทย เรื่องที่มันเอาเป็นยังหัว

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
6.3 การอ้างอิงเหตุการณ์	กันนั้นนะ เรื่องเคียร์อันเตอร์ และมาถ่ายทำในเมืองไทยที่โรงเรียนเซ็นต์คาเบรียล แทนสถานทูตอเมริกัน ที่นายพลลอนดอนขึ้นเฮลิคอปเตอร์หนีออกไปอเมริกา นั้นปลอมเมือง แล้วคอมมิวนิสต์ก็ยกอำนาจ ข้อความที่ 1 พี่น้องที่เคารพ ผมอยากทราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เมื่อเวลาที่พรรคการเมืองไปตั้งวงปราศรัย เขาทำกันทีเดียวละ คือว่าวันเปิด 12 มิถุนายนที่แล้วมานี้ พูดยาได้เรียบร้อยเป็นวิชาการแล้วก็ปรากฏว่า หนังสือพิมพ์กับออก โอโฮ ก็จริงพูดยาไม่ว่าไม่คำใครเลย ไก่หนึ่งเดียวแท้ ๆ ครับ ลงจากเวทีใหญ่สนามหลวงไปเวทีอื่น ถ้าพรรคประชากรไทยสะบัดเลยเขียวครับ ข้อความที่ 2 แต่กระผมอยากจะทราบเรียนว่า เหตุที่เกิดขึ้นที่ภูเก็ตนั่น เป็นอันตรายที่ท่านพี่น้องทุกคน น่าจะได้รำลึกไว้ สถานที่ตรงนี้เคยเป็นที่เกิดเหตุข้างบนเคยมีเฮลิคอปเตอร์ แล้วลงมายังนักศึกษาตาย ตรงนี้เป็นที่เผาศพนักศึกษาที่ตาย ที่สนามหลวงนี่เป็นที่รับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง ข้อความที่ 3 พี่น้องที่เคารพไ้พี่น้องว่าไม่ขายชาติด้วยการซื้อคะแนนเสียง มีคนถามสมัครขายเสียงเขาแปลว่าชาติขาย แน่นอนครับ

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ท่านขายเขาไป 100 บาท 200 บาท เขาไปขายต่อในสภาเท่าไรครับ 100,000 บาท <u>เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม</u> ยกมือนับ 100,000 บาท ไม่ยก 50,000 บาท เขาซื้อกันไป 100 บาท 200 บาท เขาขายได้เป็น 100,000 แล้ว ถ้ามันซื้อท่านได้ มันก็ไปขายต่อได้ในสภา ถ้าใครซื้อสภาได้ มันก็ซื้อรัฐบาลได้ และถ้ารัฐบาลถูกซื้อได้ บ้านเมืองนี้มันก็ถูกซื้อได้
7. การใช้ภาษาเชิงประพจน์	
7.1 การประพจน์ด้วยการใช้คำแตกกัน	ข้อความที่ 1 อย่างนี้แหละครับ เมื่อเวลาทำกันอย่างนี้แล้ว <u>เราทำงานโดยไม่ใช้เงิน ก็เรื่องที่เราไม่ต้องใช้เงิน สร้างถนนพื้ถนนก็ไม่ต้องใช้เงิน สร้างทางด่วนรถไฟมาเขาก็ไม่ต้องใช้เงิน รถเมล์ก็ไม่ใช้เงิน จะทำโทรศัพท์ก็เอกชนมาลงทุน บันจันทาเรือ 9 ตัวก็ไม่ต้องใช้เงิน เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มีคนในวงการรัฐบาลทนไม่ได้ ถ้าเดินหน้าต่อไป แปลว่านายสมัครมันมาทำความสำเร็จให้บ้านเมืองนี้ เรื่องนี้ก็แก้ได้ เรื่องนี้ก็แก้ได้</u>
	ข้อความที่ 2 แม้แต่คนที่ประชาชน เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองสำคัญ 3 ที่นั่งได้เป็นประชาชนสภา นั่นท่านก็ให้สัมภาษณ์บอกว่า เราต้องไม่มีใครไม่ลงเลือกตั้งดีกว่า <u>เฮอะ ปรากฏว่า</u>

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
7.2 การประชดโดย การชมแทนการ ประณาม	<u>ท่านสไตรค์คนเดียวนะ ท่านเลยไม่ได้เข้าสภารอบแรก</u> <u>4 ปีแรกท่านไม่ได้อยู่ในสภา คนอื่นเขาเข้าสภาแล้ว</u> ข้อความที่ 3 ผมต้องเขียนไปสัปดาห์ออกไป 50,000 แผ่น ติดตาม เส้าไพฑูริคดีตามพรรคประชากรไทย นอกพรรคประชา กรไทยขอกราบเรียนท่านผู้จะสนับสนุน ถ้าหากท่านจะ สนับสนุนพรรคประชากรไทย โปรดกาให้เราทั้ง 3 เบอร์ เพราะพรรคการเมืองนี้ ไม่หาเสียงด้วยการแบ่งคะแนน กับพรรคอื่น ขอขอบพระคุณ ผมเขียนป้ายปิด ข้อความที่ 1 ผมเรียนท่านพี่น้องได้นะครับว่า เรื่องพรรคอย่างนี้ ได้ข่าวที่เขาไปแจ้งความแล้วตำรวจต้องดำเนินคดีนะ เพราะมาตรา 35 มันมีอยู่พอประกาศเสร็จ เพื่อกด แล้วว่าใครจะไปทำอะไร จะเอาให้ใคร ไม่ว่าจะด้วย อะไรก็แล้วแต่ครับ เขาเขียนกฎหมายไว้ชัดว่าไม่ได้ ห้ามกำนันหาหลักฐานอยู่ดี ๆ โอ๊ย พรรคการเมืองเก่าแก่นี้ โอโฮ ประชาสัมพันธ์เก่งเหลือเกิน แจกเอกสารนำดู เกี่ยวกับพรรคอย่างนั้น เกี่ยวกับพรรคอย่างนี้ ถ้าพูดไปพูดมาบันทึก เอาไว้เลยครับ ห้ามเป็นขวัญใจของเขานั้น ไปสร้าง ไอ้โน่น ไอ้โน้ให้ กำลังจะก่อสร้างให้ด้วยนะ สัญญาว่า จะสร้างให้เสร็จเรียบร้อย ผู้คนที่ชื่นชมนั้นก็พื้นฐานนะอะ

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	ข้อความที่ 2 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องเรียกว่าฉบับปลอม กัดอะไร ไม่เข้าไซ้ครบ 4 ปีแรกก็ทำอะไรไม่เข้า แต่ 4 ปีต่อไป จะดีขึ้น ท่านไม่อ่าน<u>นักการเมืองโตงโตงใหญ่โตคนเดียว</u> กับที่กล่าวถึงของหมื่นพระบรมเดชานุภาพเวลานั้นนะครับ บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องเรียกว่าฉบับหมาเมิน แหม ผู้คนเอ็งเกริกมาก ข้อความที่ 3 <u>คนเราที่มันนั่งอยู่ด้วยกัน พูดจาอู๋ เรียบร้อย เจอท่าน</u> <u>นายกฯ โบกมือขึ้น อู๋ ประจักษ์ประจักษ์ พูดแล้วไหลไคล้</u> <u>แล้วไคล้อีก เข้าใจ เข้าใจ จะลดค่าเงินบาท ลดค่า</u> <u>เงินบาท พูดจาดีหมด เขาบอกจะลดค่าเงินบาท อธิบาย</u> <u>อู๋เข้าใจ เข้าใจ จะลดค่าเงินบาท</u>
7.3 การประชดโดยการ เสนอแนะหรือผู้ส่ง แทนการคัดค้าน	ข้อความที่ 1 ชอบกู กูแล้วยังไงครับ ต้องซื้อรถไฟช่วยการประมูล ประมูลมาแล้วก็ได้แบบ ก็ยาก็ได้หัวฝรั่งเศส ก็ยาก็ ได้หัวรถจักรญี่ปุ่น ก็ยาก็ได้หัวเยอรมัน ก็ยาก็ได้ตู้ถังกเบ ก็ยาก็ได้กระเบเกาท์ลี่ ทั้งหมดในรถไฟเป็นไอ้สหประชาชาติ มา 40 ปี 45 ปี คนรถไฟคอยเอาใจอย่างนี้ มีความสุข

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเภทของการใช้คำพูด	ตัวอย่างข้อความ
	<u>อย่างนี้ นั่งรถไฟไปนั่ง ขึ้นไปเจรจาการเงินกับ</u> <u>กลับมาตั้งบริษัทออกแบบรายละเอียดจ้างบริษัทที่ปรึกษา</u> <u>แล้วก็ไปออกแบบรถไฟ เอาอย่างนั้นเสร็จ ตรวจไป</u> <u>ดูตรวจงานไป เช่นต์รับงาน แล้วก็จบแล้วก็จัดหาใหม่</u> <u>นั่งจ้องรอเวลาเมื่อไหร่จะแล่นขึ้นไปเป็นคนจัดหา</u> <u>ข้อความที่ 2</u> <u>แต่ว่าเมื่อเรียกไม่เกิน ได้ 50,60,70 ได้มา 108</u> <u>ได้มา 101 ยังเป็นนายกฯ ไม่ได้เพราะอะไรครับ เพราะ</u> <u>รัฐธรรมนูญมันไม่เปิดช่อง เพราะรัฐธรรมนูญยังไม่เป็น</u> <u>ประชาธิปไตย ควรแก้รัฐธรรมนูญ</u> <u>ว่าตราการัน เสนอแก้แล้ว แต่ว่าสภายุบชะก่อน เมื่อสภา</u> <u>ยุบ เราต้องทวนว่า เปิดสภาชะก่อนเข้าไปอยู่สภาชะก่อน</u> <u>แล้วรวมหัวกันแกะชะทันที แก่เสร็จเลือกตั้งใหม่ยังได้</u> <u>ถ้าอยากจะได้ใครเป็นนายกฯ จนตัวติดตัวสัน</u> <u>ข้อความที่ 3</u> <u>พรรคการเมืองบางพรรคเวลานี้ ปิดป้ายหัวเมืองปิดยัง</u> <u>ครับ ภายใน 6 เดือน จะลดไอนั้นเท่านั้น จะลดไอนี้</u> <u>เท่านั้น ช่วยไปสิ หากินหาดีกับราษฎรทั้งนั้น ต้องการเอา</u> <u>ข้อเสีย</u>

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวชนิษา ชื่อสกุล พิชัยแพทย์

เกิดวันที่ 7 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2505

สถานที่เกิด อำเภอกุสุมาลย์ กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 103/2 สุขสำราญวิลล์ ซอยเพชรเกษม 3

ถนนเพชรเกษม ตำบลหลักสอง เขตหนองแขม

กรุงเทพมหานคร 10160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

พ.ศ. 2526 ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาศาสตร์ วิชาโทภาษาอังกฤษ)

จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2531 กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

การวิเคราะห์ลีลาภาษาในการรณรงค์หาเสียง
ของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช

บทคัดย่อ
ของ
ธัญญา พิชัยแพทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2531

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร
สุนทรเวช กำนันจันทะ และคำพุก โดยข้อมูลที่น่าวิเคราะห์เป็นเทปบันทึกการรณรงค์หาเสียง
พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 พ.ศ. 2528 และ พ.ศ. 2529 รวมจำนวนเทปบันทึกเสียงทั้งหมด
8 ม้วน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กำนันจันทะ : หน่วยจันทะประเภท 1 พยางค์ มีปรากฏมากที่สุดคือ ร้อยละ 33.38
หน่วยจันทะประเภท 2 พยางค์ ปรากฏรองลงมาคือ ร้อยละ 14.83 ส่วนหน่วยจันทะประเภท 3
พยางค์ ปรากฏร้อยละ 1.67 หน่วยจันทะประเภท 4 พยางค์ ปรากฏร้อยละ 0.12 และหน่วย
จันทะประเภท 5 พยางค์ ปรากฏน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.01 ซึ่งแสดงถึงความชัดเจนและการใช้
ระดับเสียงสูง-ต่ำ ในการพูด เนื่องจากมีหน่วยจันทะประเภทที่มีการเน้นเสียงคือหน่วยจันทะ
ประเภท 1 พยางค์มาก ซึ่งโครงสร้างของหน่วยจันทะทั้งหมดเป็นลักษณะการใช้จันทะในการพูด
สนทนาตามปกติ

2. กำนันคำพุก : การใช้คำเรียกความสนใจปรากฏมากที่สุดคือ ร้อยละ 39.31 การใช้
หลักฐานอ้างอิงปรากฏรองลงมาคือ ร้อยละ 29.14 ส่วนการใช้ภาษาชาวบ้านปรากฏ ร้อยละ 15.39
การใช้ภาษาเชิงประชดปราก ร้อยละ 7.06 การใช้คำขมขื่นปรากฏร้อยละ 4.82 การใช้ภาษา
สแลงปรากฏร้อยละ 2.66 และการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบปรากฏน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.04 ซึ่ง
แสดงว่าการพูดเร้าความสนใจยังเป็นปัจจัยสำคัญในการรณรงค์หาเสียงของ ส.ส.สมัคร สุนทรเวช

3. ความสัมพันธ์ของการใช้จันทะและการใช้คำพุก : การใช้คำเรียกความสนใจสัมพันธ์
กับการใช้หน่วยจันทะที่เป็นกรหยุด ส่วนการใช้ภาษาสแลง การใช้คำขมขื่น การใช้หลักฐาน
อ้างอิงและการใช้ภาษาเชิงประชดสัมพันธ์กับการใช้หน่วยจันทะที่มีการเน้นเสียง นอกจากนั้นการใช้
ภาษาเชิงเปรียบเทียบยังสัมพันธ์กับการใช้หน่วยจันทะที่เป็นกรหยุด และหน่วยจันทะที่มีการเน้นเสียง
อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาชาวบ้านไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กับการใช้หน่วยจันทะประเภทใด

**AN ANALYSIS OF LANGUAGE STYLE IN M.P. SAMAK SUNDRARAVEJ'S
ELECTION CAMPAINGS**

**AN ABSTRACT
BY
TANYA PHICHAIPHAT**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1988**

The purposes of this research were to analyse the language style in M.P. Samak Sundraravej's election campaigns with reference to rhythms and utterances. The data used in this research were 8 cassette-tapes of M.P.Samak Sundraravej's election campaigns of the year 1979, 1983, 1985 and 1986.

The findings were summarized as follows :

1. Rhythms : One-syllable typed rhythm unit appeared 83.38 percent. Two-syllable, three-syllable, four-syllable and five-syllable typed rhythm unit were 14.83, 1.67, 0.12 and 0.01 percent, respectively. The findings indicated that his speech was clear and had high-low pitch which was the rhythm used in general conversation.

2. Utterances : The use of attention calling words appeared 39.31 percent. The uses of reference, colloquial, irony, scolding, slang, and metaphor were 29.14, 15.39, 7.06, 4.83, 2.66 and 2.04 percent, respectively. The findings indicated that the most important factor in M.P. Samak Sundraravej's speech was the use of attention calling words.

3. The relation between rhythms and utterances : The use of attention calling words was related to pauses. The uses of slang, scolding, reference, and irony were related to stressed syllables. While the use of metaphor was related to pauses and stressed syllables, the use of colloquial had no relation to any use of rhythm.